

UBL: BKN00G 296

96

Boekensoogen
296.

182966

DE GEEST VAN,
JAN TAMBOER.

18296

DE
G E E S T
V A N,
JAN TAMBOER.

O F T E
Uitgeleefene stoffe, voor Klugt-
lievends Jonkheid.

E E R S T E D E E L.

A M S T E R D A M,

By d' Erve vander Putte en B: BOEKHOUT,
Papier-en-Boekverkopers op 't Wa-
ter, in de Loots-man. 1778.

M. J. DERNED.
LETTERKUNDE
TE LEIDEN

Tot den L E E S E R.

V Erwondert u niet Leefer, dat gy hier den Ty-
tel van Jan Tamboers Geest ten toon ziet;
Want als gy dese uitgeleefene stoffe doorsnuffelt,
zult gy 'er met den Tytel eenige gelykmatigheid
in vinde. En dewyl snakeryen geestiger voor den
dag komen, alffe van een snaak werden voorge-
stelt, dan van iemand, die zig voor so een niet
en rekent, so zend ik u ook met dese Grimats-
maker, iets dat wel in zyn Mars sal voegen.
Ziet 'er niet vies af al is het van een Jan Tamboer
gestelt; want d' een heeft sommige gratie in 't
Schryve, d' ander in 't spreken. d' Een weet hoe
't behoort, d' ander weet 't te doen. d' Een weet
iets vreemts te verfinne, d' ander weet het actief
uit te beelde. Men zegt, dat Lope de Vega;
een zonderlinge Geest had, om Comeedien te
practiseeren, maar gebruikte hier toe een gauw
Scribent: die, zo dra hy iets bedagt had, het
zelve uit de Pen liet lopen. Zo verscheidentlyk
is dit. Een die de speele digt, weetje zomtyds
met uitstekende Rasernyen, jaloufyen, Vryagi-
en, Quinkslagen, Boerteryen en andere geestig-
heden te gieren; daar hy self te eenemaal onbe-
quaam is, om deselve Personelyk uit te beelden.
In tegendeel, sal somtyds een Toneel Speelder
een uitstekende Geest hebben, om 't Spel def-
tig na de natuur te speelen, en sal selfs geen be-
quaamheyt tot de Digt-konst hebben, 't welk
voornamelyk komt uyt de Gaven daar de Na-
tuur, of van bedeeft, of van misdeeft is?

A 2

Want

Tot den L E E S E R.

Want 't is met al fulke dingen, gelyk onsen
Puik-Digter van de Digt konst zaid :

*Men raakt door 't School niet op Parnassus steile
sporen,
Men maakt geen Digter; Neen, men word 'er
een Geboren.*

Myn dunkt dan, dat ik reden heb, om dit
geestig Lighampje, een geestig Kleed aan te
doen, en dese klugtige Kortizaan, onder een be-
roemd Capitein van die bende te sorteeren. Ten
anderen, wie sal my de vryheyt niet geven, om
dit Kind met de naam van Tamboer te dopen?
Gemerkt een Vorst zig niet belgen sal, dat een
Bedelaar deselve Naam aan zyn Kind geeft, die
hy heeft. Namen zyn gemeen, alse niet onei-
gentlyk zyn. En Leser, gy sult bevinden dat dit
Kind die Naam niet qualyk past: also 't om sulks
dese naam gegeven is. Gelieft dan dit, als 't u
lust, t'ondersoeken, en my niet te verdenken,
dat ik myn tyd met dese dingen toegebracht heb.
Want de Jeugd, kan niet altyd de stadigheyt
uytbeelden, Apollo moet al te met Lier ge-
bruyken. Zo verset men 't Hoofd-zweer, dat
in Pallas School de Leerlingen 't Voorhoofd doet
gloeijen; en de bekommeringen, die den Koop-
en Ambagtsman 't harte bevangen.

Maer wat is 'er tot dit A, B, Boekje, een
Voorreden in Folio van noden, ik schey 'er
uit,

Tot den L E E S E R.

uit. Den Leser gelieft zig voor eerst met dit
Geregtje vrolyk te maken.

GY Leeser zegt waar toe dees grillen?
Schryft iets dat waardig zy gepresen:
Maar Vriend, wilt hier u Hoofd van stillen,
Dat pryst men. Maar dit wort gelesen,
De beste Boeken blyven leggen,
Nu Onverkogt, zo is 't gesteld;
De Drukkers winnen, zo zy zeggen,
Aan Uilenspiegels 't meeste Geld.

DE GEEST
VAN,
JAN TAMBOER.

Geestig antwoord van een Mof.

Het gebeurde eens / als 'er eenige
Spreeuwen in een Boek-wink-
keel stonden / dat 'er een Mof
in quam; Waar op een van
de Schalken uptvoec: Wat doet een
Zaül onder de Propheten? Hy konit
antwoorde de Mof / om zijns Vaders
Ezels op te zoeken.

Uytlegging van een Hoen.

Een Burger te Parys / hadde neffens
zijn Vrouw en Kinderen een Cordelje of
Minne-broeder ter maaltijd / en hebbende
een Hoen opgedist // so versogt hy de Cor-
delje / dat hy 't Hoen soude ontginnen / de
Minne-broeder hem excuseerende / zeide:
Dat dit niet hem / maar de Patroon toe
quam / versoekt derhalven / dat men hem
tot sulks niet versoeken soude. Den Hof-
pes egter aanhoudende / zeide: Dat hy /
als de geestelijke Patroon / het Hoen niet
een geestelijke Toepassing / naar de schrif-
tuure ontleden konde / en derhalven dit niet
behoorde te weigeren: waar op de Geeste-
lij.

Jan Tamboer.

7

lyke / ende dat hy daar aan moest / het
Hoen aangreep ontginnende het selve /
hapte eerst het hooft en daar na den hals
af. Dit nu dus in de schotel leggende /
so nam hy het hooft en leyde het op een
Tehooz van den Huis-waard / dit past /
zeide hy voor u / dewyl gy het hooft
van 't huis zyt; Daar na lei hy den hals
voor de Vrouw zeggende: Dit past voor
u / dewyl gy de naaste van u Man en
het onder-hooft zyt; Ten derden lei hy de
beenen voor de Zoons zeggende: Dat
past voor u / vermits de Zoons altoos
op de been / ende alle vreemde plaatsen be-
soeken willen; Ten vierden leyde hy de
vleugels voor de Dogters zeggende: Dit
past voor u / vermits de Dogters altoos
gestat zijn hoog te vliegen / en in pragt
en kleedinge boben andere upt te steken.
Ten laatsten nam hy het gantsche Lijf /
en lei dat voor hem zeggende: Het lig-
haam past voor my: dewyl ik als het Cor-
pus der Kerke gerekent worde. Hoe de
Dis genoten hier over op haar neus sa-
gen / dat hy hem so rijkelijc / en haar so so-
ber besogt had / geef ik de Leser te denken.

Onvergeeffelyke Zonden.

Eener zijn Zonden gebiegt hebbende hy
den Priester / wiert van deselve gebragt /
of hy nu alles geopenbaart hadde / wat
hy

hy wetens gedaan had. En deloof hy 't
 flinft verzwegen had / so gaf hy een zugt /
 zeggende : gy vraagt my te veel / Heer
 Vader? Ik doe niet zei de Priester / zeg-
 get my slegts / al wat gy op u hert hebt /
 ik kan het u altemaal vergeven. Ach!
 antwoorde de ander / dat ik dat wist / ik
 openbaarde 't u terstont. Dat doet zei de
 Paap / want ik versker u vergiffenis.
 Den ander dan zeide; Heer Vader / 't is
 op een tyd gebeutt / dat ik de zuibere maag-
 deblom van een Nonne geplukt hebbe; O
 onbergeeffelijke zonden zey de Paap / daar
 is geen meerder gruwel / als Gods ge-
 hepligde te ontkeiligen / en zey hy voort /
 waar hebt gy dat gedaan? In een hoekje
 van de Kerk antwoorde den ander / ter-
 wyl dat gy Predikte. O gruwel aller gru-
 welen / riep hy daar op. Ik gelobe dat
 het helsche vuur onder u beyde gebrand
 heeft / doen gy die Godloosheit pleegde.
 Ja / dat dogt my al / sloeg d' ander daar
 op / want zy kost haar gat van hitte
 qualijk stil houden.

Aardig bescheyt van Paus Clemens.

Een Cardinaal klaagde eens aan Paus
 Clemens de VII. dat seker konstige
 Schilder / hebbende het laatste Oordeel in
 een Capelle geschildert / met een hem (de
 Cardinaal) heel aardig na het leven ge-
 schild.

schildert / en neffens de Verdoemde in de
 Helle geplaatst had. Smekende derhal-
 ven ootmoede-ijk / dat zijn Pausselijke H.
 geliefde te gebieden / hem daar straks uit
 te verlossen / en van dien hoon te bevryen.
 Waar op de Paus antwoorde: Ik heb
 wel magt / om uit het Dagebuur te ver-
 lossen / maar niet uit de Helle / want die
 eens in de Hel is / voer die is geen
 verlossing meer.

Aan den Bruidegom, die geen Bruilofts-dig-
 ten op zyn Bruiloft wilde hebben:

't Is wonder Bruidegom, dat gy van Digten hout
 Daar u nogtans u Bruid, om 't Digten heeft getrouwt.

Op een Ort en Boonkoper, Bancqueroot speelde:
 Is dese gefailjeert, ay wilt hem dog verschonen?
 Hy heeft daar toe geen schult hy was toen in debonnet

De verwaande Zot.

Zekeren Quibus / die altyd roemde van
 zijn grote geleertheit / voegde zig eens
 heel verwaandelijk in een hoge School /
 by den Professor / soekende daar mede by
 de Studenten in aansien te raken. Dert
 Professor hem eens beproeben willende /
 quam met hem in reden van de vier E-
 lementen / begeerende dat hy deselve eens
 agter malkander soude opstellen. Hy dan
 zeide; daar is de Ligt / daar is het Wa-
 ter / daar is het Vuur / en laat zien daar
 is de Lucht / daar is / enz. Den Ho-
 ofter

Jeffer ziende dat hy beliaapt stond / zeyde:
 Nu / waar op staat gy? Ja / dat is waar:
 antwoorde den Lomp / ik had het al op
 myn tonge / maar ik hou 'er niet op ko-
 men / 't vierde zyn myn Schoenen.

De slegte Matroos.

Dar was een Matroos / heel eenhou-
 dig en slegt / dog niet te min onwil-
 lig / dewelke voer naec Oost-Indien; en
 om zyn harnackigheid / al by wat in het
 quaad blaadje stond / zo dat hy ten laat-
 sten het by wat verkerbende / verwezen
 wiert / voer de mast te staan / en van eisk
 Bootsjesel (volgens het gemeene gebruik)
 een slag te ontfangen / daar het dilste
 vleys is / het welk niet geschiet op het
 bloore vel / maar op een dun broeshen
 datze dan altyd aan hebben: de verweze-
 ne dan ziende dat hy dezen stoot moeste
 uytstaan / zag eens heel bedultelyk te
 rugge / het welk den Commandeur ziende
 zo vragde hy hem / of hy daar iets te-
 gen hadde? Willende zeggen: of hy ook
 meende dat men hem onrecht dede: Heen
 Heere; antwoorde hy zeer eenhoudig / niet
 andere als een teerig Broekje / 't welk
 den Commandeur zo bewoog / dat hy voer
 deze reys hem nog by schoide.

Aar-

Demonart / een Liefhebber der Wysheit
 ziende op een tijd / een Plompaart in
 Scharlaken gekleet / beet hem zagtiens in
 't oog; dit kleeed droeg voer desen een schaap
 en het was en bleef een Schaap.

Aardige Redenslag van een Boer.

De Achtebare Juffrouw Maria Heins /
 verhaalt in de Voorreden van haar boor-
 beelden; dat een Boer gaande wandelen
 niet een Menich / guamen onder an-
 dere discoursen van Christus te redeneren.
 Den Boer dan vragde aan d' ander;
 Voer wien houd gy Christus? voer mijn
 Broeder antwoorde desen: En ik zeyde de
 Boer daar op; houde hem voer mijn Va-
 der? So ben ik erfgenaam / en gy niet / want
 daar kinderen zyn / daar erven geen broeders.

Leerling.

Zeker Schryver segt; Een sedig Men-
 sche sal zyn eenhoudig als een kind / be-
 leeft en vriendelyk als een Jongeling / en
 ernstig als een bedaagt Man.

Iets anders.

Een Philosophy plag te zeggen: ~~Wilt~~
 my met een Zot vermaken wil / zo be-
 hoef ik die niet verre te zoeken / want
 het is om my self te vermaken.

Aar-

Aar-

Een bescwaten Mensch / ziende dat twee Soldaten malkander scherp bieden / liep daar tusschen om vrede te maken / maar wordende daar over zelfs in 't hooft gewoont / so wiert hy by den Barbier gebragt / dewelke siende dat hy seer gewont was / so wilde hy sien of zijn hersenen ook gequest waren / maar terwoyl hy sogt naar de hersenen / zeide een die daar by stond; gy soekt begeefs na de hersenen / want so dese hersenen gehad hadde / so soude hy zig so ligt niet in een vreedende handel gestoken hebben.

Aardige Wisseling.

Een Edelman te Beneben / ziende een Boer voor by zijn deur gaan / vraagde hem scherps wps / om welke tyd van 't jaar de Boeren het meeste pleisier hadden? In de Winter antwoorde de Boer? want als wy by het vuur zitten / so braden wy Kapen en Karstanien / en als wy 's avonds gegeten hebben / so gaan wy te bedde leggen en slapen den geheelen nacht onbesorgt door: Latende als dan de vuyle dampen door onse bovenste keel van ons bliegen? Wat dunkt u van sulken leven? My dunkt / antwoorde den Edelman / gy moet na in maagschap van den Zwinnen zijn. Maar vraagde den Boer wederom / om welke tyd van 't Jaar / hebt gy u meeste ver-

vermaakt? In de Lente / antwoorde den Edelman / want dan is alles lustig en op zijn best. Zo zyt gy / zeide de Boer / van mijn Ezels Waagchay / want die heeft in die tyd suik een vermaak / dat hy nimmer van tieren en rasen ophoud.

De Ernstige Gek.

Zeker Dorst hadden een Gek ten Hoof / tot welken een Hobeling uit boerterij zeide: Ik sal u dood steken. Den dweep hier over bang zijnde / klaagden aan den Dorst in wat groot verpikel hy was. Den Dorst hem troosten willende zeyde: Weest segts gerust / indien hy u om den hals brengt / so sal ik hem doen ophangen. Een riepden Zor dat begeer ik niet / maar laat hem een dag van te vooren ophangen / eer hy my om 't leven brengt.

Potfig bescheyt van een Ezel-dryver.

Genige Studenten / buiten de stad Napels wandelende ontmoeten eenen Boer / die op een Ezel reed; ende horende den Ezel pffelijck schreeuwen / so beschrobden zy den Boer / dat hy zijn Ezel buiten de tyd van het jaar dus schreeuwen liet. Den Boer niet lomp / antwoort gantsch niet / buiten tyds / aldus te schreeuwen / maar als hem pmand van zijn Broeders of Na-byenden ontmoeten / dan begint hy altyd van blydschap te schreeuwen / het zy buiten tyds of niet.

Iets op het zelve wit doelende.

Zeker Jongeling / van een Kaalkop
gescholden en gebloekt zijde / zey daar
op; Ik begeer u niet wederom te scheiden /
maar dit moet ik zeggen: Alwe haaren
zijn wys en berstandig geweest / datze haar
van zo een broshoofst hebben afgescheyden.

Vraag en Antwoord.

Een Venetiaan / willende een Duitscher
beschimpen over haar Kpilsdaalders / zo
vraagde hy hem / in welk Land de Aren-
den twee hoofden hadden? Daar de Leeu-
wen? antwoorde de Duitser; twee vleu-
gels hebben / ziende op 't Venetiaans wa-
pen / 't geen een gebleugelde Leeuw
voert / maar mede hy de ander betaalde.

Geestige streek van een Vrouw.

Een Spaans Ridder / met min mild met
zijn moed / als gierig met zijn geld / wiert
van een Vrouw dese woorden tot een pur-
gatie in gegeven: Heer Ridder / zeyde sy;
gy soude de beroemste van 't Land zijn / in-
dien gy de Krenten van u beurs tot u
mond / en 't leer van u mond / tot u
beurs gebuikte.

Geestig Oordeel.

Zeker geestig Quante / zeyde tegen een
die eenen lange Neus en geen Baart had /
wie baart kan niet wasser; berispede hy
te veel in de schaduw staar / en wagers

de lengte van de Neus niet beschenen kan
worden.

Waar aan men een Mensch kunnen kan.

Zeker Geleerde zeyde eens / aan drie
dingen kan men iemand recht bespotten /
te weten: als men hem vertoont heeft /
als hy dronken is / en als men Erfgoed
met hem deelen sal.

Van Raad.

Guicciardin zeyd / daar is in gewigtige
zaken die 't algemeen raken / niet nodi-
ger; En in eige zaken niet gevaarlijker /
als anderen om Raad te vragen.

Nuttigheyt van het zwygen.

Guevara zeyd / buiten en binens Hoofs
heb ik 'er veel door zwygen zien ter eeren /
en door spreken tot schande kome.

Iets diergelyks.

De Poët Ballay zeyd; Wie zig ten
Hoof wil houden / en in der Doosten gunst
wil gerakert / die moeten een tyd lang
blind / stom en doof zijn.

Een aardig Graf schrift.

Over eenige jaren was hier ter land een
Klok luider / die zijn kost daar mede won /
en zijn naam was Jan Lepel. Op een tyd
de klok luidende / so gebeurde het dat de kle-
pe van de klok op zijn hoofs viel sodanig /
dat hy 't niet de doot besturen moest. Zo
wierde daar na dit versje op zijn Graf ge-
houwen.

West.

Weet Leser wie gy zyt, hier onder leyt Jan Lepel,
Hy leefde van de Klok, en storrif van de Klepel.

Op een Spek Verkoper, die een
Tapper wierd.

Ei ziet, dees Tapter ecrft, nu gaat hy Spek verkopen,
Op't lest so sal de Zog, nog met Tap doorlopen.

Klugte Historie.

't Gebeurde op een tyd dat een Hollands
Matroos Jan genaamt / nooit op Span-
je gebaren hebbende / aldaar booz de eerste-
maal aangquam. En gelijk de Spanjaarts
de Hollanders altyd Jan hieten (wy hiet de
Jden Spek na roepen) so gebeurde het /
als de Matroos daar booz by een Schoen-
makers winkel wandelde / dat de Knechts
begonden te roepen: Ho / Jan / Jan. Hy
omziende bleef staan / en zeyde; Hoe duy-
vel weet gy dat ik Jan heet? De Schoen-
makers geen duits komende / riepen ver-
mits hy staan bleef / te meer; Jan / Jan.
De Bootsgefel verwondert staande / dat hy
hier bekent was / hadde twee Kazen onder
zijn arm / die hy mee van Holland gebragt
hadde: En hebbende in zijn Vaderland nog
een eenige Zuster / die Zpe heete / so zei-
de hy / indien gy my zeggen kunt / hoe
mijn Zuster heet / so sal ik u dese twee
Kazen geven. De Knechts hem hoernde
prebelen / begosten hem wat te bespotten /
en de wpl de Spanjaarts woort Zpe zeer

ge

gemeen is (gemerkt het in 't Nederduyts
Ja te zeggen is) so gebeurden 't datse tot
twee of driemalen Zije riepen / 't welk den
Bootsgefel hoernde / dacht niet anders of
zijn Zuster was mede by haar bekent; ge-
bende haar dan / na zijn belofte de twee
Kazen / die de Spanjaards / sonder te
weten waarom aannamen.

Twyffel geloof van een Boer.

Eenen Boer gelesen hebbende in 't Nieu-
we Testament / van 't Miraculeus geloof /
dat men / indien men het Geloof hadde /
Bergen soude kunnen versetten en op de Zee
wandele. Zo braagde hy aan de Predi-
kant of men sulke dingen nog wel konde
doen. Waar op den Predikant ja ant-
woorde / met dese byboeginge / maar gy
moet booz al niet twyffelen / of gy soud u
zelfs bedriegen: Laat my daar booz so-
gen zeyde de Boer; en tredende van een
schuurtje op het water / begon straks te
zinken. Dagt ik het niet / riep den Boer
heel verbaast / dat ik in het Water soude
salken: Dagt ik het ook niet antwoorde
den Predikant wederom / dat gy sulke
gedagten soud hebben.

Aardig antwoord van een Beeld Snyder.

Zeker treffelijk Beeld Snyder / heel le-
lijke Kinderen krygende / nochtans schoo-
ne Beelden Schilderende / wierd gebragte
hoe

hoe het quam / vermits hy sulke schone
Kinderen schilderen / nogtans sulke leelij-
ke Kinderen maakte? Wel / antwoorde hy
doet u dat vreemt dunken? Het eene werk
doe ik by dag / maar het ander by nacht.

Geestig Vonnis van een Princes.

Zeker Kamenier / lust hebbende om te
Trouwen / dog weinig verfoel krygende /
tolikelde en troggede een van de Hovelin-
gen so lang / tot dat hy haar eens op een
Tabbaert raakte / eenigen tyd daar na mer-
kende / dat des Hovelings huud begost te
werken / stond heel verlegen. Ende hi
gebruikte zy dese list; Zy gaat by haar
Princesse / en klaagde en jammerde over
eenig leed / het welke zy (om schyn van eer-
baarcheyt) niet en derfde openbaren: Me-
vrouw egter ernstelijc weten wilende / wat
haar geschiet was; barst t'er ten laastten
uit / in sulker boegen / dat zy den gemel-
den Hoveling beschuldigde / haar verkragt
te hebben / waar over zy ook ernstelijc be-
geerde / de gerechtigheyt voldaan te hebben.
Haare Hooghheit / wel wetende den heeten
aard / die in dese Kamenier woonde / dacht
wel hoe dit verkrachte toe gegaan was.
Remende dan in haar rechterhand een De-
gen / die zy / om de Scheede vast hebben-
de / de Kamenier gebod / uyt de schee te
trekken; Het welk gedaan zijnde / so viel
de

de Dozsinne de schee al heet en weder
wiggelende in de hand; gebiedende de Ka-
menier / den degen daar weder in te steken.
De Kamenier / dit niet konnende doen /
zeide Mevrouw; gy wiggelt te veel met
de scheede: Ik kan 'er den degen niet in-
krygen / so soud' gy ook gedaan hebben /
zei de Princes / so sou des Hovelings
degen u geen leed gedaan hebben.

Geestig bescheyt van een Boerin.

Zekere Boerinne / een Doctoor gehaalt
hebbende / om den selven haar Mans Wa-
ter te laten zien / vermits hy ziek gewor-
den was; so sag den Doctoor in het glas
een reflexie speelen van een Wapen / dat
in een Kam-glas geschildert was / in welk
Wapen ook mede een wagen was / den
Doctoor dat ziende en weer ziende / so
vraagde de Vrouw hem wat haren Man
lette? Moeder antwoorde hy / u Man heeft
een wagen in 't luf. Ja antwoorde zy /
dat geloof ik wel / ik heb dese morgen den
disselboom nog in mijne hand gehad.

Snaaks bedryf van een Schilder.

Eenen Schilder die / (naar den aard
van dat Volk) garen goede pleisier maak-
te / had op een tijd een Nigt / die de Bruid
geworden was; dese wist niet / ofze de
Schilder wilde ter feest nodigen / vermits
hy zijn winste doorbrengende / altoos kaal
en

en berodit voor den dag quam; en derhal-
 ven de Buijst ontciereu mogte. Den
 Schilder gewaar wordende / dat ze hem
 ligtelijc soude t' huis laten: Schildert een
 weck of twee heel naarstig / so dat hy / een
 schranderen Geest zijnde / in die tyd / on-
 trent twee of drie hondert guldens overge-
 kwamen hadde / en doen treffelijc nage-
 dost / op een schoon Paard met een kneegt
 agter hem / voor by de Buijst huis quam
 ryden. Dese hem ziende / sprak tegens
 hare Vrienden; Nu moeten wy onsen Con-
 syn ter Buijst noden / want hy hem /
 trots de beite van 't Land / daar op heeft
 gereet gemaakt. Den Schilder dan / ter
 Buijst genood / en daer gekomen zijnde /
 so zetten hy zig fatsoenlijc neffens ande-
 ren aan Tafel; en terwoyl d' andere aten /
 nam hy 't Gebraad so bet en smeerig als
 het was / en wreef het over zijn nieuwe
 kleederen zeggende: Eet kleederen Eet /
 want gy zyt genood en ik niet.

Belagchelyke Term van een Juffer.

Zeker Juffer / haren Doctoz ten eeten
 hebbende / hoorde hem met veele Hoofsche
 termen van het een en het ander redeneren.
 Zy hem gaten met gelijcke Mant betalen
 willende / en ziende dat des Doctozs hoed-
 band willen vallen / vraagden hemmelijc
 aan haar kneegt / (die de Latynsche Taal
 ver-

verstond) wat een hoedband in het Latyn
 te zeggen was: De Schalk haar een pots
 schuldig zijnde / zeide haar / dat het Dete-
 trum heete / waar mede de Latynrusten het
 Mannelijc Lid benamen. De Juffer dan
 zeide: Heer Doctoz / u Detertrum sal vallen
 Reen Me-Juffer / antwoorde hy: Hy is
 nog in goed postuur. Hoe de Disgenoten
 hier over lagten / kan yder wel denken.

Bedroge Trotsheyt van een Juffer.

En spryge / dog seer schoon en welheb-
 bende Juffer / wiert dagelijc / niet alleen
 van veele Jongmans versogt; maar hem-
 melijc gevryt / van Personen die haar in
 qualiteyt geensints behoesden te wryen.
 Zy hier op te moediger wordende / sag niet
 aan / het nut en profyt / dat haar te luist en
 te keur wiert opgedragen / denkende altoos
 dat zy nog wel beter soude doen. Maar
 de tyd / haar vel met jaren tekenende / dee
 niet alleen de Fortune / maar ook al de
 Vrijers / die haar te voren bemind hadden /
 allengs een afkeer van haar krygen / so dat
 zy / nu bedaagt zijnde / sag dat die geene
 die te voren haar gewillige Dienaars wa-
 ren / met haar schoonheyt / altemaal wa-
 ren gescheiden. Zy dan / eenige jaren zon-
 der jong Geselschap haar eynde toegebracht
 hebbende; wiert evenwel / eindelijc van
 een drogen Snukhelaar weder ten Huw-
 lijc

lijkt versogt; en speurende / dat het geluk
haar nu den rugt gekeert hadde / so liet zy
hem niet lang vryen: maar gaf hem 't
Ja-woord / met desen aanhang. Dat in-
dien hy in zekere Kruipel-bos / daar om-
trent zijnde / de regtste en vvaasste Telg
konde affwyden in sulker boegen / dat hy
de weg die hy eens gepasseert was (niet
weer soude mogen te rugge passeren / en
de Telg die hy eerst afgesneden hadde / sou-
de moeten houden en niet veranderen / so
soude hy haar ten Wybe hebben. Den
Suffaart hier toe dit aannemende / gaat
van stonden aan na 't Bos / en ziende in
't begin wel eenige schone Telgen / ging
al wat voordere en dacht / dat hy 'er nog
wel beter soude vinden; Maar komenden
eindelyk aan het einde van het Bos / vont
daar niet als kromme en compelige Tak-
ken en Telgen / moetende hem also met
een lompig houtje behelpen / daar hy te vo-
ren wel beter konde gekregen hebben. Als
hy nu by de Juffer quam / met so een
krom stokje / en zig ontschuldigde / dat hy
wel beter konde gekregen hebben: Maar
hopende nog al beter te vinden / eindelyk
geen beter dan dit kruipel Telgje konde op
speuren: Zo antwoorde hem de Juffer?
Dewyl u begeerig oog voor 't beste het
slegtste heeft verkozen: Zo mag ik dan
(de-

(dewyl het nu niet anders wesen kan) mijn
abontuur by het wybe zetten / en doen
desgelijks.

Het levendig Corpus Juris.

Zeker Juffrouw hertseer hebbende / dat
haar Man meer Boekagtig / dan doekag-
tig om zijn hart was; ontbood haar Moe-
der eens / juist als hy in zijn Studie be-
sig was. Deselve daar komende / klaag-
den haar de Juffrouw / dat 'er Man so
koel van haar was / en liever in zijn Stu-
dooz alleen / dan op het Bedde by haar
was. Waar op de Moeder met haar
Dogter by hem komende / vvaagde hem;
waar in hy studeerde? Ik hebbe hier
antwoorde hy / Corpus Juris / dat meen
ik eens uit te lesen. De Moeder hier op
ligte hare Dogter de rokken op en klont
haar voor de billen zeggende: Dit is het
Corpus Juris / daar soud gy in studeren.

Milde karigheyt van een Boer.

En Boer in een Babiens Winkel ge-
schoren werdende / sag een ander diens
Jaar-geld verscheenen was / een Kops-
daalder aan de Meester geven / den Boer
meende / dat dit voor een reys te scheeren
was / wist qualijk raad / om zig hier na
te boegen / vernids hy niet meer dan een
enkel stuk van agten in zijn zak had;
Ebenwel besluyt nemende / haalt het stuk
van

De Geest van,
 van agten upt zijn Zaki / en geschoren
 zijnde / smyd het zelve op de Bloer en
 loopt al zijn best de deur upt. De mee-
 ster het Geld opgeraapt hebbende loopt
 haastig ter Deuren upt / ende roept de
 Hupsman / Hupsman hoor hier / gy
 moet Geld wederom hebben. Den Boer
 te meer voort lopende ; riep / het an-
 der Dubbeltje sal ik daar na wel geven :
 Meenende dat hy juist een Rypstdaalder
 had moeten geven / om dat den ander
 hoor zijn Jaar - tyd / soo veel gege-
 ven hadde.

Do

Dewyl verandering van Spysse wel doet Ec-
 ten, sal ik nu eens een Rym verhalen.

Vreemd TROUW-GEVAL.

DAar is in Amsterdam, omtrent voor Twee
 Paar Jaren,
 Een seltsaam Trouw-geval de lieden wedervaren;
 Het geen wel waardig is alhier te zyn gedagt,
 Vermits het onse tyd aan ons heeft voorgebragt,
 Den Leser leen zyn lust: Een Vrijer fris van leden,
 En wakker uit 'er aard, van bove tot beneden;
 Had in zyn fiere Jeugt, te dragen zware last,
 Vermids hy dus lang was, een Bakkers Ambagt
 Gast:

Na lange slaverny, bedenkende zyn Leven,
 Bevint het best te zyn, zig in den Egt te geven;
 Te hebben eene hulp, die hem een weinig steunt,
 En die met hem, in 't zweet, nog wel een Lied-
 je deunt;

Ook daar hy lust in scheidt, om willig voort te slaven
 Als die, in eenig leet, hem met haar gunst kan
 laven.

Des tyd hy netjes uit, en ziet gezwindig om,
 Op 't geen hem best gelykt van 't zoeten Maag-
 dendom,

Na dat hy veel besiet, so is 'er een van allen,
 Waar in zyn keurig oog had wonder veel bevalen,
 Daar was een puntig Dier, dat met de Linne
 Naald;

B

By

By allerhande Volk haar kost en kleding haalt,
Dit Meysje , by geval , was by een Weeuw te
Naaijen ,

Al waar dees Vryer komt om zyne lust te paaijen,
Hy komt vrymoedig in en boodschap dit of dat ,
Waar van men niet en wist dog lange reden had ,
De Maagd van zyn bejag , dog wat hy zocht te
brouwen ,

Dat is maar enkel wind , het Dier wil hooger
Trouwen ;

Hy niet-te-min houd moed en komt te met eens
weer ,

De stuursheyt die zy toont die rekent hy haar eer:
Maar let eens hoe het gaat , hy komt ten vyfde
malen ,

Wanneer de Naaister was , om 't een of aar te halen,
De Vrouwe van het Huys , een wel gezeeten
Weeuw , (Eeuw ;

Die toond voor zyn Gezigt , een Goud gelyke
Sy nood hem in haar zaal zy bid hem wat te eeten,
Sy laat hem hare staat vrypostig zien en weten ,
Sy spreekt op dese wys: ó Jongman gaaf en schoon!
Gy zyt in myn gesigt , een weerga van Adoon!
Ik hebbe nu gespeurt , dat uwe jonge zinnen ,
Genegen zyn een Maagd van slegte staat te minnen ,
Een Maagd , die haren kost maar met het Naal-
tje wind ,

En die op mynen wenk , haar straks gediensig
vind ;

Die niet begoedet is , nog heeft om van te leven ,
Ook die geen schoonheyt heeft , waar na de Jonk-
mans streven ; En

En nog gelyk gy weet , so is zy byster trots ,
Voorwaar , dat is geenfins een gave uwes-lots :
Gy zyt te braven baas , gy moet vry hoger trouwen ,
U past een ryke Vrou , die u kan onderhouden ,
En so gy die begeert , zie daar , ik hebbe geld ?
Wie hout u van de geen ? die u wort voorgesteld ?
Dit hoord hy dat zy spreekt , dog kan in zyn
gedagten ,

Dit niet dan enkel jok en enkel boerten agten ,
Des lacgt hy om haar praat , en slaat all's in de
wind ;

Maar zy hervat het woord en spreekt myn waar-
de Vrind ,

Belag myn reden niet , het zyn geen jokkernijen ,
En uwe brave Geest , gedooft geen veinserijen .
Dies spreek ik so het leid , en so het hert my port ,
Vermits ik meer en meer door u bevangen wort .
Waarom dog lang gedorst ? wen 't hert sig winst
te laven ?

Waarom in 't hert een Graf voor 't rype Woord ge-
graven ?

Gy zyt het die my boeit met banden van de Min ,
Des zeg ik andermaal , gy legt in mynen zin :
En daar is zekerheyt , ontfang dees goude schyven ,
Die , so ik u begeef , u eigen zullen blyven .
Met geeft zy hem een Sak , gevuld met enkel
Goud ,

Waar door de zaak hem dwingt , dat hy op haar
vertrout .

Hy neemt dan zekerheyt , en kust haar gloeijen-
de Kaken ,

Die in zyn boesem straks een Ætnâs gloed doet
blaken,
Hy Eet en Drinkt met haar, en blyft den gantschen
nacht,
Tot dat den blond' Auroor; hem lodderlyk toe-
lagt.
En tuigt aan Amsterdam, van zyn gelukkig
vrijen,
Dat hem de Juffer kiest, dien Maagd hem stelt
ter zijen:
Hier op zo Paart dit Paar, in 't aansien van de
Nyd,
Zo toond ons onse eeuw, een schaduw van d'on-
de tyd.

Een bedrogen Venus-Vriend.

In Parys was seker Venus-Tonker /
op een knuische Vrouwe / diens Man uit
de Stad was verhit; En om zyn geyle
lusten te volgen / verhoegt zig ter plaatse
daar zy woonde / nemende de stoutigheyt
om de Juffrouw zyn heete togten te open-
baren. Maar zy schult en afkeerig van
sulke vulle werken / gaf hem kort bescheid /
en ried hem te vertrekken. Hy niet te min /
prikkelde haar so seer / met aandringende
woorden / dat zy haar genootsaakt vind /
hem tegens een bestemde tyd verlof te gun-
nen / om haar weder aan te spreken. Dog
tegen

tegen de tyd die zy hem geset had / wist zy
dat haar Man weder t' huis sou zijn / al-
hoewel zy hem had moeten beloben ter sels-
ber uur met hem een Venus-dansje te wa-
gen / en dat zy dan alleen soude in Huis
zijn. De man ondertusschen t' Huis ko-
mende / word van zyn Vrouwe verhaalt /
wat haar gebeurt was: En wat voor be-
loften zy gedaan hadde. Dese maakte zig
ondertusschen met zyn drie bieren gereed /
gaande elk met drie vier Garden agter het
Ledi Kant; tegens dat den vooz. Venus-
Vriend komen soude. Zo d'a en was de
gesette uur niet gekomen of hy slopte aan
de deur. De Vrouwe laat hem in / sluit de
deur na hem toe / gaat met hem vrede / en stelt
haar heel vriendelyk in / waarvoor hy te gra-
gec worden / toekelt haar tot dat zy haar
ontkleede / en op t' Ledi Kant treed / hy niet
lang wagtende / ging gantsch naakt by haar
onder / (want zy 't begeerde / om het oog-
meck dat zy had / dat hy hem gantsch
tot het naakte lijf ontkleden soude) so dra
als hy veerdig was / om zyn Personagie
te spelen / geeft de Vrouwe een hoest / waer
op de Man / dit voor een teken nemende /
met zyn Makkers hier voor sprong / en
geeselden dien naakte Venus-broeder so op
zyn geile Leden / dat hy na beneden vlie-
gende / zig niet ontsag ten Huisse uit te lo-
pen /

De Geest van,
pen / en op den klaren dag / met zyn bloe-
dent Lyf / de Stad om te danffen. Dit
was een Galjaartje / dat andere by
wat beschroomt maakte.

Onderscheyt van Frans en Duits.

't Gebeurde eens / dat 'er eenige Fran-
schen Adel in een Duitfche Herberg logeer-
de / en de Meit van het Huis in de Zaal /
daar d' Edelieden waren / met haar Vrou-
we bezig zijnde / om de Tafel te dekken /
so gebeurde het dat zy in 't nederbukken /
van agteren een liet springen: De Vrouwe
op kykende / zeide; wel Meit: schaamt
gy u niet / dat gy so ongeschikt voor de
Lippen derft fchypen? Een Vrouwe /
antwoort de Meit / het zijn altemaal
Fransen / die verstaan het niet.

De Geest van Jan Tamboer.

Jan Tamboer / geestig Acteur van de
Schouburg t' Amsterdam / by elk voor een
Geest beademt zijnde / wiert op de klank
van dese saam eens van drie Moppen ver-
sogt / also zy hem om zijn Geestigheid
wel eens wilde zien / vragende dan; aan
hem zelf? of Jan Tamboer t' huis was?
so antwoorde hy haar met een stadige
Crony / ja / hier is de Man zelfs. En
als zy hem lang genoeg gesien hadden /
vraagden zy hem of hy haar ook een Bui-
lofs-Digt kon toe stellen? Ja zepde hy:

En

En hem beduut hebbende / hoe hy 't Ge-
digt moest maken / so zeide hy haar; dat
zy morgen zonden weer komen: Neen /
zeide d' anderen / wy moesten het in een
half uur hebben. Zeer wel / zepde hy.
En dewyl hy beelerhande rollen van Klug-
ten en Commedien in 't hooft had / so
schreef hy haar met 'er haast een hondert
regels voor / het welk haar seer verwon-
derde / zeggende al ondertusschen: dat is
seker geestig / flapperment de Keerel is
gauty / en hy haar in haar wesen latende /
maakte een eind en gaf 't haar over. Zy
dan / vragende hem hoe veel geld hy moest
hebben / kregen ten antwoord / een Ducaton.
H grote Geest zepden zy / is 'er ten min-
sten vier waart. Zeer wel zepde hy / en
so veel ontfangen hebbende / waren weder-
zids wel in haren schik. Nog de Geest
die hy haar toonde / zagense niet; maar
die was so veel waard als den loon die
hy voor het Gedigt ontfangen had.

Falalderala is gangbaar Geld.

Enige Jaren geleden / logeerden eenige
Fransche Edelieden t' Amsterdam in 't
Schild van Brankrijk / op den Dam / en
als zy al 6 of 7 hondert gulden verteert
hadden / en garen vertrekken wilden / so
sprak de Waart haar aan om geld / maar
zy geen geld hebbende / zeiden; dat zy alle

B. 4.

uuren

nuren geld van Augustijne verdragten / en seer verdrietig waren / dat het niet quam / also zy om saken van gewigt / over een dag of twee ten langsten moesten vertrekken. Den Waard en zy lieden / dan wagteden met verlangen / maar vergeefs; eindelijh / deluyt d' Edelieden voort moesten / lieten een scheidmaal aanregten / en over 't selve wakker de Wijn schenken / om des avonds also met vreugde naar de Stad Gouda te vertrekken. Den Waard ondertusschen in dienst gedagten / niet wetende wat hy soude doen / laat ten laatste een Schout met twee Dieveiders halen / om als het ten quaatsen ley / deselve tot zyn hulp te gebruiken. Den Waard nu boven komende; waagde weer als voren om Geld: maar kreeg het oude bescheyt / wy hebben geen Geld / gy moet ons voor dese reis borgen / tot dat ons geld over komt / wilt gy ondertusschen een Obligatie hebben die kunt gy hangen. De Waard zeide wederom; Gy sult my van avond geld geven / of ik sal u laten in Geseling setten; Doet dat gy kunt / zeiden zy / wy sullen des gelijck doen. Den Waard haalde hier op den Schout met zyn Dienaars boven / en als deselve bove quamen / schonken zy hem lustig de Wijn; de Waard van gelijcken / nemende haar eindelijh by de hant.

hant / en sprongen lustig met haar rondom. En als de Waard egter van Geld sprak / begonnen zy te zingen / Faladerala / Faladerala: In 't hoort / zy wisten van geen geld geven: maar maakte den Waard en den Schout half beschonken. Als de Waard nu met de Schout raadslaagde / watse best hier in doen souden / so zei den Schout; ik kan niet anders zien / of dit zyn fatsoenlyke Liederen van goeden hupse: my dunkt / gy soud best doen / dat gy haar liet passeren / zy sullen u het geld niet zoeken te onthouden / en so gy haar in Geseling zet / sult gy nog veel onkosten doen / want zy sullen niet slegers getraceert willen zijn: Dus liet hem de Waard bepraten / en de Gasten heen gaan. d' Edelieden nu hadden een accoort gemaakt met een Kruyer / dat hy haar Bagagie aan de Schout soude brengen / mits dat hy daar voor een Ryksdaalder / en een Kan Wijn soude hebben. Als de Kruyer nu het Goedert altemaal aan de Schout gebracht had / erden Ryksdaalder eijchte / kreeg ter antwoord / dat hy de Kan Wijn en de Ryksdaalder van de Waard soude ontfangen. De Kruyer denkende / dat sulke Truiben haar om geen Ryksdaalder soude laten nemen; ging na de Heerren // en daar komende // liet een Kan Wijn tappen / dat

34. De Geest van
de uytgedronken hebbende / epste van den
Maart de Kphsdaalder : Dese / wat vzeemt
kphende / zeide : Ik weet van geen Kphs-
daalder / gy moet my twaalf stupvers voor
mijn Wijn geben : Wel zei de Kruwer /
het Dollt dat gy gehad hebt / heeft my hier
gewesen / om mijn kzu-geld hier te halen :
Laat in dan / zei de Maart ; u met de Munt
betalen / daarse my mee betaalt hebben ; bat-
tende hem by de hand / en sprong en song van
Falalderala / Falalderala / dat zeide hy ; is
hier van avond geld / geest my slegts twaalf
stupvers voor Wijn. De Kruwer hier op
song met hem van Falalderala / Falalderala /
enz. Zeggende is dit hier avond geld ?
so zijn wy dan betaalt ; schepdende also
met dese troost van malkanderen. Eventwel /
3 a 4 Maanden hier naar / quam 'er een
Persoon by deselve Maart / met een Wis-
sel van 900 Guldens tot zynen laste : zeg-
gende ; dat hy uyt Frankrijk quam. De
Maart slegt kphende / zeide : Ik ken
geen Menschen in heel Frankrijk. Den
ander / niet lang veinsen kommende / haal-
de 900 Gulden aan goud uit zijn Sak /
zeggende / krogje nu ook kennis / ha ! ha !
riep den ander ; nu weet ik waar gy heen
lokt / dit sal het geld zijn van de Edellie-
den / die voor eenige weken tot mijnent zijn
gelogeert geweest. Dit komt my seker on-
ver-

Jan Tamboer. 35.
verwagt ter hand. Den ander zepde daar
is nog een Kphsdaalder voor den Kruwer /
en twaalf stupvers voor een Kan Wijn
die hy gedronken heeft. Zeer wel zei de
Maart / groten dank : Ik sal den Kruwer
het zijne geben / maar hoe quaad zy hier
over zijn geweest / geef ik den Leser te
denken.

Snaaksche Vraag van een Boerin.

Zeker Boerin / bragt op een tyd haar
Mans Warer by een Doctoor / en als de-
sen het zijne gezeit hadde / so dee zy daar
by / dat 'et hem op quam in de Keel / was-
gende dan : Of het niet wel de Opstygging
van de Moer mogte wesen ? En als de
Doctoor hem niet onthouden konde van
laggen / so zeide zy ; hoe hebben de Mans
geen Moer ? Een antwoorde hy / maac-
hem quest de opstygging van de Baar.

Raad van het voorgaende.

Eener seer met de opstygging van de Baar
gequelt zijnde / ging by een Barbier om
raad / en als hem diens raad ontrent een
dag geholpen hadde / viel 's anderen daags
wederom in deselve ziekte. Den Barbier /
zijn Vrouw (uit kragt) vertelt hebbende /
dat hy sulke een Patient gekregen hadde /
so gebeurden het dat deselve kort daer na
weder quam / als den Barbier uit was /
en gezaag hebbende op den Sachies te

Gupz was / so zeide de Vrouwe neen
 vragende wat hy begeerde? U man ant-
 woorde hy / heeft my raad gegeven voor
 een Accident / en die raad wil niet helpen.
 De vrouwe merkende dat dit dien Patient
 was / zeide: Komt mijn vriend gaat met
 my / ik hebbe een sonderlinge remedie voor
 u Accident / leidende hem op haar slaap-
 kamer / en daar met hem aan 't malen
 rakende / wist hem daar so heerlijk af te
 helpen; dat hy haar roemde boven alle
 Meesters; so dat / als den Barbier om zijn
 gelt quam / en eyschte een Ducaton / so
 zeide d'ander: Daar is een Ducaton en
 daar is 'er drie voor u Vrouwtje: want
 haar raad is driemaal beter als de uwe.

Iets op het vorige uyt een ander getrokken.

En Edel Juffer / na datse eenige waha-
 kere Hanen tot Capoenen had gemaakt /
 bereide den afval daar van met Honing
 en Speterijen / 't welk zy haren Man /
 als een Banketje naar 't Avondmaal
 opgedist hebbende / quam hy kort daar
 aan te vallen in een gebrek / dat de Grieck
 Priapismus / of Piraapz-stuppen noe-
 men. Voor dewelke hy de Vrouwe so
 moede maakte / dat zy ten laatste niet
 meer konnende / genootsaakt was / de
 Kamer uyt te loopen. Hy als rasende
 naar; maar also zy haar in haar Kamer

gefloten hadde / so liep hy in een Kamer
 daar drie of vier Meiden waren / die hy
 altemaal afvaardigde / des morgens als
 de spanning nog niet over was liet hy een
 Doctoor halen / die hem in gaf / zaat van
 Capsch Bomen met Campher / en de
 Lenden dede smeeren met Popeloen zalf /
 waar door het gezwel ten laatste aan 't
 slinken raakt. Maar of dit altyd vast gaat
 laat ik de Vrouwen oordelen / die gewent
 zijn / suike snijsteringen voor haar
 Mans toe te maken.

De begeerlyke Vrouwe.

Zeker Man van zijn Vrouw gebraagt
 zijnde / wanneer het Venus-spel op zijn
 best was / gaf ten antwoord: dat het 's a-
 bonds 't geneuglijkt / maar des morgens
 het gezondst was. Wel Liefste / zeg de
 Vrouwe daar op; laat het ons dan 's a-
 bonds doen om de geneuge / en 's mor-
 gens om de gezondheid.

Pots van Alphonfus Knegt.

Harde Bisschop Alphonfus Karilne / hielt
 een Dienaar / die niets deed als op schyp-
 den / wat d' een en d' ander aan 't Hof voor
 dwaasheden beging. Zo gebiel 't op een
 tof / dat de Bisschop het Boek liet over
 Tafel brengen / en het selbe opstaande /
 bond hem daar self in opgetekent / over
 een saak / die hy sekere Alchimist / eenige

De Geest van,
hondert Ducaten gegeven had / om aller-
ley Gereedschap tot zijn Konst te kopen ;
Het selve gelesen hebbende / zeyde hy tot
zijn Schryver gy hebt tot nog toe qualijk
gedaan / dat gy my hebt aangeteekent :
Want den Alchimist sal nog weder komen.
Maar de Schryver antwoorde : indien den
Sot weder komt / en dese goede gelegent-
heyt niet tot zijn voordeel gebruikt / so sal
ik hem neffens u in 't Narrenboen setten.

Snaaks bescheyt van een Vrouw.

Tot Utrecht quam een Vreemdeling aan
een vrouwe vragen / naar eene Juffer de
Dogel. De vrouwe die niet weterende / zei-
de / ik ken geen Juffer de Dogel maar een
Huis tien of twaalf hier voor by / daar
woont wel een Juffer de Dink ; moet gy
daar ook wesen ? Ik sal het eens gaan sien /
zei d' ander. En daar te regt geraakt zijn-
de / quam weder by de vorige vrouwe /
zeggende ; Juffer ik moest daar wesen
daar gy my wees / by Juffer de Dink / de
vrouwe zeide : Gy soud my lang gebogelt
hebben eec ik soude geweten hebben dat
gy by de Dink wesen moest.

Yets anders.

Genige Messieurs / gaande wandelen /
sagen eene die zy niet graag in haar Com-
pagnie hadden na haar toekomen ; een van
hyn allen / zeyde daar op / wy sullen van
daag

daag geen geluk hebben / daar komt eene
Gek aan. Desen van verre dit hoerende
past daar op / neen mijn Heer / dat gaat
niet wis maar als gy 's morgens / de eer-
ste reis in de Spiegel kykende / een Gek
ziet / dan sult gy geen geluk hebben.

Yets aardigs uyt een ander getrokken.

Johannes Antonius van Siena, een Jong-
man die over geestelyk was / en met den
Cardinaal van Pavie veel gemeenschap had /
ging den Paus / op seker voorval / eens
eere bieden. Hy bond hem met de Cardina-
len van Pavie en Siena, over Tafel sitten.
Doen hy zijn Compliment gedaan had /
vraagde / de Chineser : of hy op hem ver-
stoort was, dewyl in so langen tyd in zijne
drempel niet betreden had ? Hier op ant-
woorde de Jongman : Dat hy sig van so-
danige ongerymtheit wel sou wagten. Want
zeide hy, ik kom u Eerwigheit t' eene-
maal toe. De Cardinaal van Pavie hier op
het woord nemende zeide tot hem : Gy zyt
dan hoor ik wel de mijne niet. Den Jong-
man hier weer op : Johannes Antonius ben
ik genaamt ; Johannes is geheel den uwen.
En Antonius komt mijn heer de Cardinaal
van Siena t' eenemaal toe. Den Paus, hier
op aan, zeide : So heb ik dan geen deel
aan u. Het deurslepe Brein antwoorde :
Het is juist als u Heiligheyt zeit, hy heeft
geen

De Geest van,
geen deel aan my : Maar de gantsche Jo-
hannes Antonius komt hem toe.

Yets Raars.

Enig Geletterde in geselschap zijnde /
hadden onder anderen by zig een Predicant
van Paag : en neffens desen / een Hertz.
Desen veel zwetsen wissende / van onse tem-
pering / zey onder andere : den Mensch
was uyt al de Elementen (dat is / Hoof-
stoffen) t' samen gekneet / t' welk self de
minste Scholier haast weet. Zo vraagde
hem den Predikant hier op : Of hy ook
uit d' Elementen bestond ? Ja antwoorde
hy / uyt alle vier. Zo zyt gy vervolgde
de ander / wel een Elements Kerel.

Over aardig bescheyt.

Benard gaf seker Raads-heer een ober-
somp Boek te besien / t' welk hy gefint
was te doen drukken met versoen / dat hy
hem dog Privilegie te weeg woude brengen /
op dat het door dat middel niemant na druk-
te. Den aangesogten antwoorde : Myn
bedenkens was het beter een Privilegie
daar voer te begeeren / dat 'er niemant
zyn hinderste niet wiste.

Onaakse Minne-Brief.

Also ik hier in de snakery verwert ben,
kan ik niet nalaten, een overpotsige Min-
ne Brief die in erst van een Duitcher aan
zyn Liefste geschreven is, den Klugt
van

venden Leser, mede te deylen. Hy
luid in 't Hoogduits, als volgt :

MEinen fründlichen Gruß mit Wun-
schung alles gutes / subor. Inson-
ders gunstigen hert libste Jonkfräule Ma-
rihe / ik wünschereuch samp euren Vatter un-
de Mutter viel guts / den nich hette by
meiner zehilen Zeglichkeit / fründleches /
libes Herlein / mein Schatzlein / mein
hundert auzent Dinglein / euch verlangst
gerne geschrieben / aber ich habe keine gele-
heyt gehad dan und sund / und bitte eur ja
mein Herlein / mein Schatzlein / mein
hundert tauzent Dinglein / und herts ver-
guldten Marihe / wannaher de Brief gele-
sen had / wollet ihr im also baltierissen /
das ec nich onder de leutte honnate / und sie
nich nich berjeren / wie sie nich immer mit
euch berjere : / aber ich frage nichts dat nach
und kan sie wach / uber die snauwe halten.
De Coufel hole sie / wie ihr am nechsten
wol geschien / das wier beyde su der hoch-
sent gingen und ich mon jungen das ge-
bahr sie holen. Dan ich habe euch von
hartse lieb ; und wen ich euch nicht schreibe
is nicht was ich the : Deuntigh obue unter
las an euch pots flapperment Marihe / ich
habe euch lieb wen ich abir sche oder von
euch hore reden / euf immer zehilen Zehlig-
heyt / oder de straffe mich Gyt in eunwiz-
heyt /

heyt / glanbs mier mein Hertstein / mein
 Hundert tausent dinglein / und Harts ver-
 gulde Marije / oder ich wil mein lebe lang
 en lohfor Schelm sein der hole mich der
 Teufel das Herts springe mier von freu-
 den auf. Ich habe euch in der Daffel Kirche
 nicht recht ine gesicht kommen sehen; Pots
 flapperment / das verdriest mich noch. Da-
 rumb vien ich hier gestanden / dat ich euch
 recht abs gesicht moeghte sehen: And ich ha-
 pe wol su bren vertel johe kein predicht ver-
 saunt: Wie wol ich weinlich dabon behal-
 ten habe: Zolches alles habe ich om eu-
 rend wille gethan / aber die Pfafich huter
 sind uber mich so schellicht / das sie Dafe
 flafferment mus / das verhoffe mir Gott /
 das ich in der Kirchen so mus stoehen / dan
 sie konnen nicht lieden / das ihe mie lieb
 had / aber ich sage euch / mein Hartslein /
 etc. Ich habe kein lieber aus Eden / und
 in der gantschen wieten welt / ober hole
 mich der Teuffel hin wech.

Ich wolte euch wol een ander su Haag-
 deburg oder su Hall gekriegt haben das
 auch knappe und hepsche Maaghtlein gibt /
 aber es geselt mier keine besser dan ich. A-
 ber ich wiens wol / dat ich mich auch ein
 weinlich lieb habt / das wies ich gaar wol /
 Brantsel des honsfor: das ihm Pots
 flapperment schenden mus / der gunt es
 mier

mier arch nicht aberken ich alsit den euch
 su Bier konnen / und wil Hans Jurgen
 mit der Lanten mit bzenen / und ich
 habe auch ein gutte Zitter / und ich wil
 alsit mit euch tanzen / ober holt mich der
 Teufel / ich wil mit keiner lieber tantsen /
 dan mit euch / nu wen es sehen ein Hase-
 wehee / farge ich doch nichts darnich / mein
 alderliebstes Hartelein / ihr woller mir
 wiederum schreiben wie es euron Vater
 und Mutter gefallen had / da ich euch am
 nechsten den krans schikte: . Dan es had
 mier wol gefallen / das ihr den mienent we-
 gen getragen had: And wolset mich euch
 nerichten / wie es euch gefalient het / da wiert
 du sammen in der Kamenier laten den es ge-
 siel mein Vater und Mutter seer wol / das
 ihr euch / so tapser natoz die leut wiist su
 schikken / dan sig lauten durch die locher /
 und suget auch / das ich so lustig mie euch
 wahr tantsen Liebes Heertslien ihe dzust
 euch erger ober verwandern / das ich noch
 keinen Baart habe; . dan wen mir der
 Baart aanbange su wachsen werd ich noch
 einnen viel schoner Baart bekommen / dan
 mein Vater Elias / und ich hadde die da-
 gen uber desen Brief geschriben in meiner
 Kammmer / und es wahreht halt / da ich den
 Brief schriben. Pots flapperment Ma-
 rihe / wie fret es mich hier mit Gott be-
 sohe

44 De Geest van,
schien. Ich hoffe mein Hertlein / meinen
schatlein / meinen hondert tauent guldens-
Hinglein / und aus ermah te Marihe / und
Hertliebster Venuslieb / ihe sult mir /
dis halter fur tauent gutter nash / das
habe ich in der oyl gemacht; Ders flapper-
ment marihe / ich habe euch dan noch
seer lieb. Dale.

Johannes Sommerethit.

† Onnosel Meysje.

Een onnosel Meysje / van een doofles-
pen Venus scholier tot een Sweel-reysje
versogt zijnde / doof het selve sonder haar
Moeders weten niet bestam. De Moeder
dan / van haar versogt zijnde / gaf
haar verlof / maar belaste se dat se voor al
wel op haar Maagdom soude passen.
Zp / qualijck wete de wat Maagdom te
zeggen was / dee goede befoften; en raade-
te met de geen / die haar versogt had / op
reis. 's Wonds in een Herberge kome-
de / overleiden zp / ont't beide profyt by
maltrader te slaven / het welck geschieden-
de: so begon Ritsaard zjn loof-jeden in 't
werk te stellen / maar het meysje willende
verschonen / zeide: dat haar Moeder ge-
zeit hadde; Haar Maagdom voor al wel
te sullen bewaren. Wel zep den Loof-
saard / op dat gese voor al niet verliesen
sult / sal ikse met drie-dubbelt Garen vast
naaijen.

Jan Tambner. 45
naaijen. Zp eindelijk / moetende haar
gevangen geben / liet hem begaan / den-
kende dat se haar Moeder konde voldoen /
dat se haar Maagdom niet verloren hadde.
Maar als zp van de Reis te huis qua-
men / en de Moeder na 2 a 3 Maanden
vzeemde teekens sag vroeg de Moeder / of
zp 'er Maagdom ook wel behouden hadde?
Ja voozeker / zei het soete dier / ik heb-
se om meerder selicheyt van Ritsaard la-
ten vast naaijen. De Moer / met een
onduldelijke gramschap hier op uit va-
rende / meende het Meysje te vernielen /
maar merkende haar Dogters onnoselheyt /
moeste haar te vreden stellen; want het
Meysje / willende haar saak goet maken /
zeide met groote zimpelheyt: Moeder gy
behoeft so niet te lyden / Ritsaard heeft ge-
zeit: Hy wil altyd mijn Maagdom wel
weder los torne.

De drie Leugenaars.

Zeker Edelman beloofde aan drie van
zjn Dieraars een schoon Paart niet aan-
hang / dat de geen die het best liegen kost /
het Paard soude hebben; Elk van him
om 't best practiseerende / so zeid d' een
voor 't zijne: Mijn Heer ik heb nooit ge-
logen; de ander zei: mijn Heer ik kan niet
liegen; maar de derde haar overtreffende /
zei mijn Heer dese twee zeggen beide de
waar-

De Geest van,
 waarheyt / liegende alleen zo veel / als
 d' ander twee / waar dooz de Edelman
 hem het Paard toe wees.

Quint.

Zeker Quint vogel / ziende dat een van
 zijn bekenden; den Tenden Gordel / ge-
 sontheyt genaamt / los geworden was / en
 hem agter af hing / zeide; Medziend / ik
 geloof gy ziele zyt / of nog gezond zijnde /
 haast zieh worden sult. De discreet Per-
 soon aansende / vraagde als met een per-
 plex gesigte. Hoe so mijn Heer? Ik weet
 God dank nog van geen Ziekte. Het is
 wonder / zeide den Spotter / aangesien
 u gezondheid al op den neers hangt.

De bekaayde Pogcher.

Zeker gesalueerde poghans / wist nooit
 genoeg te vertellen / hoe meenigmaal hy /
 booz de kling van zijn Zwaart (een grote
 schermutseling victorieuselyk ten einde had
 gebracht / het zelve met veel Minniste stre-
 ken bedekkende / quam eyndelyk op een a-
 bond in een Herberg / en verhaalde hoe hy
 een avond daar van te voren had een vrent-
 de / dog hem welkome rescontze van vie-
 ren gehad en so hy selve pogte had so kloes-
 helyk gestreden dat hyse alle Vier deed so-
 pen. Een die 't Schouwspel beoogt had /
 daar tegenwoordig zijnde / viel hem in zijn
 reden / zeggende: Dat is waar mijn Dient
 ik

ik heb 't zelve gesien. Den Docher den-
 kende dat het een Mondsluiter was / die
 van dit werk geen kennis had / boer / op
 't zeggen van desen / eens so veel in eygen
 roem uit; d' ander / niet langer konde zwop-
 gen / na dat hy hem veel had horen uyt-
 brallen / van die; die gelogen waren / zep-
 de: gy zegt / zy liepen / 't is waar waar
 gy liep zelve booz. Den Docher hem
 dus getrappeert ziende / kon zig van
 blofen niet onthouden / en willende d' O-
 herwinnaar blyben / schoon booz redenen
 overwinnen; zagt / 't geen tot erger uyt-
 komst mislukte / uitblugt / en vraagde;
 wat is het dan booz Volk? d' Ander ant-
 woorde / vier Engelsche / twee Menschen
 en twee Doggen. Waar op de Docher /
 gants overwonnen / niet meer antwoorden
 kon wat booz queligierige rescontze hem
 doen / daar ter Herberg rescontzeerende /
 kan pder af meten: My aangaande / ik
 dagt op 't oude Spreekwoord / pochen
 en broekt schryten is geen kunst.

Van een Bruid die Vryster nog Weeuw was.

Zeker Snaak / met zijn Bruid in de
 Consistorie komende / om op geteekent te
 worden / wiert gebragt / wat is u Bruid
 een Vryster? Reense / antwoorde hy. De
 Commissaris dan vorder vraagde: Is
 zy Weeuw? den holbolligen Bruiddegom
 ant

De Geest van ,
antwoorde weder neen. D' Examineerder
herbattende / vraagde wederom : Hoe sal
ikse dan opschryben ? de ander met een ef-
fen aangesigt / zeide : Schryft een beproef-
de Maagt. Hebben doen de vergaderde
Commissarissen haar sonder laggen / en de
Bruid sonder schaamte konnen houden ?
so kan ik mijn Brein van gedagten ont-
bloten ? 't Is gelwis dat den Bruidegarn
de raad van de Mosselman heeft nage-
volgt / proeft eerje koopt.

Vraag en Antwoord.

Een die hem ordinaris dronken dronk /
sag dat een zijner Buuren de Wal repa-
reerde / wpl de planken / en schutbalken
door lang verloop des tids / al weg-ge-
dreeben en asgerot waren ; vraagde al spot-
tende : Wel waar toe die hoogheyt dat gy
de Wal soekt te vergroten en de Borghwal
of waterloop te verkleinen ? 't Geschied /
Buurman antwoorde den anderen / om
als gy of een ander / 's avonds dronken
't huis komt / te meer soud bevyt zijn /
van in het Water te loopen / en of gy nog
evenwel de wal mis liep / so ligt niet ver-
drinlien soud : Ik laat de Vraag-zieken sel-
ve oordelen / hoewel dit antwoord op so een
vraag te passie quam / en gedenken dat
die vraag zijn Antwoord te verwagten
heeft.

Over-

Overgeestig Antwoord.

Een vraag-zieh Papist / vraagde een Ge-
reformeerde Doct / welk de grootste koop-
stad was ? dunckerde / dat den digter Am-
sterdam soude nemen / eens deels / om de
grootte koopmanschap die daar gedreeben
word. Maar de Rymmer / wetende wie hy
voor had / zeide komen is de grootste
koopstad / want daar zijn niet alleen tyde-
lijke waren te koop / maar vergebinge
Zonden / ja den Hemel zelf.

Quinkslag.

Een Vrouw / van haar Man weinig
vermaakt hebbende / ontbood hem eens voor
den Regter / also zy presumeerde / dat hy
altienet vzeemt Vrouwvolk besogt ; beide
gecompareert zijnde / so wiert de vrouw
gevraagd wat zy te zeggen had ? Mijn
Heeren antwoorde zy ; ik soude het al ge-
zegt hebben / maar de beschaamheyt
doet my zwijgen.

Derst gy 't niet zeggen zei den Regter ?
so schryft het op een briesje. Zeer wel zei
de Vrouw : En als zy soude schryben /
zetten zy de Pen sonder Inkt op het Pa-
pier. Maar dewyl zy al schreef / sonder
Inkt op 't papier te komen ; so zei den
Regter : Wijsje u Pen en geeft geen inkt.
Mijn Heer zeide zy / dat is 't dat ik van
mijn Man zeggen wilde.

C

't By

't Byflapen is niet veragtelijk.

Enige gebeinsde Vrouwen / sprekende heel veragtelijk van de geneugte des Houwelijks / wierden van een Alderist Susje / dat daar by was / tegen gesproken. Hoe? zeid een van allen / wilt gy sune Suster / die grobe vleschelijke werken voor staan? Waarom niet / antwoorde het Tibbetje? Het is geen schand; want Koningen en Prinzen doen 't wel; 't is ook geen Sonde: want Predikanten doen 't ook / en 't is ook niet ongesont / want de Doctours doen het / en is ook niet huil / want de Vrouwen willen niet dat 't de Meiden doen.

Geestige Quinkslag.

De Nuthur van de Wersteen der Veruften / brengt my daar iets aardigs te berde / dat om zijn lekkerheyt hier niet vergeten dieft. Enige Ridders van Malta / zeyt hy / prate de op een tyd van 't gebaar daar de grote Turk hun mee scheen te dreigen; die men zei / met twee hondert Onisent Man te konnen aanstoten. Een van hun allen was Sampson genaamt / en had het ongeluk / van heel kort en in een gedrongen te wesen. Nu dewyl sulke Merendeels Persoons / de boertemien van andere heel onderworpen zijn / gebeurde 't dat een van de rang al sekerzende zei: Mijn Heeren / wat reden om bedugt te zijn? Wy

hef

hebben een Zamsen onder ons? Hy alleen sal het Turksche Leger magtig zijn te vernielen. Als men hier over begon te lagchen / schoot er den korten Edelman dit antwoord op uit: Wel gezeid mijn Heer / maar om zekerder te gaan / moet ik een uwer kakebeenen hebben / dan soude ik mirakelen doen. Het welk niet alleen staat op 't snappen / maar ook op d' Ezelagtigheyt van de eerste Edelman.

En doozlugtige Doeft van onse tyd / heeft twee regentjes aardig op 't verloop van te tyd gepast / aldus van inhoud:

Menschelt de tyd voor korten overnel van gang,
En elk soekt tydverdryf, is dan de tyd niet lang.

Dappere Streck.

Enen quam met een Hond / die op veel lerlei korsten afgevegt was in geselschap van zijn bekende / en als hy begost te roemen / van 't een en 't ander / dat 't Beest doen kon; so zei hy onder andere: Al is een ding nog so heimelijk verborgen / so weet 't mijn Hond op te zoeken / ja als 't maar iets van 't mijne is / al was 't hier een half uur van daan / het Beest soude 't weer halen; Treffeligh hoorde waar / zei een ander / so sal hy voorseker u Mantel wel uit de Lombaart konnen halen.

C 2

Iets

Een Jongen / ziende dat zijn Vaders
baart onder de kin groeide / so dorst hy
gualijk zeggen / dat hy een baart als een
Bok had / maar hy zei : Vader gy hebt
een baart als een Leeu. De Vader we-
derom / wel Jongen hebt gy wei Leeu-
wen gesien ? Ja antwoorde den Schalk /
daar loopender een deel op de Schans.
Wel Jongen / zeit de Vader / dat zijn
Bokken. Vader sulke meen ik zey de
Jongen.

d' Onnoselo Boer.

Een Boer by een Goud-smit komer-
de zei / dat hy zijn Wapen wel wou ge-
smeden hebben. De Goud-smit vraagde :
wat is u Wapen ? De Boer antwoorde /
ik weet niet / gy moet so iets practisee-
ren / een Baart / of een Koe / of een E-
zel / zeer wel / zei de Goud-smit / blyft
dan wat staan / ik salder u zelf op zetten ;
dat sal best gelijken : Ja zei den Boer
daar op / dat is goed ; ik heb een Hond /
zet 'er die by. Wat een hondsvot / zei den
Goud-smit ; Neen zei den boer wederom /
die is al te klein / schildert daar by den
geheelen Hond op.

Iets diergelyks.

Een Boer by een Goud-smit komen-
de / vraagde hem onbedagtelijk ? wat so
een

een stuk Goud wel kosten / dat so groot
is als mijn hoofd ? De Meester denkende
hier een profyt te halen / nodigt de boer
binnen en also hy over tafel zat / versogt
wat met hem te eeten / meende also den
Boer te verplichten tot 't geen daar hy na
gebraagt had te kopen / als zy nu lang ge-
middagmaalt en van alles gepraat hadden /
so prate den boer van te gaan : Maar de
Meester / meende nu den Dis aan zijn an-
gel te hebben / quam tot het geen daar den
Boer eerst na gebraagt had / zeggende :
Vriendschap gy vraagden flus na een klomp
Goud / willen wy nu eens zien / of wy
kunnen koopmanschappen ? Neen zei den
boer / ik vraagde maar hoe veel dat so
een stuk Gouds wel sonde kosten indien het
gebeurde dat ik 'er een quan te vinden.
Hoe den Goud-smit heeft gelagchen /
aan den Loezer wel denken.

Den botten Boer.

Een ontwetende Boer / die om zijn or-
kenis / onder het menscheijk Geslagt niet
behoorde gerekent te worden / had by een
Smit te Amsterdam een Akerwerk be-
steed te make. en als het by na gedaan
was / quam hy eens byken / hoe het met
zijn weck al stond. Ziende dat de Smit
het Aker van 't Ambeeld op de vloer ley /
so wilde hy 't opheffen / om het zelve te
besten /

besien / maar also hy zijn hand door de hie-
te brande / begoft. hy den Smit te schel-
ken / dat hy hem niet getwaarschouwt had.
Wel kerel zedede Smit / benje blind? kan-
se niet zien dat het Pser nog rood is? Hondg-
dot zei de Boer / mijn neus is ook rood /
maar daarom so brand hy my niet. Wel
zei de Smit / gy soud' er dan eens op ge-
spuit hebben of het ook ziste. Den boer
niet wetende wat zissen was / spog daer-
sens op / en ziende dat het zisten; zelde:
die kunst is een Rysdaalder waard / ge-
bende den Smit so veel als hy gesegt had /
dat dit waardig was. Als hy nudes mid-
dags te huys quam // so had zijn Wif
een schotel met heete byr geschapt. Hy gro-
ten honger hebbende / repte hem om te eeten.
Zijn Wif riep / Man wagt nog wat de
byr is veel te heet om te eeten. Hy steu-
nende op zijn kunst / riep waarom? Laat
my begaan / ik ben wyser als gy om dat
te proeben. En dit gezeit hebbende / spuit
hy van boven neer in de byr / en de wyl
die niet ziste / so sloopte hy terstont toe /
maar hem bedrogen vindende riep; de
Duiwel haalt de Smit / hy sal my de
Rysdaalder weer geben.

Loofse Pors.

Te Darys was een beroopde Student /
die op allerley loossheden afgeregt was; de

se logeetde in een vroeude Herberg. Als
ov' zekere tyd een Boer quam vragen de
Waardin / offe ook Hoenders wilde heb-
ben? En de Vrouw neen zelde. Zo riep
hy; hier Boer / laat eens zien u Hoenders.
Den Boer hebbende maar een Hoer in zijn
toegemaalite korf / daar den staart ten hal-
ben uit stak // gaf de Schalk den korf met
't Hoer over. Den loos-aard een weinige
binnen tredende // rukte met'er haast het Hoer
den staart wot / en leid in stee van 't Hoer
een grote steen in den korf // makende des-
selve weder dicht toe // en stekende den staart
tuffchen het deksel in // dat hy'er ten hala-
ben uit stak / so dat men van buiten niet
anders spurea kon // of 't was gelijk het
te voren geveest was // dus gaf hy den
Boer de korf wederom: zeggende / dat het
volk niet gekint was om te helpen. Den
Boer gantsch geen arg denkende / gaac
van daar. En komende weer by een an-
der van zijn bekende / braagde als voren;
of zy een lekker Hoer wilden kopen. De
luden zelden: Laat eens zien u Hoer?
En als hy zijn korf wilde openen / so viel
de staart van 't Hoer op de bloec / hy bond //
in plaats van 't Hoer / een steen in de
korf. Den Boer slegt kykende / meende
sig schier t'ontselven dat hy dus gefopt
was. Hy loopt datelikh na 't vorige huis //

en begint daar te parlementen / datse zijn
Hoen gestolen hadden. Maar wat hy dee
of niet: niemant wist 'er af / also den boef
die hier schuldig aan was / de Hoen al by
een ander gebracht had / en vast gereetschap
maalite om met een van zijn mankers de
seibe op te klouwen. Zo dat de Boer on-
getroost van daar moest gaan.

Mey Planting.

Daar was in zeker huys een Dienst-
meert / die haar te met van een Venus-
Kuitter voor zijn zaal liet gebruiken. Als
op een tijd haar Meester van huis was /
dat haar Vrouw by tijds te bed wilde gaan /
so nam zy haar boel op een plaats waar /
hem zeggende: Zo hy t' avond ten negen
muren by haar wilde komen / so soude zy
hem stillerjes in donker in laten. Hy zij
wat bedagt hebbende / zei: Ik zal komen:
maar als ik klov / hoe sult gy dan weten
dat ik 't ben? Zy zey; als ik vraag wie
daar is / so sult gy zeggen / ik plant de
Mey / dan sal ik weten dat gy 't zijt. Goed-
zerde hy. En terwoyl zy malhander dus
tijd stelden / so was 'er een loose Gast on-
trent / die dit hoorde. Desen mee van vlees
en bloed vaste hier gauw te zijn; hy komt
een quartier uurs vroeger dan d' ander ge-
zeid had te komen: En kloppende aan de
deur / so komt de Meid zagjes in donker

na

na hem toe en vraagt wie daar? Ik plant
de Mey riep dese. De Meid niet beter
wetende of hy was de regte / so laat zy
hem in / gaat stille met hem boven en raakt
te met hem onder de dekens. Als zy nu
middea in haar kragt waren / so komt den
ander / die zy uir geseit had aan de deur
kloppen. De Meid dit horende kon niet
bedenken wat stiks beduiden mocht / als
'er evenwel nog eens geklopt wiert / so
riep de Meid / wie klopt daar? De ander
riep / ik plant de Mey: En ik riep den
Tweeden / deif het gat daar de Paal
in staan sal.

Den slimmen Student.

En subtile geest die zig Meester der
loosheden scheen gemaakt te hebben / wiert
van allerley jong geselschap bemind / en
vermits hy zijn Vaderland verlaten had /
om zig in allerley goede Studien te oeffe-
nen / na belofte die hy zijn Vader gedaan
had / so was 't dat hy tot alle de boep-
verballen zijnde / zijn teergeld te zwak be-
vond / om daar mee de heerschap te spee-
len. Derhalven hy het meest daar aan-
lepte / dat hy door zijn loosheden hier of
daar de vyje stemp kreeg. Eventwel als
hy merkte dat dit niet lang duren kon;
so gaat hy by eener die hem balieit was //
en huurt daar een kammer / en doet de

C 55

D 55

ders te Darys seer traagte. o n de nieu v-
ste mode te weten / so loent hy van eeni-
ge zijner Winklers eenig kostelijc ge vaad /
van de een / ee n braaf Wa mbas / van den
ander een treffelijc Mantel en van elck
so iers. Dese klederen hing hy breed voor
de vensters van zijn kamer / so dat men
als men van beneden daer na sag / scijnc
een Schouwbuurgs kleeck-kamer scheen te
zien : hy nu / kleeed hem heel onnosel als
een Landloper / en gaat so by 4 a 5 Sny-
ders / zeggende haer ; Messieurs ik weet
een treffelijc avantajie voor u / indien gy
het wilt / gy soudt graag 10 Ducaten ge-
ben / o n daer agter te komen. De Sny-
ders dit hoerende waeren nieuw s gierig /
zeggende : Spreek op / is 't ons so veel
waardig / het sal u geen schade zijn. Den
betwessenen was zei ; Ik weet een kamer
daer een Beunhaas met eenige knechts zit
en verket / en die de nieu vste mode en het
meeste wech van Darys heeft. Wat wilt
gy geben / indien i i u zeg waar dit is :
de Snyders graag widdende / vermits dit
een Beunhaas was / wieden met hem
eens voor 2 Ducaten. Hy dan zei haer
de plaats / daer hy de kamer gehuurt had
en neemt haer aanfonds mee. En als den
avond aan quam / seigerden zy een ladder
voor 't ijs en beslootten die tot aar de
venster

venster van de kamer / maar siende niet van
een deel kleeeren en een snyders Tafel / die
den Loosaard daer om schyn gestelt had /
so riepen zy : Hier is niemant op de ka-
mer / den Dief riep wederom : komt liever
morgen te elf uren / dan sal hy gewis
daar zijn ; en of hy hem verschoonen wil-
de / dat hy geen snyder of Beunhaas was /
so neemt hem eger in zekerheyt. Want
hy sal de bergste katten slagten en zoeken
werblugt. De Snyders bonden dit goet.
Tegens de gezeide tyd ging dese schalk in
een ander ge vaat self daer zitten / even als
of hy een snyder was. Als nu de Snyders
daer quamen was hy besig met naesen /
maar zy meenende dat hy dien Beunhaas
was / kregen hem by de hup en wilden
hem met kraeg en gewest mee nemen / en
als hy lang genoeg tegenstand gedaen had /
liet hem na beneden slepen / het welck 't hui-
tje was daer hy aan trok ; want beneden
zijnde / maakte hy een geruge das de heele
buurt te hoop liep / welck hy altemaal tot
geruigen riep / ober 't ongelijk dat hem ge-
schiede / waer ober de bueren hem helpe
wilden / veruigende aan de Snyders waer
hem onrecht deden / also hy een Kerck-
was / die van de eene stad op de andere reis-
de. De Snyders die horden / metten het
geruge en wilden hem vare loyden en
den

hy hielt haar vast en deed terstant beklag
aan de Schout / waar by hy van de bu-
ren getuigenis heggende / zija practyk be-
loont kreez / also hy haar wiffig France
kzonea wif haar veers sloopte.

Iets Aardigs.

't Gebeurde onlangs / als zyn tegen-
woordige Hoogheyt van Engeland ter
Dreeke was / dat de Dreeke-Heer van de
tweedragt zijner Land-genoten iets zey /
en 't sluwa hier van ontwinden willen-
de / so sprak hy tot zyn toehoorders ; Gy
zijt wonderlijke Luiden / dat gy tweedrag-
tig zyt / ober de tezeatwoordige Regering
van onsen staat : dese wil een Koning heb-
ben / die wil geen Koning hebben / en daar
zit een Man / wifende op zyn Excellentie /
die is Koning en geen Koning / en nog
zyt gy niet te breeden.

Kuur van een Jonge.

Een Timmermans-Jonge / bragt eens
eenig werā t' huys / dat zyn baas gemaakt
had / en dewyl hy een slejte Jonge was /
so willen de lieden hem een schelling voor
zija t' huys brengen geven. De Jonge te
eergierig zijnde / wilde het niet aannemen /
en hoe 't de Lieden hem aan prehen / hy
wilde 't ezter gants niet hebben. Als hy
dan zonder dringgeld weg gegaan was /
so preutede hy in sig selvens. Selderment
had

had ik de schelling ebenwel aangenomen /
ik moet 'er zeker een hee'z weck voor wer-
ken. En wyl hy zig dus bedenkt / so
keert hy wederom en klopt aan de deur.
Ingelaten zijnde / zey hy : Sijnjeur / als
je me de Schelling geven wil / so sat
ik se nog nemen.

Wat Raars.

Men zeyt dat Duc d'Alba / so lang hy
in Nedercland geregeert heeft / maar eens
heeft gelagt ; 't Welk om dit navolgende
geschiede / eens in seker Dorp zijnde / daar
een Meyt een groote Snoek tegens een
houte schutting schoon maakte / in dewel-
ke een rond gat was / daar een quast was
uitgevallen / so quam daar by geval een
Soldaat te wateren / die zyn tuyg door
het voorgevelde gat stak. De Meyt dit
ziende / opende den bek van de Snoek en
gaf hem dit pronkhertje te zwelgen / het welk
hy wel styp vast hie. De Soljer aan de
ander zy van de schutting kampiole be-
ginnende te springen / maakte sulx gebaar /
dat al het volk daar omtrent int quam /
om te zien wat daar gaande was / dewel-
ke ziende / dat onse maat also gestelt was /
begroft en oberclupt te lagchen / sonder hem
hulp te bieden : de Duc quam mee op
dat gerugt uit / dewelke siende dat schou-
spel kost hem niet / gelyk de anderen / van
lagchen.

lagchen onthouden / dog gebodt / dat men hem sou los maken / het welk nog even van pas quam / want had hy wat langer vast gehouden / hy had hem het heele hage afgeset.

Op een Bruylofts Digt.

En lammen Lam next had eers op zere here bruiloft een Bruilofs-digt gemaakt / boven het welk hy geset had / Feest-digt; den Duijker een schalk zijnde / zette in stee van Feest-digt / Deest-digt. Als dit dus op de Bruiloft quam en de Gasten altemaal begonden te lagchen; zo liet dese Kreupel den Duijker straks op de Bruiloft komen: daer versijpende vraagde hy hem wat hem bedrogen had / zijn Gedigt aldus te worden? Sinjeus / zei den Duijker / ik wist niet wel of er Deest-digt of Deers-digt moest staan; want my doyt dat so een heerlijk werk met Goud-zeel behoorde gekroont te worden / maar den de minste verandering / zette in Deest-digt.

Van een Man en een Wyf.

En kloest Arbeids-man / he n pier t' Amsterdam met schuit voeren generende / had so een leui Wyf tot Gemalin gekregen / datse beide by na / hy in kochte; zo in traagheit / sonder weerga toeren / en wort goede verwinning hy te werk stelde / die door goede Wyfden lieten vermanen /

was by haar al voor een doofmans dente geklopt / al wat de Man won wistse door haar lekhete bek 's avonds onder Dekens te nemen. 't Gebeurde eens dat hy de gezeede dag geslooft had / 's avonds heeft door regent / beklad t' hups ging / onderwezen wiert hy van een Kreuienter / om betaling van 25 gulden aangesproken voor wyge / Kispnen en andere snuistery / die zijn Vrouw gejaalt had / t' huis komende met het hooft vol muisenesten / quam zo hem in de deure tegen lopen met een water-emmer in de hant om water te putten / met zeld zo; Man 't is goed dat gy komt / want wil het regent / mag ik my niet nat maken / gaat heen en haal my een emmer water / hy stilzwijgende / haaltse vol / maar in 't overreiken / goot die haar op 't hooft; haar by den arm nemende stiet 'er de deure uit en d' emmer na 't gat / zeggende: Du zyt gy nat / haal mi water so veel gy wilt. In scheit uit mijn knegtelijke dienst / 'n meen mi voortaan Meester te zijn.

De bedrogen Bruyd en Bruydegom.

Te Darys was een sekere sc. joone Dame / die zo 't scheen veel Praat-vijers / maar weinig bedroers had. Evenwel was 'er onder de sen een Heer / die haar wel tot trouwen versogt soude hebben / maar besede dat haar zinnen te veel op eenige van

d' andere die met haar verkeerden / mogte
 verslinderen / doest het niet bestaan / nam
 derhalven al eens zijn afschept. De Zus-
 vrouw bemerkende dat haar schoonheyt en
 geselschap haar so schandelijk als vorderlijk
 was / schafte het geselschap op 't behendig-
 ste af / hopende daar door de regte Wijze
 te wliken / vermits zy hem vrye gelegent-
 heyt gaf om min te plegen. 't Welk den
 vorigen afgescheiden Minnaar haast dede
 weer komen / welke het in 't kort so ver-
 bragt / dat hy haar en zy hem / voor eeni-
 ge Mingenoot en liefste erkende; maar dit
 welke nyd en stryd by d' anderen / die haar
 te voor gezellig geweest waren : derhalven
 zy te zamen spannende / het paar een pors
 zwoeren te spelen / raatslagende / den Bru-
 degom zijn Bruids Maagden-roos te ont-
 furselen / en also in hem een afkeer van
 haar te verwelken. Om hier aan te ge-
 ralien / toonden zy haar heel vriendelijk /
 op dat zy voor al van de bruisoft / waar
 op zy haar rol mee den te spelen / niet uit-
 gesloten wierden. De Bruid van pligts-
 wegen niet laten konnende haar te nodigen /
 liet hun al van den bidder daar toe versoe-
 ken; het welke zy niet affloegen / maar
 graag volbragten. Op de Bruisoft deden
 zy alle haar best om de Nieuw-gepaarde
 door den Wijn verheugt te maken / op dat

se te beter tot haar voornemen geralien mog-
 ten / 't welk na wensch geschiede. Dog on-
 dertusschen hadden zy een gemeene Meid
 behoort / die haar Maagdom om 5 duca-
 ten sou over doen / dese hadden zy met kos-
 telijne onder-kleding versien / in de Bruids-
 slaap-kamer gesloten / ende belast dat sdaar
 te bed sou gaan en houden haar altoos
 sonder slapen stil / schoon dat men haar
 oneerlijk aanraakte. Dit was alles vast
 bestelt. Als nu het uur genaakte / dat de
 Brudegom te bed wilde / stelden zy in /
 voor 't laatste een spel te spelen / waar in
 zy haar toonden / als of zy de Bruid stil-
 zuygens met een aardigheyt / in 'er slaap-
 kamer wilden helpen / in sulker hoeyen dat
 het den Brudegom niet soude merken.
 Zulks geschiede al na haar voornemen / de
 Bruid raakte in een verkeerde kamer / daar
 egter heimelijk een Bruisofts-bed gespreyt
 was / waar op ze door de Wijn verheugt
 zijnde / zig terstond ter rust ley / wetende
 niet anders of zy was in de regte zaal /
 daar zy en haar Brudegom vernagten
 souden. Als se haar nu gerust neer gelegd
 hadde / so liet men den Brudegom in de
 regte kamer / daar die schalken de Meid
 geplaatst hadden / de welke hy niet beter wist
 te zijn als zijn Lieffte; also 't in donker
 was / vermits de Meid de haars uitgebla-

sen had / en sig gantsch sprakeloos hiet: ge-
merkt zy sig beinsde te slapen / dog in
sulker boegen dat se 'er half slapende van
hem liet somnelen en gedunken. Onder-
tusschen nu was 'er een van d' andere boe-
ben / die sig by de Bruidt geboegt had / de
welke door de Meid nu vast in slaap zith-
de / geen kennis droeg van haren Bru-
degom / niet te min / liet haar Maagdon
half slapende ontsutselen en bleef so slapen-
de leggen / tot de blonde dageraad quam
om haar in d' armen van 'er Bruiddegom
te groeten. 't Welk anders bevindende /
den Schalk d' ogen opeende / ende ried
hem zijn vertrek te nemen. Dit hoorde
hy seer behendig / latende de bruidt / die
hy dus verbruid hadde alleen leigen / en
ging van daer. Als nu den bruidegom
mede wakker wierd / en zig by een vrede
de Meid bevond / meende hy te dromen /
dat hy oit geset was. Eentwel spen-
rende (door zijn leelijc bezane misflag)
dat het ernst was / staat hy op en o de-
soekt de Meid hoe zy by hem gekomen
was: De Meid 't spel goed makende /
zey / dat hy zelf in zijn Dronkenschyn /
haar tegen weer en wil / daar geboert had /
en dat zy nu bezeerde / dat hy haar in
eeren bindende / ook in eeren soude hou-
den / 't gee: hy / also hy bronken geweest
was /

was / met geen genoegsame reden kinde
weer leggen / en om kort te gaan / als hy
door den Keger verscheen / wiert hem ge-
wesen de Meid / daar hy dus zijn lust-
mee geboert had / te moeten trouwen; en
as hy van de vorige Bruidt verstond /
dat zy 's nagts iemand gehad had; liet
haar op 't bonnis des Kegers / gevilig
vaten / en trouwde de Meid / die hem dus /
tot haar onbewagte boordeel / bedrogen
had; so dat de Bruidt op een nacht ont-
vystert / ontloopt / ontmant / en gantsch
van haar stuk ontsleken wierd / maete de
aldus troosteloos haren Bruigom missen:
welk de Dogters leert / haar niet veel in
geselschap van Jongmans te begeven /
want daar is niet schadelijker door haar /
dan dat. De reden hier van is / dat veel
Jongmans de rechte Dijer verhindert / de
Dogters verwilderen / haar zinnen los-
maken / haar eer besotelen; en kort / al
is hy nog zo schoon en deugens / zy is
nu als een schone waar / dewelke / heel
verdort zijn / van elks handen aangetast
en daar door verlept / besmetted en on-
gesten geworden is.

Oudpakkele Zee-tydinge.

Een Boer vry niet van de slegtste slag /
zijnde eens van een Bischhoper bedrogen /
hem stinkent door levend in de hand dou-
wende:

wende : quam op de Fisch markt / daar
 hy desen Snoebert / geweldig nagendebeest
 van levende Cabbeljaude had de roepen /
 waar door hy veel volk by zijn stal kreeg /
 dacht hem nu een pots te speelen / begeest
 hem 'er na toe / die so haast hy de boer
 zag / riep sta op ; sta op Volkje daar is
 mijn oude koopman. Wel lansje / hier
 heb ik nu wat puijs / dat 's een Dis
 met Leber en Kuwt / enz. Meende na
 onder gewoonte hy 'er twee of drie soude
 mee dragen / den boer ziende dat 't al we-
 der van slender duident was / ruyt (stil-
 zwijgent zijn kaken / den Dis verkoper
 die ziende ; haest in grantejap dus uit :
 Ruikt aan mijn gat / wat beweert nu de-
 sen boer / wat meent gy dat 't stinkert is ?
 waar op den boer met een hadige trou-
 antwoorde : Ik ruikt niet of hy stinkt /
 maar vraag hem wat. Wel kinkiel wat
 vraagt gy hem zei de Dis koper ? Wel
 zei den boer / wat nieuws is hy uit Zee
 brengt. Wel wat zegt hy / vraagde den
 Dis koper ? Dat hy 'er in acht dagen niet
 geweest heet ; zei den boer / gaande daar
 mee deur / latende den Dis koper onder 't
 gelag en gejou van zijn Onstanders / die
 hem zijn Dis lieren houden / en geen lust
 in oude Zeevding hadde / en moest mee-
 nigmaal hooren of hy geen nietwe vding
 uit de Zee had.

Aar

Aardig Bed praatje.

En Vrouw / hebbende van haar Man
 een morgen gaaf gehad / troggelde hem /
 om haar nog eens een Vriendschap te
 behyfen. De Man hier geen puf toe heb-
 bende / zeide ; Liefste gy moest u Water
 eerst maken. De vrouwe die met allen
 gauwicheyt gedaan hebbende / begeerden
 nu volbaan te zijn : maar de Man zeide /
 Liefste gy moest nog eens wateren. Hartje
 zeide zy / ik heb eens gewatert / ik kan nu
 niet meer : Wel zoetertje zei hy / ik heb
 oob eens / . . . Ik kan ook niet meer.

Vreemde Pots.

En boer / ziende een Barbier in een zil-
 bersmits winkel / kreeg in gedagten / dat
 hy wel diende geschoren te worden / en
 dewyl hy mee tralien voor de Zilbersmits
 winkel sag / meende hy dat daar ook een
 Barbier woonde ; ging derhalven daar in
 huys en vraagde de Knechts / of ze hem
 eens scheeren wilden ? Een van hun allen /
 wat schalkagtig riep : Ik hoor hier / ik
 sal u scheeren ; Zettende hem op een drie-
 stalletje / en nemende in plaats ven Zeep
 (een hand vol van haar klep / daar hem
 lustig mede in den baart scheurde / en so
 een goede poos lieten zitten. Den boer
 hebbende dus een kopl gewagt / vraagde / of
 se hem niet haast souden scheeren ? Een / ant-
 woort

De Geest van,
 woorde de knechts / hier wyft men / maar
 daar ober) wpsende na den barbier) scheert
 men. Maar op den boer terstont opstaar-
 de / so met zijn kleijn baart / maar den
 barbier wandelde / die dese pots vernomen
 hebbende / hem schier te barsten lagte.

Vraag van een Waal.

En Waal / komende op 't hooft tot Rot-
 terdam / willende na Bergen-op-Zoom /
 broeg een Schippers Gast / Schipper /
 Schipper / wat is 'er / riep de knecht? Is
 de blaas goed / pour de la berg op zolder;
 Wat blaas men in mij naars / zei de knecht
 daar op / niet wetende wat hy vraagde.
 Danke schippere / danke schippere / zeide
 de Waal / wel getroost weg gaande / als
 meerde / dat de blaas van agteren / en
 verhalven goed was.

Een oud Man met een jonge Vrouw,
 Als die zig t'zamen door de Trouw
 Verbinden, krygen bey berouw.

En Wyer / wiens jaren / scheenen by
 wat tellens aan hadden / wiert door het
 gesigt van een lodderijk Diertje so tot de
 Man ontfteken / dat hy niet ruste voor hy
 uit de Herk onder de lakens met 'er quam /
 maar Zwabe-stok brand ligt / dog is haast
 herteert. Zo gingt / Moer moest beestwds
 basten

vastendag houden. En wat zy bad en
 sineekte / hy wou wel / maar hy kon niet /
 ten laastten zijn onnagt bekenende / sloeg
 dit geluid / nu bevind ik / dat in mijn Jonk-
 heyt mijn een vrou ontbraken heeft / maar
 in mijn ouderdom mijn Vrouw een Man
 ontbrecht.

Sloykerye.

Onder andere wysen van sluiken / waar
 mede de Dagters bedrogen worden / dunkt
 my desen niet een van de minste te zijn.
 Een Wijnlooper / besaamt veel wjt te
 tappen en weinig Inwost te betalen / wiert
 om te betrappen / van de Dagters dapper
 vervolgt / die zijn Huis by nacht / so wel
 als by dag so ga slaagden / dat 'er geen
 ratelwagt van noden was / om daar 't ge-
 spuis van Dieben af te wenden. Maar
 wat moeite zy aanwenden / horden hem
 niet agterhalen / 't slimste van alle was;
 dat hy niet wou ontkennen dat hy slook /
 ja hem zelven vermat / dat hy in haar by-
 wesen / staande op zijn blaer / sluiken sou-
 de dat zy het sagen / en souden hem het
 selve niet beletten / dit dogt haar onmoge-
 lijk: Hy om 't weinig / dat hy na haar
 gaf / te kenne te geven / neemt het (van
 haar daar toe aangeport zijnde) aan / ont-
 bied haar tot so en so een uur te komen /
 3p

zy en waagende niet na 't uur / maar zeg-
 gende / om niet te bergeefs te komen / laat
 ons liever een uur vroeger gaan / gelijk zy
 deden / oudertuffchen houd hy haar in het
 boordhuys besig met een goeden Roemer
 Wijn / die al verscheidemalen om den
 mond / met discoureren niet al te droog te
 woorden / rond moest gaan. Zy omtrent
 een uur gewagt hebbende / komen 'er twee
 vrouwen knegts met een vrouwers water-
 ton / daar Wijn in was aangezogen en rie-
 pen of daar 't water wesen moest / de
 Meid zeide ja / waar op zy de ton voorhy
 de Pagters heen droegen / en leeg gemaakt
 zijnde weer voor uit gingen. De Pagters
 het wagten verdrietende ; vraagden waar
 zijn sluiken bleef ? Dat is al geschiet / riep
 de Capper : wy hebben 't niet gezien zel-
 den de Pagters ; ho / ho / zei de Wijnko-
 per / kan ik de Wijn voor hy u heen doen
 dragen / daar je op mijn vloer staat / onwa-
 dig is het datje mijn deur bewaakt / ik sal
 ze ook weten in mijn huis te krygen / als
 gy 'er buiten zyt : Doe begonnen zy de
 schelmery te merken / en hadden niet te zeg-
 gen / hopende het op een ander tyd hem
 in te peperen / gelijk ook geschiede ; want
 de kruik gaat so lang te water tot dat ze
 eens breekt. Zy kregen hem dan eens on-
 der

der handen / doen was het kruist hem /
 kruist hem / deden hem doen al zijn pekel
 zonde besuiren / welker snerte en straac
 hy ophroppen moest ; dog beloofde haar
 binnen drie dagen weder op een ander wy-
 se te betalen. Tot sluiken doest hy hem
 niet weer begeben / maar wetende dat
 een der Pagters een vuyl woord dikwils
 in de mond hadde / dogt hem daar mede
 te helpen. Hy krygt een arm Man / dog
 een stiedige by de kros / en zeyd hem
 hoe hy doen sal / gaf hem een brave
 zonne bakken hoek mee / en gaat aan de
 Pagters huys / terwyl onse Wijnkoper
 vast besig was met zijn boete te betalen /
 die niet klein was ; te meer / om datse
 aan 't Gerecht gelilaagt hadden / dat desen
 haar so merkelyken schade in den ont-
 sang had toegebracht. Hy klopt aan en
 word ingelaten / vraagt de Meid na haar
 Meester / en of zy zeide de boodschap af
 te willen nemen / zeide ; hy moest de Man
 zelf spreken / ten lesten quam de Pagter
 zelf voor / en vraagt hem / mijn Heer ;
 een man die reist / moet die ook Impost
 betalen ? wat een stront zei de Pagter /
 daar is ze mijn Heer / zei den armen
 Man / hem die in de hand douchende /
 gaande so weg ; onsen Capper die in de
 Zphamer was / dat hoerende sprong voor
 den

74 De Geest van,
den dag / en begon wel dapper te lag-
chen / zeggende : Zo mijn Heer wil
baar al uwe leege Kassen mee ; en ziet /
of het Kantoor het voer gangbare Munt
voer den Inpost aannemen wil.

DE
G E E S T
V A N,

JAN TAMBOER.

O F T E

Uitgeleesene stoffe, voor Klugt-
lievende Jonkheid.

TWEEDE DEEL.

AMSTERDAM,

DE
By d' Erve vander Putte en B: BOEKHOUT,
Papier-en-Boekverkopers op 't Wa-
ter, in de Loots-man. 1778.

DE GEEST
VAN,
JAN TAMBOER.

Voor de Klugt-lievende Jonkheyt
by een vergadert.

Geestig antwoord van een Juffer aan
haar Man.

EEn Heer / hebbende hoge en lage
Jurisdictie / heeft een Boom laten ont-
houden / waar af hy een Galge liet ma-
ken : deselve Heer hadde een Vrouw die
Rooms Katholijck was / die dat selve afge-
houden Hout voor een schoon en bequamen
Hout aansag / liet van het oberblijfsel des
Booms een Kruycifix maken / ende ging
daar geduirig voor knielen en kussen / en-
de grote eere aan doen. Den Heer dat
ziende / zeide tegens zijn Vrouwe ; Aller-
liesite / het is u gendeg bekend dat ik van
deselve Boom / daar gy u Kruycifix hebt
van laten maken / een Galge hebbe doen
timmeren : Daarom doet gy de Galge so
grote Eere niet aan als dat Kruycifix ?

D 3

des

betwyl het van een hout t' zamen gemaakt is ; De Vrouw wederom antwoorde / ende zeide liebe Man / gy weet dat mijn geheel Lighaam met een blank vel is overgetrokken / dat u lief ende aangenaam is : waarom hebt gy het agterste van mijn lighaam / te weten mijnen Heers ? nooit zulkien vriendschap of eere aan willen doen / als 't voerste ? De Man zweeg stil / en docht het is wel geantwoort op mijn vrage / en zeide haar daar niet meer van.

Van een Vroumensch die de brand
boven de knie had.

Een Vroumensch gaande bloot beens by de weg / alwaar haar een Mans- persoon ontmoetende / zeggende tot haar : Vroumensch hoe zijn u de beenen zo root ? Daar zy op antwoorde / ende zeide : Ik hebbe het vuur daar boven / hy weder zeggende / hebt gy het vuur daar boven ? Zo steekt nu dit eynde van mijn Lente aan / zy het eene been opligtende / lieter een bliegen / ende zeide ; hout aan : het rookt. Hy scheidde van haar al lagghende / en docht dit is wel geantwoort.

Van een Juffer die op een Dogge reed.

Een zeker Edelman met zijn knecht op de Jagt gaande / en een quaat vermoeden op de Daap hebbende / ('t welk een loserschalck was) sendt zijn knecht aan zijn Vrouwe

we / zeggende : Gaat by mijn wijf ende zeg dat zy de Daap niet zoude te eeten noden : de knecht gaat henen / ende dagt onder tusschen by hem zelven pets anders ; 't welk hy tegens de Juffer zeide : Mevrouw / mijn Heer doet u zeggen dat gy niet op de Dogge zult ryden / zy dit horende begon te kyben / ende zeide : Wie duivel preeg op de Dogge te ryden / De knecht zijn rugge nauwelijks gewent hebbende / wiert zy straks begeerig om het selve te doen / de Hond zulkis niet gewoon wesende / byt haar in het been / en zy begon te hermen / en leet so groote pijn / en wiert so slaant dat zy daar van te Bedde moest leggen. De Man weder te huis komende / begon zy datelijck te kyben op hem / zeide : Wat duivel hebt gy my te ontbieden ; Wat zeyde Man ? Dat ik niet op de Dogge zou ryden : De Man roept de knecht / ende zeyde wat hebt gy mijn vrouwe gesegt ? de knecht antwoorde / dat zy niet op de Dogge zou rijden. Hy weer om / heb ik u dat bevolen ? neen zeyde de knecht / mijn Heer heeft my bevolen dat ik tegen mijn Juffer zeggen zult / dat zy de Daap niet zou ten eeten noden / indien ik dat gezegt had / mijn Heer / zy hadde voor zeker de Daap ten eeten genodigt / wat men een vrouwe verbied / dat

De Geest van,
heet men haar / en het is veel ongerym-
der op de Dage te ryden / dan de Paap-
ten eeten te nodigen : De Jonker ant-
woorde ; 't is regt / gy hebt u Bood-
schap wel gedaan.

Hoe een ieker Plaats in 't Land van Bruns-
wyk den naam van Kreefs-dorp kreeg.

En seker Dorp gelegen in 't Land
Brunstoph / genaamt Kreefs-dorp / heb-
bende eens op een tijd een Kreeft gebangen /
niet wetende wat zy van dit Monster ma-
ken souden / zeiden dat het selve een Sny-
der was / zettende deselve op een stuk la-
ken / en waar het Beest heen liep / volgden
zy hem met een scheer / en daer zy lang ge-
noeg gesneeden hadden / zagen zy dat het
laken bedorven was / zeiden doen dat het een
duivel was / resolbeerden hem te verbran-
den : neen zey d' oudste / 't is een duivel /
hy is 't gewent / laat ons hem in 't wa-
ter smyten / dat is een contrarie element /
so moet hy sterben / hier op worde de con-
clusie gemaakt / en zy smeten hem ('s an-
derendaags) van een hoge Brugge af in
't water ; Dit Beest het water gewaar wor-
dende / vermaakte zig / ende sloeg met zyn
staart. Doe zei de oudste van haar / wat
hadde hy een harde dood. Hebbende door
dese grote kennisse / Stads Privilegien en
de gerechtighedē gekregen / en hebben voorts
Wal

Wal ende Poorten doen maken / maar zy
wisten niet hoe het heete / daar men door /
in en wylt de Stad ging. Dog zy beraad-
slaagden / met inalkanderen om een Bode
na de Stad Wolffenbuttel te zenden om te
berneemen hoe 't heete. Dese Bode vraag-
de haar hoe 't selve heete / ende zy gaben
hem tot antwoord / door / gelijk in haar lant
gebruikelijk is. De Bode ging al onder-
wegen pratende een door / een door / en onder-
wegen viel hem een hond aan / doen was
het hem vergeten / hy tekende een plaats /
komende in Kreefs-dorp / zet dat hy 't had
laten vallen / op een plaats die hy gerekent
had / den Raad ordineerde / dat ieder zote
de daar gaan zoeken en graben met schuyp-
pen gelijk zy deden ; In 't graben stak
een van Grabers de boorz. Bode op de
boet die op sprong en riep : ô my ! de an-
der vraagde is 't door ? Ja riep hy / door
is 't / en het weder gebonden hebbende /
keerden zy met grote vlydschap weder t'
huis en waren seer verheugt.

En ander van Kreefs-dorp.

Die van Kreefs-dorp / hebbende eens een
dief gebangen gekregen / also het in dat dorp
was / gaben hem een stuk gelds / en seker
gaat daar so lang z mede buiten de Stad dat
dat den doof in is / dan zuller was in haer
regtdoen / of gelyc sijn in seer korten

tijd / hy quam weder / en zeide ; gy moet mijn
mijn recht doen / of ik moet meer gelt heb-
ben / zy zeiden hola : gy moet het so bont
niet aan leggen / daar is nog een spys-
daalder / gy meugt u daar so lange me-
de behelpen / maar hy en wist doen
van geen weeron. home.1.

Van een die Droomde.

En zekere man droomde dat hy Koning
van Zwolle was / en dat hy in den Hemel
quam / en komende by S. Peter / die hem
braagde waar hy van daan quam / en wie
hy was ? hy zeide ik ben de Koning van
Zwolle : S. Peter antwoorde / ik en hene
geen Koning van Zwolle / ik hebbe niet u
hier niet te doen : hy eventwel tegen he n
indringende en zeide ; ik wil daar in we-
sen / en quam so binnen / zo hem dogte ;
binnen wiesende zeide tegen S. Peter / ik wil
schryten / waar doet men dat hier S. Pe-
ter zeide ? soei du beest / dat is hier geen
gebruik / men doet hier sulks niet ; hy
zeide wederom wiest my hier een plaats ?
of ik schryt u voor de voeten S. Peter zeide
kom dan du beest / hier is een gat daar
heeft wel eer een Mane geseten / schryt dan
daar voor / so valt het weder op der aar-
den. Hy ondertusschen begon zijn werk te
doen / en scheet doe zijn huisvrouw in de
schouw. Toen ging t hem als men voor een
spreek-

spreekwoord zegt / Droomen is be-
drog / maar schryt in 't bed / 's moz-
gens zult gy 't vinden.

Van een Prins en een Boer.

Zekere Prins eens uit wandelen gaan-
de / ontmoetende een Boer / die zijn wijf
by hem op de wagen hadde / en de Prins
hem bragende / wat wilt gy voor de Gans
hebben dien gy daar op de wagen hebt ? de
Boer antwoorde / ende zeide zy is niet te
koop : De Prins zeide ; zetse maar op
geld : de Boer zeide wederom / zy zou mijn
Heer al te dier vallen / want ik hebbe
daar gister avond nog een Beer uitge-
trokken / die wil ik om geen zes Ro-
zenobels geven.

Van een Priester tot Havelte.

In 't Land van Drente is een dorp ge-
legen genaamt Havelte / daar was eer-
tijds een Priester / die op de Predikstoel /
aldus tegens zijn gemeente zeide : gy boe-
ren / gy schelmen / gy wort zo hobaar-
dig / dat een eerlyk man niet een Aleet /
kan laten maken / of gy doet het na ;
maar zeide hy : ik heb een bond bedagt /
ik zal een Broek laten maken die ik niet
by dert handen op houden zal / van kon-
gy schelmen niet wagten als gy agter de
Boeg gaat. En gy moet ook weten dat
het u niet zal geslagen worden.

soorten verdeelt is / gelijk men de Honden ook doet / als by exempel; de Wint-honden werden vergeleken by de Edelen / en Leger-honden by de Burgerlijke staat / die daarom ook Patriet genaamt worden / en by de rekkels de Boeren / daarom wilt gy wel doen / so sleet u als Rekkels / en niet als Wind-honden of als Leger-honden. Hy worde daar over gecasseert / ende daar wierde een andere in zijn plaats geset / het welke een Waal was die hy daar na nog op den Predikstoel dood schoot / so dat hy bewees dat hy een zinner Priester was / en hadde wel een van de twee en dertig quartieren / daar Philippus Marcit / Heer van S. Aldegonde van schryft / verdient.

Hoe een Boer geschoren werd
van een Varken:

En Boer gaande eens na een Barbier / om sij te laten scheren / quam onder wege by een Herberge gaan / aldaar hy aangeraden worde / en heeft hem daar vol en dyl by de Belars luden gespen: En is / sa dronken wesende / weg gegaan; en onder wegen hem de slaap aan komende en overvallende / begaf hem onder een boom om te slapen / en het ging hem als men gemeentlijk seyt / een Boer sluyt wel een Cimner vol / en spaart een tabbe vol / en heeft

heeft hem in de slaap dapper bespogen / raakte onderwipen in een droom / en droomde dat hy geschoren worde / het welk ook een dees waar was / want daar quam een Varken / en likte hem 't spuigsel van de bek af / hy ondertuffen in den droom pers gewaar wordende / riep; Meester Jan scheer zagt / het Varken ging zijn gang / so dat hy weer riep: Meester Jan scheer zag / dat u de dwibel haal scheer sag. Eindelijk uit zynen droom ontwakende / stond op / ziende doe wat voor een Meester hem geschoren had.

Hoe een wyf haar man een spaanse vlieg gaf.

Het is gebeurt tot Campen / dat een Man by zijn Vrouw op het bedde leggende / dewelke van dertelheit niet wetende wat zy doen wilde / veest in haar hand / en hielt 't voor haar mans neuse / en zeide Man: Daar is een spaanse vliege. Hy een dag drie of drie te biere gaande / waar van hy roerlybig worde / en leggende by haar op het bedde / scheet haar in de schoot / en zeide; Wyf daar is een spaanse Koe.

Van een onnoselen Drentenaar.

En zeker jong gesel / dewelke met zijn Ouders believen na Holland trekkende / om aldaar een Ambagt te leven / bevolen hem dat hy sig wel houden sou / en dat hy hem van het Vrouw volk af houden sou / en dat

dat hy zo weder t' huis komen zou / als hy uitrook ; hy beloofde zulks te doen. t' Amsterdam / een twee / of drie jaar geweest hebende / en al by wat geleerd hadde / zo hem docht / kreeg allengskens in den zin weder na huys te trekken / nam zijn afscheyt in de plaats daar hy gelogeert was / en meende den zelven avond te vertrekken / 't welk niet en geschiede / dog hy niet weer willende gaan ter plaats daar hy te huis was / ging doen in een herberge om aldaar die nacht te blyven / daar een pintjen of twee gedronken hebende / begon hy slaperig te worde / en zeide tegens de waardinne / waar zal ik slapen ? zy niet hem jolifende / zeide by mijn ; ik heb anders geen plaats. Hy denkende op 't geen zijn Ouders hem belast hadden / zeide dat wil ik niet doen / dog de waardinne langde hem een kaars / en hy ging heen na boven / en zy volgde hem / zeide doen tegen hem / sie daar zult gy slapen / ik sal straks by u komen. Den onnosfelen Dyentenaar meende dat het waar soude zijn / dovwende niet op 't bedde gaan leggen : De Waardin weder boven komende / om de kaars te halen / draagde hem of hy al te bedde was / en hoe hy so lange wagte ? hy zeide / neemt de kaars slegts mee / ik sal in donkeren wel onder kinnen : zy nam de

kaars mee / en zeide : ik zal u dan flus wel wat deliken ; doen viert hy nog veel bang / en liep op de bobenste Zolder / alwaar de Turf lag / hem inbeleidende dat zy hem daar niet soude vinden / en vond daar een grote lege mande staan / daar hy onder kroop / en docht dien nacht over te blyven. De Vrouw weder boven komende om Turf af te halen / niet denkende op den onnosfelen bloed / verschooft de Manden / want die haar in de weg stond : Doen begon hy te bidden / ende te smekten / en zeide : mijn liebe vrouwe / ik bidde u / laat mijn niet vreden ? ik heb mijn Ouders beloofd dat ik weer t' Huis komen sal / als ik weg getrokken ben. Doen begon de vrouwe te laggen / en zeide ; Du onnosfelen bloet / gaat leggen daar ik u gewesen heb / ik belobe / ik sal van avond niet meer boven komen. Doen ging hy op 't bedde / maar hy stiep niet grote vrees. Hy die des morgens vroeg op stond om niet meer gequelt te worden / meende zijn gelag te betalen / en weg gaan / het welk hem miste ; maar hy moest nog eerst zijn Ey weg dragen / dat hy door vrees gelegd hadde.

Zekere manier van Justitie.

Tot Londen in Engeland is een zekere wet / dat zy altijd op den eersten dag van de Maand een droef moeten hangen / en so

hy gebrek van geene te hebben / en nog-
tans van haar wet niet willen af staan.
Dan om geen foute begaan / altyd den
oudsten Mulder hangen.

Een Jonge die de Misse diende.

Een seker Drost van Dollenhove / genaamt
Jan van Ens / die zeer Paaps was /
willende eens op de reise / en doost deselve
niet wel aannemen / voor en al eer hy een
Misse gelinapt hadde : Ontboud daar over
een Paap / de Paap datelijc heen gaande /
ging ober de Vischmarkt / om eerst een
zootje Visch te kopen / vergetende onder-
tusschen zijn doossje met Af-laten / daar
komende miste hy deselve / versoehende
aan den Drost zijn Jonge / die de Misse
diende / of hy het halen wilde ? De Jonge
hielt hem het dove Oor toe / de Paape
versoehende hem op nieuws weer / de Drost
merkende dat hy wat versogt van de jon-
ge / braagde ; Wilt gy dat de jonge wat
voor u doen zal ? mijn Heer antwoorde de
Paap ik hebbe door haastigheyt mijn doos-
se met Af-laten / op de Markt verzeeten
gaat heenen zide de Drost tegens de jon-
ge en haaltse ; De jonge antwoorde / sal
ik dan Judas wesen ? hy wil hem weten.

Van een onnselen Boer.

Een seker Moriaan / zijnde een Groot-
petter / en tot Zwolle lezende in Groot-
wed.

soen / wiert eens op een tijd getommen-
deert ont na 't stigt munster te gaan / daar
komende / wiert hy een Boer gebragt die
hem logeerde / zijnde in 't selve stigt / en hy
toog uit zijn zak een doossje met Toebak
en vulde daar een Pypjen / en stak het
aan ; de Boer daar ober verbaandert we-
sende ende verboert zijnde / meende dat 't
een duivel was die buur at / worde zeer ver-
schrikt / ziende verbaast tot den Moriaan
ondertusschen presenteerde hem de pype / en
braagde hem in gebroken duits / of hy mee
een schupfen twee a drie doen wilden ? den
Boer met een eerbiedig gelaat / zijn hoed
af nemende / zeide ; og Monsieur du-
vel ! ik en kan geen vuur eeten.

Van de Maay Botter.

Het is gebeurt dat seker Speelman van
Groeningen / Maarten genaamt ; eens op
een bruploft speelde / so gebeurde het aan-
den derden dag / dat hy tegen de Jong-
mans zeide : jonge Lieden / gy wilt dog
morgen eens weer vrolijk wesen / so be-
geer ik / gunt my de penning / ik sal ons
een Slaatje met boter en brood daar by-
geven / de rest van bier en Wijn mooge
gy betalen / zulks namense aan : en qua-
men des anderendaags als gesegt was :
de tafel wierd gedeekt en des Speelmanns
vrouwe / hadde daags te voren nieuwe
Mad.

May botter gekogt / die hy doen op de
Tafel zette / waar ober de vrouwe ver-
stoott waar / dog was nog zo beleest dat
zy zweeg tot dat de gasten weg waren /
maar doen zeyde zy : du hondsbot / wat
had gy de May botter op de Tafel te
zetten. Wel zeyde hy / wat zal men an-
ders daar mee doen ? zy zeyde ik wil de-
se niet opgesneden hebben / hy wederom :
wat zalse doen ? zy zeyde die zoude my
wat te wille staan / hy zweeg stil. Des
nachts te zamen op het bed leggende / be-
gon Moer te naturen / en hy schoof haar
van hem af / zy zeyde / nu Maarten :
Ik wil niet / zeyde hy : En geli zeyse /
het staat immers al ; ja / zeyde hy tegens
haar / het zal my wat te wille staan / als
u de May botter : Been / zey dese weer /
snydse aan 't ander einde ook liever op.

Van Heer Jan Veeneman.

Het is eertijds tot Zwol een maniere ge-
weest doe het nog Daaps was // dat in
haar kerke / genaamt Bilhem of Bethle-
hem / dat daar geen Pastoor wesen mocht /
ofte hy moest te Jerusaleem geweest heb-
ben / zo gebeurde het in de pacificatie van
Gent / dat dese plaats vervallen was /
en geen Pastoor konden bekomen / dan ee-
nen / die genaamt was Jan Veeneman / dat
een Snyder was / die booz gaf aldaar ge-
weest.

weest te zijn / dewelke zy ook van noodts
wegen moesten aannemen. Heer Jan Veene-
man / op de Predikstoel komende / en wist
niet veel te zeggen / overmids hy veel meer
in Hilenspiegel had geleesen / dan in eenige
andere goede Boeken / zo dat de Lieden
zeyden dat Heer Jan een Teekie was / en
geen Latijn en konde ; en Heer Jan / om
zulkis te wysen / stelt zijn konst te werck /
en zeyde : Amo Ama Amas Pilatus & Ca-
jephath : Quia quid Ieronimus, hec & prop-
ter hominus. Dat is zo veel te zeggen :
Den Berg van Calvarien, daar leit de dui-
vel gesloten aan een klein ketentje, maar
ik meene Schakels als mijn Been. Daar
een jonge / genaamt Hanemen / heer Jan
Veeneman / gy hebt wel gestudeert : hy
wederom ; haantje du kettertjen / ga du
weer na de vrouwe kerck / by de Geusen ?
daar wil stu dog wesen. Dog voer weer
voort met zijn Zermoen / en zeyde ; nu
gebeve ik u lieden te raden / hoe 't de Jo-
den met Judas aanbingen eer zy hem tot
dat schelmstuks. konden brengen om zijn
Heer en meester te bevraden ; hoorz want
zy maakten hem dronken in goed Ham-
burger bier / en dronken wesende zeyde hy /
'k zal hem leveren zo ik een Man met
eeren ben / was hy doen een Man met
eeten ? hy was een schelm doe hy het
woort sprak.

Van

En zekere Pape te Halteren / op een
tijd doen de Prins van Orangien Schen-
keschans jongste-maal belegert hadde / pre-
dikte / om zijn Catholijke herten wat moet
te geven / ende zeide; dat het de Geusen on-
mogelijk was Schenkeschans weder te
winnen? ja so onmogelijk als een kutte
een neute soude kraken / ja so onmoge-
lijk? of daar een oud Wpf een hekel
bol scheet / ende datse met haar Tan-
den weder wt soude halen.

Van een Boer die Hoop at.

En zekeren Boer eens by een Pape kr-
mende om zijn biegt te doen / werde van
de Paap gebragt? hoe hy hem in de vasten
gehouden hadde? in het eeten van vlees of
eijeren? de Boer antwoorde dat hy de ge-
heele Vasten niet / als Hoop gejeten had-
de / de Pape zeide; hoe is het mogelijk dat
gy u so hebt konnen behelpen? het was
voorwaar een streng leuen / niet als hooi te
seten / den geheelen vasten door. Maar hoe
bing gy dat dan aan? Ik zeide de Boer /
dode alte met een hoen / en dan een schaap /
of een Endvogel; wel zei de Paap / is dat
hoop? dat is vlees: houd het my dan de-
semaal ten goede / ik hebbe nogtans van
mijn Heer verstaan / dat hy Predikte
dat alle Vlees / Hoop was.

Van

Van een Vier-kante Bonet.

En Boer braagde eens een Priester die
een bonet met vier tuiten droeg / waarom hy
fulke bonet met vier tuiten droeg? de priester
antwoorde hem / indien gy het niet qualijk
nemen woud / so wil ik 't u wel zeggen? de
Boer beloofde niet quaad te worden; wel
dan sal ik het u zeggen / om dat wy zijn
Heeren / en gy moet ons eeren / dat spyt u /
en draaide so den eersten hoek om? Wp
gaan te kerken / en gy moet werken / dat
spyt u / en draaide so den tweeden hoek
om? Wp doen de Misse / ende hebben het
gelt in de kiste / dat spyt u / en hy draaide
den derden hoek om? Gy moet trouwen /
en wy slapen by u vrouwen / dat spyt u /
mids draaide hy de vierde hoek om. Doen
zei de Boer / daar zal u de duivel ober ha-
len / zoent gy de wyben af / en trok Heer-
Oom met zijn mes agter 't gat.

Hoe dat een Boer den duivel bedroog.

En seker Boer een stuk lands met een
duivel te zamen hebbende / en die boer dat
zelve moest bezaaien / deopl de duivel
geen bou-werk doen konde / so zoudense
daarom speelen wat een jegelijk hebben
soude van het geen onder de aarde wies /
of daar boven / en die meeste ogen wierp /
die sou de keur hebben. Zy begonnen 't
werk / de duivel wierp die twaalf ogen / so
dat

dat hy de keur hadde / en hy dagte de boer
zou het Land met koozn bezajen / en koos
doen 't geen boven de Harde wies / den boer
niet slegt zijnde / bezaaide het Land met
wortelen / en gaf de duivel het loof / die
boer dit jaar daar mede te breedden moest
zyn. Des jaars daar na speeldenge we-
derom op een nieuw / en de duivel won het
weer / en koos doen dat onder de Harde
wies. De boer zaapte doen hozen op het
Land / behielt het bovenste / en gaf de duy-
vel de stoppelen : doen wiert de duivel quaat /
en zeide / ik wil der lieber tegen u om krab-
ben / den boer daar geen groote zin aan
hebbende / was daar ober zeer bedroeft.
Zijn vrouwe dit merkende / dat hy zo be-
droeft was / vraagde hem hoe hy zo treurig
was ? og liebe wyf / ik zal tegen de duivel
moeten krabben / het welk my onmogelyk
is om te doen / de vrouwe antwoorde het
is geen nood / wanneer zal hy komen ? og
zeide hy / te na middig ten twee uren /
daar is niet aangelegen / ik zal hem wel af-
heeren / gaat maar stil wpt / gelyk hy dede /
en als nu de tyd genaakte / dat de duivel
komen zoude / ging de vrouwe op haar rug-
ge leggen / haar kloederen opgeslagen : en
harnde / ondertuffchen quam de duivel en
riep / waar bistu boer ? de vrouwe dit ho-
rende / sprak wederom al steunende : og waar
zou

zou de schelm wesen ? hy is na de smit ge-
gaan om zijn nagels te laten scherpen / en
hy heeft my alreede met zijne kleinen vrin-
ger sulke krabben gegeven / de duivel dat
ziende wiert verschrikat / ging sulletjes
henen / en liet den Boer met breedden.

Klugt van twee Bier-dragers.

Het is gebeurt dat binnen Dollenhobe
een Bierdrager was / die goet vertrouwen
op zijn vrouwe hadde van haar grote lief-
de : en roemde daar op / en zeide ; ik ben
versekert van mijn wyf / indien ik quam te
sterben / zy sou haar leven niet weer her-
trouwen : zyn Medemaat daar by zijnde ;
zeide tegens hem / ik Wedde tegen u om
een tonne Bier / kom laat ons heen gaan
als u Vrouw eens op een tyd een dag of
twee van huis is / ik sal u op het stro
leggen / en zeggen dat gy haastig gestorben
zijt / en zy sal haar datelyk weer aan my
berloben / eer ik van haar ga. Dit wedden-
spel ging aan / en gebeurde dat de Vrouw
eens een dag van huis was / leyde men
hem op 't stroo en deliten hem een linnen
Laken ober / als men gemeenlyk ober de
doden legt ; Ondertuffchen genaakte de
tyd / dat de vrouwe te huis zoude komen /
so ging desen haar te gemoet ; by haar ko-
mende / beklaagde hy haar seer / zeggende :
og u man ! die is so haastig gestorben /
het

het welke my rouwe / wy waren zulke grote maats / zy beginnende te schreeuwen en te kermen / en zei; og mijn lieve Man! so haastig te verliesen / hy haar weder troostende / zeide tot haar; het is werelts beloop / daar is niet tegen te doen; ik hebbe mijn Huishrouwte ook moeten missen / en is so voort met haar in huys gegaan / daar komende; zag zy haar man leggen die zig hielt als dood. Doen zeide hy tegen haar / ik wil dese nacht by u blijven / tot dat hy in de Kiste is / datse in dank aan nam; hy dan daar blyvende / trooste haar / zeggende: 't is ons beyde qualijk gevallen / maar men kan daar niet tegen doen / en nu het so is moet men het voort lief nemen / en het kan nog weder goet komen; wat dunkt u dat wy nu weer malkander accordeeren? dat wy weer een Paar worden / en ons begaben in den houwelijken staat? het welke zy met den eersten wat affloeg / zeggende datse daar nog niet toe konde resolveeren. Hy nogtans aan hielt / zeggende; De eensamenheit is niet goet / en andere diergelijke reden meer. Nog na lang gepraat / heeft hy eindelijk het Ja-woort bekomen / en dat gedaen zijnde / zeide hy tegens haar: nu lieffte / de wy wy ons weder te zamen sullen begeven / so zullen wy malkanderen ons gebr

ken vertellen / zeggende: gy weet wel dat ik een bierdrager ben gelijk u oberleden man ook geweest is / so hebbe ik al te met het ongeluk dat ik in 't bedde pisse; Ja / zey dese / daar is niet aangelegen / die daar legt heeft meenigmaal in 't Bed gescheten. Hy die dus lange gezwegen hadde konde hem niet langer onthouden / maar sprong op en zeyde; dat liegstu lose Hoere dat hebbe ik mijn leven niet gedaen / en hy bekende doen de Conne bier aan zijn medemaat verlozen te hebben.

Hoe een Jonge vrouw niet geboent, maar wel in den Neers geblasen wou wesen.

En seker Jongman een dogter getrouwt hebbende / betwelke een quaat vermoeden op de Daap hadde / breesende dat hy wel een blauw oog daar aan wagen zoude / om zijn zwager te mogen worden / en hy hem selven oberleggende wat hy best doen soude als hy by zijn bruid te bedde quam / vond geraden om een garde op het bedde te leggen / 't welk hy dede: hy by haar op 't bedde komende vragede hy haar / of hy haar wel eens zoenen mogt? zy antwoorde / ja lieffte / doen nam hy de Koede en geesselde haar daar dapper mede / dat haar niet wel aan en stont: maar daar na haar vragende of hy haar wel eens in de neers soude mogen blasen / zy antwoorde wes

De Geest van,
der ja / doen bewees hy haar een vriend-
schap die haar beter aankond / en haar be-
ter vermaakte / zy nu maalkander wat gehad
hebbende / so quam den Daap en leide zijn
lagen (geijh de Jonge man gebreest had-
de) na zijn wijf / om met haar te bed gaan /
bragende of hyse wel eens zoenen mogt ?
waar op zy antwoorde / neen ; wresende
dat 't weer op een geesselen aan komen
sou / maar zeide wederom tegens de Daap /
wilt gy my eens in de neers blasen / dat
mogt gy wel doen / hy wederom zepde ;
daar blaas dy de duphel / en also ging de
Daap verstoort en beschaamt weg.

Hoe een Vryer niet wilde geloven , dat
zyn Vryster een Hoer was.

Buuten Leyden / was een zeker Jonge
man die een dogter vynde / die so een reine
maagt was / als een Hoer die wel zeven
khalveren gehad hadde : by na het Woudt
berkregen hebbende / gaf het zeibe te keu-
nen aan een van zijn speelmegts / die doen
tege : hem zeide / wat wilt gy doen / het
is een Hoere ? hy wederom zepde / dat en
gelobe ik niet / ik sal het doen blyken / zei-
de zijn Kamermaat en gy sult het zeker so
behinden / komt 't avond tegen regen wren
in de Buurt / en gaat in de stoep leggen /
ik sal dan by haar komen / en met haar
spzeken / en mijn wille met haar doen ; hy
nam

nam dat aan / en quam op de gestelde tyd /
als gesegt was / den anderen by haar hoer-
mende / en haar groetende / begon en als
icngskens in de praat te raken / en hy zei-
de / wat hoor ik ? en sal men u ook haast
geluk wenschen ? my zedese : dat weet ik
nog niet / hoe quaelyk houd gy u / met wie
sou dat dan wesen ? gy weet het wel wie
ik meen / en noemde haar doen de persoon /
Ja zedese / is het versien / so kan het
geschieden. Hy wederom zeide ; ik hoore
wel het is al klaar / wel wat dunkt u nu ?
wy hebben voor desen wel een gangetje ge-
gaan / dat wy nu nog een gangetjen gingen ?
nu konnen wy geen quaat / nu hebben wy
een beschermmer ? en na een lang aanhouden
resolbeerden zy met maalkander / om te gaan
op het kerkhof / onder de Boomen. Den
andere dat hoerende liep heimelijh weg / na
het kerkhof toe / en klom op een Boom /
om te veremen hoe 't af loopen wude /
speculeerende daar een geheele tyd lang.
Eindelijh quamen dese twee lieffes ook op
het kerkhof / haar leggende onder een boom ;
niet denkende dat daar een in de Boom
zat / doen zeide zy : of hier nu wat of
quam / en den anderen my dan niet hebben
woude / wie soude het hint onderhouden ?
zorg daar niet voor / dat sal de Man doen
die daar hoven is / die sal 't wel boeden.

Die in de boom sat begon doen te fpreken / en zeyde ; daar fou de duibel mee fpielen / dat gy het kint fou maken / en ik fou 't voeden.

Van een Boer en een Paap.

Een Boer eens te biegt gaande by zijn Paftooz / die hem vraagde / of hy ook blees in de Paften gegeten hadde / antwoorde van neen / maar wel eijeren / de Paftooz zeyde dat het evenveel was ; hoe zeyde de boer / dat is immers geen blees / ja daar weet ik niet van / zeyde de Paftooz / daar komt blees uyt / de Boer wederom antwoorde / dat geloof ik niet ; brengt my eijeren zeyde de Paftooz ik fal het u doen geloben. De Boer niet flegt zijnde / zeyde ik fal u eijeren befchaffen / ging heen en kookte de eijeren gaar / en brachtse doe de Paftooz ; dies tijds een broetfe henne hebbende leydt de eijeren daar onder / en zeyde ; komt ober drie weken weder / ik fal u daar blees van leveren : den boer quam ter beftemde tyd / en vraagde zijn Paftooz of daar al blees uyt gekomen was : ik gelobe niet dat de eijeren goed geweest zijn / en floeg een van de eijeren op / fag dat zy gefoden waren / zeyde tegens de Boer dat zy gaar waren / dat weet ik wel zeyde de Boer / die ik at wa en ook gaar / ik weet wel dat uit rauwe eijeren blees komt / daar om heb ikse gefoden.

Van

Van een Boer die tegen de Kerk gepift had.

Een hollands Bootsgefel / wefende in Polen / komende in de Kerke daar een paape zat / en hoorde een biegt / de Bootsgefel liet hem van verre een Poolfche daalder sien ; de Paape begon daar op te blammen / en maakte het fo kort als hy konde / om zijn biegt kindere af te fchepen / om de Bootsgefel by hem te krygen / hy dede zijn biegt op zijn maniere / en zeyde ; Heer-oom ik hebbe my eens grotelijks te luiten gegaan / ik hebbe eens tegen de Kerke gepift ; dat is heel quaalk gedaen zeyde de Paftooz / fo gy dat tot kleinagting van de kerke hebt gedaen / en u de nood daar niet toe gedrongen heeft / og neen Paftooz zeyde hy 't was door grote noot / om dat ik anders geen geleentheit en hadde / fo is 't een kleine fake / zeyde de paftooz / blammende ondertuffchen op de daalder ; 't is wel gebeurt dat ik van noods wegen agter 't Altaar gefcheten hebbe / en gaf hem doen abfolute. De Bootsgefel gaf hem doen in de plaats van een Daalder een doortjen. De Paape dat ziende zeyde gaat heen du piffer. Hy wederom antwoorde ; en zeyde / hui du dyn Moer du fchijp ter / en ging zijns weegs.

E 3

Wed.

Weddenschap tusschen den Duivel
en een Boer.

Een geklauwden Duivel quam te wedden met een vier-hante boer / dat hy alle vogelen kende die daar in de Lucht zweefden: die Boer daar tegen van neen / so wies die boer hem allerley zotteringe van Vogelen / van die op het water / op der aarden / en in der Lucht haar geneerden / die hy al te maal kende / de boer niet slegt zijnde / om dese winst upt des duibels klauwen te halen / kleede zijn Wyf naakt upt / besmeerde haar met Teer en lietse doe in een Tonne met Deeren kruipen. De duivel dit pluyin gediect ziende / welk het hooft tusschen de beenen hadde / zegge de sulken vogel nooit gesien te hebben / die met twee monden / en geen nebbe begaast waar / nog en wist het zelvige ook niet af te hebben.

Klugtige Vraag.

Twee jonge docters met mastkander in praat wiesende / d' een d' ander al so kende vraagde ende zeide: wat wordt gy liever wesen een Koe of een Hen? den anderen dat vrent voo? komende zeide: Wat vrage is dat? ik begeere geen van beyde te wesen / ik ben blode dat ik een rede-lyk Menschse ben. De andere wederom zeide; of het een van beyde zijn moest / wel

wel / antwoorde de andere / so was ik liever een Koe; ik niet zeide zy / ik was liever een Hen; waarom dat? (zy en konde de reden niet begrypen) de ander zeide: bent gy so onnosel / een Henne wort alle dagen gesent / en een Koe alle Jaar maar eens.

Ongeschikheyt van een Dogter en de geschiktheyt harer Moeder.

Een zekter Twensche Boerinne sonde eens op een tyd eenige Misspelen aan haar Landvrouwe / met haar dogter / zeggende tot haar / gy moet niet ongeschikt spreken tegen onse Juffer / neen zeide de dogter / dat sal ik niet doen. Zy ging heen / en zeide Juffer; mijn Moer send u hier wat Misspelen / legtse in het bedde stroo / zy sulken so murw worden als wyte. Weder te huis komende / vragde de Moer haar hoe zy gesegt hadde / zy zeide ik hebbe tegen onse Juffer gezept dat zyse in 't bedde stroo soude leggen / zy worden dan so murw als wyte. Du ongeschikte Deerne / hebt gy so ongeschikt tegen onse Juffer gesproken / ik moet gaan / en maken 't weer te regte / daar ging zy heen / en zeide ooh / goeden dag Juffrouw / ik hebbe u lieden wat Misspelen met mijn dogter gesonden; dat is waar zeide de Juffer: daar bedank

ik u hoor; de moeder zeide / mijn dogter heeft wat ongeschikt gesproken / ik begere houd het haar te besten / zy is nog jonk / zy weet niet meer van tuch of tureleur / als kom en lijk my in de niers herinne.

Van de Meid die in gedagten was.

Het is gebeurt tot Amsterdam / dat een selker dienst maagt / dewelke in een Vrouwwerpe woonde / soude eens water pompen om te Vrouwen; zy raakten onder wylen in gedagten / de Knechten stookten ondertusschen 't vuur aan / en daar quam geen water in de ketel / de Vrouw ging by de meyt / en zeide tegens haar: wel hoe is 't dat gy niet pompt? den ketel verbrand. Zy antwoorde / ik was in gepenise. Wel wat peinst gy / zeide hy? zy wederom / ik peinsde / als de oude Kerck vol mannen was / of die de Vrouwketel vol Janne mans soude vullen.

Aardige Klugt van een Barbier en een Apotheekers Vrouw.

Zelker Barbier dikwils komende tot een Apotheker / om zijn waren te kopen / kreeg ondertusschen lust om by des Apothekers vrouw te slapen / (dewelke seer schoon was) en was haar dikwils aan om by haar te slapen / maar en soude niet wel tot zijn voornemen komen; so gebeurde het eens op een tyd / dat de Apotheker van hys

hups was / quam weder en hielt hard aan om by haar te slapen / maar zy en wilde dat niet toestaan: dog eyndelyk door groote gifte van eenige stukken gouds / die hy haar gaf / dat zy wt gierigheyt aannam: en dede doen zijn werk met haar. Dat gedaen hebbende / leende hy haar de vpsel af. De man weder 't huis komende / het welk den Barbier behoort hadde / bragt doe de vpsel wederom / en zeide tegen de man / doet so veel en langt my nu het Gelt weder / dat ik u Vrou te pant geaten hebbe: de man dat breekt voorkomende / zeide Vrouw; hebt gy de meester pant afgenomen? wat is dat gedaen? een man daar wy dagelijks so veel Gelt van ontfangen? ik wil hem voer hondert gulden borgen / ik zorge van een vpsel te leenen. De Vrouwe quaat er half beschaamt wordende / zeide en ik wordese hem niet doen zonder Dand / heeft hy de vpsel al weder gebracht? Jan zeide de man: wel daar is dan zijn Dand weer; maar ik zweer hem hy sal zijn leuen niet meer in mijn vpsel scoten / hy sal zelker al zeide de Man / hy sal niet // zeide zy // hy niet wetende wat vpsel dat se meende.

Aardige Klugt van twee nieuwe Geronden.

Het is van Herten geboren dat een is

het Weduweenaar zijhede na een Weduwe / die groot van middelen was; hy daer en tegen van een geringen staat / en minder van goed: Dog zy hem wel gesint heb bende // dewyl hy een scaap maas perdon was / ging het houwelijck met hem aan / maar mits conditie / dat elk by zijn goed soude blyben / alwaar een houwelijck Contract van gemaakt wiert / en by malka der en gekomen zijnde / slieden zy by malkan der / als man en wijf behooren te doen; maar hy liet haar dien nacht stille leggen / sonder haar eens vriendschap te bewyzen; zy een Weduwe wesende / en by haar eerste mans tyd wat anders gewent zijnde / zeide lieve Man hoe is dat so? gy hebt immers voor desen getrouwt geweest / en hebt kinderen by u Vrouwe gehad / gy kunt wel denken dat in een van Bles en Bloed ben als andere Menschen. Hy haar antwordeide / zeyde dat weet ik wel; maar wy hebben in onse houwelijck Contract bestoten / dat elk by zijn goederen soude blyben / daerom en wil ik niet geerne de eerste wesen / die het selve wesen soude: zy zeide wy hebben die Con dition samen gemaakt / die kunnen wy ook welken als wy willen. Dat was t geer hy sagte / en zeide laat ons dat doen. Zy ontbood des anderen daags een Pa

tavis /

tavis / die haar nieuwe houwelijck Con dition maakte / te weten; gemeenschap van goederen / en doe quamen zy sa men tot haar hoo nemen.

Van een beleefde en weldadige Drentenaar.

Een seker geringe Drentenaar / hebbende zijn zone ten houwelijck besteed / so gebeurde het dat hy op den tweeden dag van de wywloft / des morgens in zijn deure stont / ziende een Dogter tegen zijn huys over staan / en zig inbeeldende dat zy iets van het houwelijck sprake / wees daer over de jonge lu den in den neers; de dogter daar over verstoort wordende / zeide tegen de Jongeman / daar sal de oude ho dobt de duiker over halen / laat in eens weer by hem komen / ik sal hem wat anders zeg gen. De Jongman sagte daarom / en zeide het is een Beest. Zy daar na eens wees by hem komende / en zeide; wel na buur wat is dat gedaan? dat gy my en die Jongman die by my was in de neers wees? hy sig excuserende zeyde / ik heb be u niet gem en // maar daar was een schamele vrou / die meende dat daar een over gekleben was van de wywloft / en begeerde een Almes / ik zeide tegen haar / datse wat uit mijn neers hebben soude / en wees haar agter in // so dat hy zijn men by versterde / en dat hy we

E 6

raml

108 De Geest van ,
paal was / en dat men wel merken kon /
dat hy van S. Euberts geslagte was /
die de eijeren at / en gaf de schillen aan
den armen.

Klugt van drie Dronkaarts.

Enige Druke-voers by miltanderen in
een kroeg zijnde / niet wetende hoe zy met
facsoen uit het gelag souden home / sloegen
raad; en zeiden hoe sullen wy het best hier
uit raken? wy willen een bedroeft man ma-
ken: besloten dat zy souden wyt gaan en
wat den eenen dede / dat soude den anderen
don doen / en wi: dat niet dede / die sou het
gelag moeten betalen / alwaar zy in con-
fenteerden / en zijn te samen uytgegaan /
en op straat komende / vonden zy een kint
op een steeltjen zitten / dat zijn gebroeg de-
de / dat zy al te samen proefden / en voort
gegaan zijnd: / vonden zy een Boer zitten
die zijn agterlast ook ligtede. Toen vraag-
den zy hem / wat zyt gy voor een voec
delman of wuilein? proef het zeide de boer /
aan't geen ik daar gelegd hebbe / het walt zy
alle deden en zeide: ag foet! het is boeren
druet / gingen alhoort en vonden een hoge leet
staan / daar klom den eenen op / ende den
anderen volgden hem na / boven komende
die / riep den bovenste / het gelag is gewan-
nen / screek doen zijn broek af / en be-
scheet die onder hem stond / des gelijks dede
ook

Jan Tambor. 109
ook den anderen / tot den ondersten / die
niemant beschypen kon / en meest beschee-
ten was / en moest het ge. ag betalen.

Van een Koopman die tien duisent

kroonen winnen konde.

En seker rijk koopman / hebbende twee
schone Dogters / waar van hy d' eenen ten
houwelyk besteede / aan een rijk jongman /
en gaf haar mee ten houwelyk twintig duis-
sent kronen / en regtede een groot Gast-
maal aan: daar was een goed gesel die
geern mede aan de maaltijd woude wesen /
en wist niet hoe hy daar best aan raken
soude / bedagt een raad / en ging na des
koopmans huis / op die tyd als zy aan de
tafel saten / ende daar zijnde / begeerde hy
de koopman te spreken / en zeide; dat de
koopman daar veel aangelegen was / de
koopman quam by hem / en vraagde wat
zijn begeren was? hy zeide / mijn Heer /
ik weet een koopmanschap voor u / daar
mijn Heer wel tien Duisent Kronen aan
kan winnen / de koopman die blande daer
op / en zei; komt binnen bynd / en weest
mijn gast / ik hebbe eenige vrienden ten ees-
ten / komt hier by: hy die anders niet en
sogt ging binnen / en sat mede aan / was
mede vrolyk. De maaltijd gedaen zijnde /
riep hem de koopman alleen / en vraagde
hem waar in dese koopmanschap bestont.

hy antwoorde / ik hoor mijn Heer heeft een van zijn Dogters veraden / welke gy twintig duisent kronen mede ten houwelijck geeft / en nu heeft mijn Heer nog een dogter / die wil ik wel aannemen voor tien Duisent kronen ; ergo so wit mijn Heer daar nog tien Duisent aan. De Koovman sag niet toe en zeide / Vriend ik bedank u voor die presentatie / en gy meugt wel weer vertrekken.

Van een Heer die zyn Bou-meester bedroog.

Het gebeurde op een tyd / dat een rijk Edelman / dewelke een groot huys liet timmeren / en self daar niet wel raad toe wetende / om het selve te ordineren / ontbood een seker Boumeester uit holland / dewelke al na bootseerde / wat den Heer dede / so in drinken als ook in eeten ; de Heer dat gewaar wordende / belastte zyn kofk eens Moes de koken / en een kop hot voor de Heer op te scheppen die kout was / en dan voor de Boumeester een de eheet moest zijn / 't welk geschiede / en aan tafel zittende / nam de Heer zyn kop met Moes / ende slopperde dat haastig op / 't geen de Boumeester sag / dede dat na / nam ook zyn kop en sloppe daar uit / en hy wende dat 't so heer was / niert seer bangen kromp / en liet er een van achteren vliegen ; we zef

de de Heer / foet du beest gaat gy hier in mijn presentie sitten schyren ? hy wederom zeide ; vergeet het my mijn Heer / dese is het alleen onbluzt / en al de andere zijn verbrant.

Klugt van twee Vryers.

Binnen Hassel is het eens gebeurt / dat daar een herberge was / daar drie dogters waren / die (so men segt) eerlij van hereten waren / maar zy vielen wat ligt van neers / so dat daar een spreekwoord van was ; de oudste is de beste / de middelste slaapt by de gasten / de jongste gaat om den heert : so gebeurde het / dat daar een jongman was van buiten / die na een van dese dogters quam te vryen / en hy ging daar ter herberge / hem ontmoetende een jonkman van zyn kennis / die hem vraagde waar hy 't huys ging / hy zeide / daar ga in ter herberge ? en noemde hem de plaatse ? de andere zeide ; dat is wel gedaan / want Jonker Jurphaas leerde zyn hinderen / dat zy ten eersten in 't herhuys souden gaan / so konnen zy een herberge besparen / want (zeide hy) zy willen er dog wesen. De Jongman hem dat aantrekende / wist niet hoe hy dat verstaan soude / komte weder by zyn broster / daar hy genoegsaam aan verloof was / en vertelde haar wat hem bejegent was ; de andere

vere Jongman wiert ontboden / en hem gebraagt wat hy met sodanige Woorden meende als hy gesproken hadde? en of hy haar voor sulke Luiden aansag? hy merkende wat 'er schulde / en dat 't Baken verset was / zeide / wat heb ik gesegt? ik wiste immers dat gy hier byde / daarom zeide ik dat uit jokkerij / en meende dat het beste soude zijn / dat hy voort by de Bruid in troch / dat hy dan op geen ander behoefde te loopen. Hier mede des hy haar alle te vreden zijn.

Aardige klugt van een Vryer en een Vryster.

Binnen Steentopk is eens een geriffelike jonge dogter geweest / daar een jongman de serviteur een tyd lang mede maakte / en raakte ten lesten by haar op het bedde / en duurde so lange dat het straatbaar / ende rugbaar worde. Haar ouders dit te hooren komende / bestrafden haar daar over / ende zeiden / wat hebt gy met de Jongman so des nagts ende by ontde te loopen / het welke u in een quaat gerugt brengt / tot schande van u en ons / gy weet wel dat hy u in eeren niet en versoekt / dat 't u Doctuur niet en is. Zy wederom antwoorde / dat se niet heit niet te doen hadde / en dat hy een seker jonckman was // die 't het huig niet honden verbiedens. De moeder

daar en tegen / dat is so heel wel / maar wagt u wel / dat hy u niet naarder en komt : de Dogter zeide / socht daar niet voor ik sal mijn wel wagen. Het geschiedde een dag of drie daar na / doen quam den selven jongman wederom by haar / en meende op de oude voet / weer aan te gaan als hy gewoon was om te doen / en zeyde ; willen wy een straatjen of de Wal eens ont gaan / 't geen zy affloeg / ik en derf dat niet meer met u bestaan / mijn Vader en Moeder is het ter ooren gekomen / en zijn seer quaat / gy sould mijn eerst moetet vrouwen ; hy zeide / dat derf ik niet bestaan / mijn Meije is nog veel quader.

Van een Boer die zyn Paart verloren hadde.

Een seker Boer zyn Paart verloren hebende / ging het heele Lant door soeken / om zyn verloren Paart weder te vinden / en geen hondschap daar van komende kregen / klon op een hogen boom om so het Lant over te zien / op hope dat zyn Paart mozt komen te zien. Ondertusschen quam daar twee soete Liefjes onder den selven boom / om met malkanderen de Walbe dans te dansen / te weten ; met de staart tusschen de beenen. Haar nederlezzende met de Quante molebestis bloot / zeggende ; ik zie de gantsche weelt daar in : de boer die daar volen sat / riep / ziet gy mijn paart dan

dan niet / daar over zy verstooyt wierden
en met onberrigter saken henen gingen.

Van een Soldaat die 6 Katten dood soende.

Een Soldaat komende te biegt / by een
seker Paap en zeide : ik hebbe grotelijks
gesondigt / en ik soude geeren mijn Zon-
den belien / en absolute versoeken. Ik
ben bereyt / sprak de Paap ; zegt dan on-
geheimst op / ik hebbe sprak den Soldaat /
een hond zijn eere gestolen / ik hebbe een
koe misdaan / ik hebbe 6 Katten dood
gesoent / de sevende ontsprong het ; de Paap
zeide / dat is een gronwelijke zonde / dat
durde ik niet over my nemen / gy moet na
zijn Heilichheit gaan 't geen hy dede. En
dede doe de biegt / die oik zeide / dat al
te zwaar vooz hem was te doen. Doer
zeide hy gaat wyt de Stad / en de eerste
Knygsman die u tegen komt biegt die u
zonden. Hy ging henen / en hem ontmoes-
tende een Ruiter / die hy vraagde / of hy
in dienst was ? hy zeide ja ; so het u be-
lieft so moet gy mijn biegt horen ? Ik
zeide hy ? ja sprak de Soldaat / zijn Heilig-
heit heeft mijn aan u gesonden. Laat
dan horen sprak den Ruiter ; ik zeide hy /
hebbe een hond zijn eere gestolen / ik hebbe
een koe misdaan / en 6 Katten dood ge-
soent / maar de sevende ontsprong het.
Wel Knygsman sprak hy hoe ging dat toe ?
dat

dat moetje eens ter deeg zeggen ; de Sol-
daat zeide : ik was in een herberge gelo-
geert / daar stak een deel gebzaden aan 't
spit / en ik nam daar een hoen of en stak
het in de holster / daar de hond mede be-
schuldigt wert en dapper om geslagen /
als of hy het hoen gestolen hadde / en ik
die een arm gezel was en geen geit had-
de / moest in 't hoop slapen / en heen gaan-
de stond daar een koe die hoop vooz hadde /
dat ik haar ontnam / en gaf dat het paart /
dat daar ontrent stond / en doort gaande /
so quam ik aan een ledige bedsteede / daar
lag een katte op die ses jongen hadde / en
de de Maagt / die daar heenen quam /
greep ik doe aan het lyf / en wierp haar
op de bedsteede daar de Katten lagen / en
de oude katte quam daar af / en die Meyt
quam op de jongen te leggen / doen zoende
ik de Meyt so lang dat de Katten smooz-
den. Gy hebt seer wel gedaam sprak de
Ruiter / ik absolbeer u daar van.

Van een Man die regtveerdigs werk dede.

Twee Personen wyt wandelen gaande /
vonden onderwezen een man staan / die een
Sloot op maakte / dewelke zy vooz by-
gingen sonder hem te groeten ; wat verder
gaande vonden se een Man op zijn eygen
land zijn Wif zoenen / den eenen zeide ;
wel bekomt u die arbeet : zijn mede gesel
sprak :

spzakt / wel waarom groetjedesen / die daar
zijn vleeschelijke lust pleegt ? en den ande-
ren die daar zijn sinren arbeit dede die
groeten gy niet ? hy antwoorde wederom /
dese doet regelveerdig werlt / hy zoende zijn
eigen Wijf en dat op zijn eigen lant / en
hy konnt de twee waalen ebe i na: dat dede
den anderen niet / maar stakt zijn nabuurs
Land veel meer of / dan 't geen zijn ei-
gen was.

Hoe vier Personen te Bedevaart-
gingen na St. Jacob.

Het is eens gebeurt dat vier personen te
Bedevaart gingen na St. Jacob / waar van
de eene was een Paap // de andere een we-
ber / de derde een quakzalver / de vierde een
bedelaar ; En by hem komende / so bezeer-
dense eik een bede van hem / de Paap qua n
eerst en begeerde goede dagen / die hy ook
verkreeg ; de tweede was een Weber / die
ook goede dagen versogt / kreez tot ant-
woort die hebbe ik de Pape gegeven ; dat
agt ik niet zei de Weber / daarom zulje u
lehen ook niet geagt worden / zende St.
Jacob. Daar na quam de quakzalver / die
begeerde het selve / te weten goede dagen ;
St. Jacob zende wederom / die hebbe ik
de Pape gegeven / de Quakzalver zende /
dat geloue ik wel / wel zeide St. Jacob / gy
zult ook geloof worden van de Boeren /
als

als gy op de Markt staat en pogt van u
we zalve. Doen quam de Bedelaar / en
versogt om dagelijks broot / en na zijn dood
het hemelrijk ; gy sult het hebben spzakt
St. Jacob. Zy in de herberg weder by
malkander komende / vertelde elk zijn a-
bontuur ; de Paap die zeide ik hebbe de goe-
de dagen verkregen / en zeide tegen de we-
ber wat hebt gy verkregen ; og ! spzakt de
weber ik zeide dat ik het niet en agte / doen
zeide St. Jacob / ik soude mijn leven niet
geagt worden / ja geen webers op der Mar-
den. Doen weder de Quakzalver / wat hy
verkreagen hadde ; ik geloofde het geen hy
zeide / goed zei St. Jacob / de boeren sul-
len u altyd geloben / als gy op de Markt
sult staan / en mi kan ik fraap aan de kost
komen / en tegen de bedelaar wat hebt gy
verkreagen ? dat ik versogt hebbe / dage-
lyks broot / en na mijn dood den Hemel.
De Paap zeide / ik moet wel een eerloos
schelm wesen / so ik eens om den Hemel
gedagt hebbe.

Klugt van een Mulder.

En seker Molenaar woonde tusschen
twee Herk dorpen / so dat zijn huys stont
in het eene / en de Molen in 't ander gebied /
die seer gepresen wiert van beyde de dorp
Lieden / van zijn grote barmhert / so
dat hy beyde de dorpen bediende / en seer
lief-

lieftalig was; so gebeurde het dat desen Mulder quam te oberlyden / en de dorpslieden van beide dese Dorpen tegen malkander quamen te twisten / om dat pser hem op zijn Kerckhof wilde hebbe / daar ober zy niet konden accorderen / en vingten een proces aan voor orpartydige regters / die haer oordele zeyden; Men soude hem op den wagen leggen en doen daar twee Paarden voort / en slaan de paarden met zweepen voort / wat Kerckhof zy naast bleven staan / zoudense hem begraven als zy deden. Zy bragten hem op de wagen / en sloegen de Paarden aan / de Paarden zijn voort gegaan / sonder gestoot te worden en gingen regel recht naar de Galge / ende bleven daar staan. De Boeren dat ziende / doent vol van wan-geloobe zijnde / zeyden zoudten wy ook bedrogen geweest zijn in ons vertrouwen / dat dit wonder hier geschiet / wat zullen wy nu doen? dit is ook een plaats daar men Iyden begraaft die nie beel en dogen / wat weten wy wat hy in zijn herte geweest is / wy willen daar nie meer om twisten / en laat ons hem begraven / alffe hem van de wage af neme souden; quam daar een bul aan gelopen / en brulde / hang op hang op. De boeren noch meer verwondert wesende / begroefden hem aldaar.

Van

Van Meester Jan Koevoets Prophetie.

Een zeker Landvoogt in t stigt van Munster wierde zijn wapen-ring gestolen / en daar ober seer misnoegt zijnde / dede alle blyt om deselve weder te bekommen / ende also hy verscheyden Scholten hadde onder zijn ampt / onder al en een genaamt meester Jan koevoet / die wel een van de minsten was / liet alle zijn Scholten ten eeten noden / om van haer te versoeken dat zy wilden alle blyt aankwenden so zy eenige Dagebonden mogten bekomen / haer wel scherp te overbragen / of zy eenig betops wisten van den boorschreben ring: en meester Jan mede genodigt zijnde / zeyde tegens zijn wijf / wy willen ook heen gaan / daar sullen wel twee of drie gerigten komen / ende daar zittende aan de maaltyd / quam een van de dienaars / die den ring mede had helpen stelen / en bragt een gerigt op de Tafel / en meester Jan zeyde tegen zijn wijf / ziet wijf dat is 'er al een. De kneegt dit hoorende wiert verschrik / en zeyde: wy zijn verraden / koevoet weet dat wy die ring gestolen hebben; de ander zeyde hy mogt de dubbel weten / hy wederom zeyde; gaat wy heen en brengt ons een gerigt op Tafel / so sult gy het wel horen en hy dede also: meester Jan zeyde / wijf dat is 'er al twee. De kneegt quam weder / en zeyde: hoe

hoe sullen wy het stellen? hy zegt dat ik de tweede ben; en de derde des gelijken. Dog zy besloten een raad samen om Meester Jan op te eischen/ 't geense deden en zeiden tegen hem/ meester Jan wy weten dat gy het weet/ dat wy so ontrouwig met onsen Heer gehandelt hebben/ doet so veel en geeft ons raad hoe wy het best stellen sullen/ dat onsen Heer de ring weder krygt/ en wy aan onse eer blyven? Meester Jan zeyde: kom mannen ik weet raad/ gaat heen en doerse een Kalkoense haan in de hals/ het geen zy deden. Nu de maaltijd gedaan zijnde zeyde den Landvoogt; waarom hy dese Scholten hy een hadde versogt/ te weten; om den gestolen ring/ begerende van haar alle datse haar best de voir souden doen/ om deselbe weder te bekomen/ datse beloofden/ meester Jan hoeboet daar antwoorde/ zeyde ik ben met een helm gebozen en kan so wat waarseggen mijn geboelen is/ dat de Kalkoense haan hem in zijn maag heeft; doen wiert daar last gegeven hem te doden/ en den Ring wiert daar in bevonden/ tot grote verwondering van alle die daar waren/ en zeiden; wy meester Jan bent gy so een propheet? waders vragde hem de Landvoogt/ en zeyde Meester Jan mijn Vrouw is zwanger weet gy niet of zy een Zoon of een Dogter draagt

draagt. Daar op antwoorde/ en zeyde/ so het Mevrouw gelieft/ so gaat de karnet eens over/ datse dede. Hy zeyde wederom so 't Mevrouw gelieft kom eens wederom na mijn toe/ gelijk zy dede. Meester Jan zeyde/ in het heen gaan was 't een zoontje/ en in 't weerom heren een dogter. En als de Landvoogdinne beviel was 't een zoon met een dogter/ en Meester Jan wiert doen boor een waarsegger gehouden.

Van een Boer die twee Studenten klugtig antwoord gaf.

Twee jonge Studenten samen uit wandelen gaande/ sagen een boer zijn geboeg doen/ en wedden tegen malkander/ als dien boer zijn dingen gedaan hadde/ dat hy daars na om zien soude/ als hy dede. Zy na hem toe gaande vragden hem waarom hy dat dede? of hy den stont angst aan jagen wilde/ dan of hy hem weder op vreten woude? de boer zei neen. Maar ik zag daar twee jonge maats treden/ en dogt of zy daar genoeg aan soude hebben/ anders sou ik het herbeiert hebben.

Van een Vryser die haar liet billen.

En jonge Dogter gaande eens over een befting daar een molen stond/ die so haar dogt wat snel ontliep/ en zy den molenaar daar ziende/ vragde hem hoe die molen so ras omme konde lopen/ met so weinig wint?

wint? De molenaar gaf haar antwoorde / dat konit dat zy gebilt is / en waart gy ook gebilt / gy sout ook veel te rasser gaan: Zy zeide wat kost dat billen? De Molenaar zeide vyfte-halbe-stuiver. Zy zeide daar is zes stuivers / bilt my ook eens? Hy ging met haar op de molen en bilde haar een reis / en haar dit heel wel aanstaande / zedese tegens hem ik hebbe twee blanken oberverig / bilt my daar nog so veel booz als gy tuigen kont: de mulder zeide / so moet gy so lange wagten dat ik mijn bil-hamer wat gescherpt hebbe: wel ik sal so lange wagten zeide zy / Hy ondertusschen maakte zijn bil-hamer scherp / so hy best konde / en ging doen weer met haar aan 't billen / maar also zy verram dat de hamer nu so wel niet bilde / aisse de eerste reis gedaan hadde so zeide zy; de Mulders dat zijn boeben zy willen booz twee blanken so veel niet billen / als zy wel booz vyfte-halbe stuiver doen.

Aardige Pots van een Man die zyn Wyf af-
gefoent wiert, en nog slagen toe kreeg.

Het is tot Frankfort geschiet / dat een
buit man / hebbende een jonge vrouwe / die
seer schoon was / en zijnde seer jaloes dat
zy haar niet kon heren of wonden / of hy
hielt haar in 't oge: ging zy in de kamer
daar het geselschap was / so ging hy haar
al

altpd na / quam daar pmant die haar vet
braagde / so ging hy 'er altpd by / en heete
de vrouwe weg gaan. Zo gebeurde het
op een tyd dat te Frankfort misse gehou-
den wiert / dat een Zeeuws koopman / die
dikwils tot zynent te huis lag / daar wes-
der quam / dat hem een goet gast was / en
veel verteerde in die tyd als hy daar was /
dat hem seer wel aanstont: dese Persoon
siende de jalousie van de man / wist niet hoe
hy met goet satsoen eens by de vrouwe som
komen / om haar alleen te mogen spreke / dog
hy riep 's morgens als de man nog te bed lag /
om een soopje. De man die so broeg niet
op moogt staan zeide tegens zyn wyf / gaat
eens by de koopman en hoort wat hy hebbe
wil / maar komt terstont wederom hier /
't welk zy dede. Zy de koopman komende
de / braagde zy hem wat zyn begeerte was?
Hy zeide / doet so veel en brenge my een
soopjen datse dede / ik zie wel: zeide hy dat
u man so jelders is / dat men u niet eens
te woorde kan komen / daar op zy zeide;
dat is waar / maar kom morgen nagt pres-
ties ter een uure booz ons I edikant / ik
legge aan de zyde van de deure / maake
my dan wakker / ik sal u dan wel gerieben /
dat hy aannam om te doen. Hy 's nagts
komende als 't gezept was / om met haar
eens zyn werk te doen / stiet haar aan / zy

uit den slaap komende / greep hem by de hand / hielt hem vast / en drukte hem eens aan de hant. Doen riep zy haar man / die nog sliep wakker / en zeide tegen hem / de Zeeuw versoekt my in on-eeren / en heeft daar dadelijk geweest / en zeyde dat ik in onse Hof soude gaan in 't prieeltjen / daar vrou hy dan dadelijk by my komen : doet so veel en staat op / en trekt mijn klederen aan / en doet mijn kuiff op / en een zantes booz en gaat in mijn plaats sitten / en so hy 'er nog niet is / so sal hy 'er wel haast komen dat hy dede. Ondertusschen speelde de Zeeuw zijn personagie met zijn vrouwe / en zijn werk met haast gedaan hebbende ; zeide de vrouwe tot de Zeeuw / gaat gy nu na mijn man toe / en houd u of gy meende dat ik 't ben : hy ging na den Hof / en bond hem daar sitten met zijn vrouwen habyt aan en zeide ; wel liefste bent gy hier al-ik hebbe my wat versuimt / dat moet gy te goede houden / en begon hem na de borsten en na de schoorteldoek te tasten. De Zeeuw een einde houts by hem hebbende / loeg de man lustig wat af en zeide : wat meensku hoere dat ik 't doe om by dy te slapen / neen / ik doe 't maar om te sien wat gy doen sout. Hy trok doen op de loop / en by zijn wijf komende / zeide hy ; mijn stede wijf ik ben blyde dat gy 'er niet geweest

weest bent / het was maar gedaan om te beproeben / en ik kreeg lustig slagen van hem / doe ik my hiel of ik het hem toestaan woude / maar de Vrouwe die lagte / en dogt / ik hebbe het beter gehad als gy.

Van een Meester en Leer-jonge, die makender een Veeft leerden kloven.

Zeker Glas-schryber / een kluagtige snaak zijnde / hebbende een leer-jonge die de meester in leer en levede gelijk was / so gebeurde 't eens dat zy te same op een kammer saten / en de meester liet een scheet / en zeide jonge schaaamt gy u niet so te schryre ? de jonge antwoorde / soude ik my altyd schame als een ander scheet ? dan soude ik wel dag werk hebben ? de meester braagde de jonge / en zeide ; sout gy wel een veeft konnen kloven ? de jonge antwoorde van neen : de meester zeide ; so moest gy een schuimspaen booz de neers houde / daar op de jonge zeide ; ik soude nog wel beter raat weten / maar meester gy meest niet quaat worden / gelijk hy beloofde dat hy niet quaat worde sou : de jonge zeide ; ik heb menigmaal in een Olimeulen geweest / en aldaar gesien dat de Olyflager een houten dakjen hadde ; daar een middelschot in was daar hing een twee sakjes onder aan / en als hy zijn saet ober-sloeg / so quam in pder sakjen vast eben veel / en weet gy wel meester / dat in u neus ook een middel schot is / ende als de meester

dan zijn netts in mijn naars sak / dan so
fouden men die daar ook hlope konnen / so be-
hoefde men na geen schuimspaan te loeren.
Het is wel overlegt zeide de meester / ik hope
nog eer met u in te leggen / en gy wint het; de
jonge dat ziende / dat het de meester wel be-
haagde / begon meerder vlyheit te gebruiken
't gebiel op een tyd dat de jonge zijn hooft ge-
zwoollen was / en des morgens op de winkel
zijnde / en de meester hem ziende / dat de jonge
so dik om 't hooft was zeide: hoe ziet gy so?
hebt gy nog niet gescheten? de jonge ant-
woorde van neen / maar heeft de meester al
wat ontbeten? die ook neen zeide: de jonge zei
wel meester / leg dan u mond by mijn naars /
so zijn twee nugteren by malkanderen. De
meester zeide / so jonge dat gaat vrees.

Een ander Post.

Dese voorz. jonge / ziende dat zijn meester
met sodanige deuntjes gediene was / en des
anderen daags daar na wederom op de win-
kel zijnde zeide de jonge: meester / daar is my
berleden Zondag wat vreemts gebeurt; wat
was dat vreesde de meester? ik was / zeide
de jonge eens buiten gejaan / ende vout een
hoef pser / doe quam daar voort een boer aan
ryden / (sittende op een grau paart) siende dat
ik een hoefpser hadde / die my vreesde of ik 't
gebonden hadde? ik zeide ja / voort vreesde
hy my of ik het verkopen wilde / en ik ant-
woorde

woorde van ja / wat wilt gy daar voor hebben
zeide hy? ik zeide hy twee blanken. Hi om aan
sprak de boer langt het my / ondertuffeje toef
de boer zijn buidel uit de sak / als of hy gelt
krygen wilde / ende ik was so slegt / en dede
hem dat hoef pser / doen gaf de boer zijn
paart de sporen en reed weg / en liet my na
sien; maar in het voort ryden / so sta ik hy zijn
beurs voorby zijn sak / en ik dat ziende liep na /
en kreeg de buidel / ging doe daar mede door.
De meester vreesde / wat was in dese bui-
del? de jonge antwoorde twee buffels kon-
ten / de een op u meus / en de andere op u / Et.
Doe zeide de meester / jonge wy willen ons
accort niet houden / want gy soud anders
meester worden / en ik de knecht.

Klagt van twee jonge luiden, en een Peller.

Een seltter peller tot Marnein / zijt kroff
winrende met vellen te wasschen / buiten de
stad / sag veel tijds dat twee jonge liden met
malkander uit gingen na een seltter plaats al-
waar hy quaat bermoeden op kreeg; vreesde
haar eens op een tyd na / en kroff op een boom
om te sien wat zo santen aanbingen. Zo ge-
beurde het dat dese jonge liden / te santen
quante onder deselve boom daar hy op was /
en zo wilden daar haar dingen eens doen / den
jongen in gereet wesende / zeide tegen haar ik
ben nu so wel gemant / dat ik de boom omber-
soudde schuiven: hy die boven sat / riep laat my

eerst af / ik soude anders ligt den hals bzeke.
Van een Juffertje, en haar Kamenier.

Een jong Juffertje seer zijnde gegueit van het Colyli / liet met reberentie een fraai wintje van agteren waije: de medicijn die by haar was dit horende / zei: wel dat is hondert gulden weert; de kamenier daar by staande liet er een die veel beter was bliege / seggende; heer daar die is twee hondert gulden weerdig. Het Juffertje hier ober begon te lagchen / dat het van stonden aan genas.

Van Pontius en Pilatus.

In de vermaerde Univerfiteit van Leiden / was een Professor in de regte / genaamt pijnakker / een man van een vrolijk humeur / ende ommevang. Het gebiel dat sekerre boerinne van een doorp daar ontrent / wiens man ziek was / quam in de Stad om haar mans water eens te laten besien: dog geen kennis hebbende / braagde zy een student die zy ontrentete waar een medicijn woonde. De gast / zijnde geslepen als een naalt / die wiest haar 't huis van pijnakker / en zeit; braagt aldaar of mijn Heer Pilatus by huis is. Zy braagde het / aan de dienstmaagt / die niet anders berstont of zy braagde na pijnakker; die dan geroepen zijnde voor quam / en meinende een Consultatie te sullen gebe / begint onse boerin aldus; og mijn heer Pilatus! mijn man is seer ziek / ik bid u mijn heer Pilatus hem te helpen / of te
van

van ziju pijn wat te verligte / pijnakker stont verwondert / sig horende voor Pilatus uitschelden / en wist niet wat hy denken soude: egter braagde hy onse boerin of zy haar geloofs Articulen konde / en gebod haar die op te seggen / als zy gekome was tot de woorden / die gelede heeft onder Pontio Pilato; al goet / zeide hy nu ont de articulen te verstaan / weet dat u man is lodende / dan moet hy eerst by pontius zijn / eer hy by pilatus komt / want ziet; pontius is voor pilatus: og mijn heer? zeide zy waar is die pontius? nu was in de selve Stad eenen andere geheten Bontius / zijnde Professor in de medicijne / wiens name door ge'eertheit genoeg bekent is. Pijnakker laat de boerin na Bontius geleiden / als zy by hem quam / was 't beginsel van haar seggen / goeden dag mijn heer pontius / mijn heer pilatus heeft my hier gesonden; eer zy vol eindigt hadde zeide hy: wat pontius? wat pilatus? wat duivel schort u? riep hy al vloekende. Og viel zy weder in! hoe zyt gy so berstoot mijn heer pontius / mijn heer pilatus en heeft my so quaat niet geantwoord; Ter laasten braagde hy / wie haar gesonden hadde / ende als zy pilatus noemde / braagde hy haar met barsigheit / waar woont die pilatus? en also hy uit de aandring hael hoorde / dat pijnakker dit hadde bestelt // ging hy in toornigheit na desselvs woning / en haalden

hem lustig door. En ppnaker als hy genoez geraast hadde / zeide met een stadije troep / gy hebt Dornine Collega / geen rede u te ontstelle / wy staan beide in 't Credo / 't geen anders wel seilt / nu waren zy beide in schulden ende haar Credo was seer sezt.

Een Ducl noder gelegd.

Een fransman daagde een Italiaan in ducl uit oorfake / dat hy zijne wapenen boerde: den anderen zeide hem satisfactie te sullen doen met 't rapier / indien sulks waar was; braagde dan wat zijn wapen was? het is een offehoofst in een groe belt / waar op de Italiaan repliceerde / wat is 't van node in ducl t' gaan ik boer een hoejen hoofst in een groen belt: waar mede partijen haar so te vrede hielden.

Van twee Nieuwe Getrouwde.

Zeker Jonman / in ziende dat in dese ventwe de neisjes gemenlijk wat ligt van rok velle: ende dat zo huise; zijn die het nooit gebraagt worde. Hi n een resolutie / en dede belofte van nooit te willen sodanige juffrouw vrou ven: die zijne minne zielte wilde genesse / al eer hy met haar getrouw was / hy hadde door zijne practyken / en onder seyn van Trou beloften menige Wyfsters in de strik gewart. Eindelijc kreeg hy nits op een soet Juffertje / dan wat lagen hy daar na leide / ho ide hy haar uitterste faueur niet geniete / looz al eer hy haar troude. Oordeelde dan

genoez

genoezsa ne proebe van dees haar eerbaarsheit gesien te hebbe / en daarom hoort te gaan / is daar op met haar getrouw: op den eerste Bruilofst nact verhaalden hy zijne Wuid hoe zijn voornemen was geweest / geen juffrouw te Trouwen die so verre buiten eere wilde waken / dat zy haar maagdebloem van hem liet plukken al eer de Bruilofst was gehouden / en verhaalde voorts vele Wyfsters die hy te ligt bedonden hadde / en vrees hare volstandighett / en datse meriteerde alleen zijne vrouwe te zijn / ja; maar antwoorde / ik was eens bedrogen: dies halven most ik mijn booz de tweede maal wagten.

Van een Boer die geschoren wierd.

By een seker Barbier tot Enkhuisen genaamt meester Getrit / quam een Boer booz de deur met melk / welke in lange jaren niet geschoren was / siende dat 'er een barbier woonde / zei in hemse be ik ben in lange tyd niet geschoren / ik moet nu laten scheren dat hy dede. Hy in 't huis komende / zeide meester ik woude wel eens geschoren wesen / wat sal ik gebe / maar gy moet het schoon af scheren? de barbier zeide een rokhdalder / dat is te veel zei de boer; men plagt maar een stuiber te geven / dog veracordere booz twee blanken: de boer ging sitten / den barbier begon te scheren ende sehoor den boer heel naakt: de oug sekte: was zijn ogeraf / en al het hant met verscheren

¶ 6

131

meſ van het hooft af: de barbiere's huisvrouw
zeide / maar gy bederft de man met ſcherē:
de Barbier zeide / vrouwe gy verſtaac 't u
niet / het ſkint deſe man niet gelegen om alle
weeft te late ſcheren. Een zei de boer / 't is ſo
hedonge / 't moet af weſe: de boer dus geſchjo-
ren zijnde ging na huis / daar komende ſt int
de deure toe / ende hy ſloopte aan. De vrouwe
de deure open doende / begon te ſchreijen /
roepende wat monſter is dat voer de deur?
ende liep weg: Hy riep al / Vrouwe / ik
ben u man: Zy zeide gy liegt het / mijn man
heeft een lange cuiſe baart / gy bent de duivel/
die mijn Man ſpraak heeft aangenomen;
Hy wederom ik ben in der daat u man / ik heb
my haal laten ſcheren / om alle wekte na de
ſtad niet te lopen / en ſo veel gelt te geven:
De Meester dooſt wel een ſtokſdaander e-
ſchen / maar hy heeft 't voer t we blaſken
nog gedaen gy ſout u lieker zeide de vrouwe
alle manit laten ſcheren / en geeft dan een
ſchelling / ſo ſoud gy alle Man's ſpot niet
weſe / du gierige duivel daar du biſt / ik wou-
de wel dat elc haac op dyn hooſ een fram-
draac worde / ſo ſoud gy geen luſt tot
ſcheren weer hebben.

Van drie dronkene Gefellen.

Drie dronken Gefellen by inlanderent
ſittende te drinken / niet wetende hoe deſe an-
derendaags wederom aan de bier ſouden hou-
men /

men / beſloten ſame / zy ſouden gelijc na huis
toe gaan / en wat haar vrouwe deden / of zei-
de / dat ſouden zy na doen / en wie dat niet en
dede / ſoude deſe andere daags t gelag moe-
te betalen / daar zy alle drie in conſenteerden;
ſo gingenſe aan de eecſte zyn huis / daar ſloeg
de Vrouwe de pot aan ſtukken / hy dede ook
ſo / zy zeiden gy hebt voldaan en wy hebben
aan u niet. Gingen voort na de derde zyn
huis / hy die een grote ſcheet liet en die vrou-
we zeide; dat ik in u plaatje was ik ſou de lui-
den voer de boete ſchypen / hy ſtreelt te ſkont
zjn broek af en ſcheet haar voer de boeten / zy
zeiden; wy hebbe aan u ook niet. Dren gin-
genſe voort na de derden / en in huis komen-
de viel neder op de vloer / dat zjn wyf ſag die
zeide; valt en breekt den hals / waar op hy
antwoorde / dat doe ik niet / en gaf het ver-
lozen. Dus quamēſe den volgenden dag
wederom aan het drinken.

Van drie Wenschen.

Een paar jong Getroude / die geern dooz
de werelt wilden / met daar weinig voer te
doen / baden altyd datſe drie wenschen mogte
hebben; ſo gebeurde het op een tyd / dat de
vrouwe in de kerke ſat / en met luſten zijnde
zeide; Och ik wilde wel dat ik een koelvoet
hadde! en terſkont quam daar een koelvoet
die wel geſtoof was: Die vrouwe wert daar
van ſo verdoht / datſe daar niet van en at / en
f 7 t huis

t' huis zijnde by haar man zedese / ik hebbe om een Koedoet gebede / die is terstont gekomen en ik twyffel niet / of die ander twee wenschen sullen by mee wel kringen. De man dit horende zeide hebje anders niet gewaast? Ik wilde dat u de Koedoet in 't lof was / en terstont boer die haar in 't lof / en doe waren se seer verlegen en zeide: Och! wy wilde wel dat de Koedoet weder uit 't lof was / wy souden ons leven om geene Wenschen meer wensche / en terstont boer de Koedoet weder uit haar Lof en waren sa ne verblift / dus was al haar wenschen om een Koedoet te doen / daerse niet als verdoet af en hadden.

Dispuut tusschen een Mulder en een Bakker.

Twee personen by malkandere sitrende te drinken / kroge dispuut / d'een was een bakker d'ander een mulder / wie van haar de beste soude wese / de mulders of de bakkers / want zy worden beide booz dieben gerekent / de bakker zeide dat de bakkers de beste zijn / want zy en kunnen niet stele / om datse altyd de broodwezers om de deur hebbe; maar gy mulders steelt so veel als gy wilt / men kan 't u so niet na rekenen. De mulder ter contrarie zeide / gy weet nogt ons wel te seggen / ik kryg so weinig meel uit mijne terwe / mulder moet daar veel uit gestole hebben: Dat is so zeide de bakker / maar de boeren die so nat niet en uteren booz haar eige eten / daar komt gy

we

konst plegen / ende nemen in plaats van een spint anderhalf / en dat blyft wel aan u wassens en hoenders die gy hout; Ja ik hore wel antwoorde de mulder / gelyeden zy brood en uit vrese booz de straffe / en niet uit brosmigheid: doen zedense / wy kunnen malkandere niet scheidde / maar daar komen twee oude mannen gaan / 't eene is een beje manker / ende 't ander een Kienstijder / die kunnen immers niet wel dieberge plege in haar hantwerk / laat ons het daar aan setten / datse dede; riepen dese twee mannen / en zeiden tot haar / wy hebben hier een questie / en wy wilden wel van u beide versoeken dat gy ons daar in scheidet: waar in bestaat die questie? de questie is / wie van beide de beste zijn; te weten: de bakkers of de mulders / maar niet van ons beiden generalij. De mannen namen i het aan / en met elk ander buiten gegaan zijnde / zedense tegen malkander / wat sullen wy doen in de saak? men segt gemeenlij in een spreekwoord / dat gy een mulder en een bakker en een sijder met een weber in een sak had / wat sou daar eerst uit komen? daar gemeenlij op geantwoort wort / een dief / dewolhe t alle zijn. Het is so zeide den andere / maar nogtans meen ik sal dese saak te binden wesen / tusschen dese twee / want daar staat geschreven / twee sullen wy een meiken malen / den eeren wert aangenomen en den andere niet;

erger

ergo so zijnder nog redelijke mulders / 't welk van de balikers niet kan betwefen worden / maar wel datse gehangen zijn / gelijk 't geschiet is aan den baliker Pharaos / het is wel gebonden zeide d' ander; de baliker droeg de koste van dese procedure / en dat een aanden van 50 krakelinge en 50 hoekjes / gelijk sy dede: de uit sprake gedaan hebbende / bedankten sy de mannen / en den baliker zeide ik hebbe daar niet tegen / 't is genoege betwefe.

Van een Apothekers knegt die een boer schoor.

Een boer komende tot Leeuwarden in een Apothekers huys / alwaar de Meester en de Vrouw in de kerch waren / zei hy tegens de knegt ik wilde wel geschoren wesen / de knegt antwoorde / men scheert hier geen hair / gy moet tot een Barbier gaan: De Boer zeide weder gerief my / ik hebbe 't gelt gereet in de hand: de knegt wederom / men doet het hier niet / het is ons werck niet; de boer zeide ik wedde was u Meester in huys / gy sult het wel moete doen. Doe zeide de knegt als gy minners wilt geschore wesen / so komt in / dat hy dede / hy een lose schalk zijnde / nam een schar en rolt dat in de winkel / zettende de boer daar op / en kreeg een vule reissak / ende dede die den boer om / en doen haalde hy een tange met een rooster / begon doe de boer wat zagies om 't hooft te scheeren / dat 't de boer niet en vernam / obernits hy so veel te scheer-

lert.

leren hadde op de dosen / dat hy nergens op en dacht; de knegt denkende / ik moet nog wat anders by de hand neme / liep na agteren toe / en haalde een grote leer / quam daar mede aan slegen / meenende den boer die tegen de rugge te setten / de boer zeide; wat sal dit zijn? de knegt antwoorde / daar wil ik by plompe beest mee tegen de rugge opslimmen? doe sprong de boer van de tonne af / scheurde de sak van den hals en zei scheert gy my? Ja antwoorde de knegt / dat hebt gy minners van my begeert / en ik hebbe geen ander scheeren geleert. Den boer ging verstoort weg / ende zeide / ja hy schelm is dat scheeren.

Van een Bulle die Melk op dronk.

Het is gebeurt tusschen Scarterker en Leeuwarden / dat een boer een bulle had / die door 't gehele land liep / ende quam op een land daar een boer sat en melkte / de boer een koe of twee gemolken hebbende / ging na een ander koe / die hy ook melke wilde / maar hy konde deselve niet wel vange: ondertussen quam de bulle en dronk de eeren leez / de boer daar niet wel in te brede zijnde / ging by de eize naar van de bulle ende zeide; dat hy de melk van hem betaalt wilde hebbe die de bulle gedronken had / 't welk hy niet doen wilde; quam in een pleidoor daar over / dat lange tyd duurde / en veel geld koste. Zo gebeurde het dat sy te samen na 't hof gingen om haar saken voort-

uit

niet te regten / vonden onder twee jonge
studenten / die zo haar advies eens horen
wilden: en stelden de studenten de sake voor /
en zeiden daar mede te vreden te willen zijn.

Deze studenten de partijen gehooft hebben
de / vraagden of de Bulle geseten of gestaan
had? waar op zo zeiden hy heeft gestaan / zo
zijn daar op met malkanderen wat bezonden
gegaan / en hebben aldus besloren / dat een
dronk staande niet en gaf / maar was den
broeder geschonken: de uitspraak also ge-
daan compenseerdense de kosten / zo bedank-
ten voor de uitspraak / en zeide: hadde wy dat
eerst gedaan / wy hadde veel gelt bespaart
en daar mee waren zo goede vrienden.

Klugt van Botjanter Land.

Daar is een Land / genaamt Botjanter
land / en is bewoont met ruig plomp volk / dat
so wanneer zo haar bruiloft of waarscha-
pen houden / vrent de synse gewulken / zo even
eerst Oijevaar's nesten voor Slade / en hare
wees-bomen of hooi bome / voor Hal / en
tot banquet eeten zo raden van ploegen voor
krakelingen; ja wat meer is / sy geben de hoo-
jen spekskruiden / en de kalvers stobuis / zo
zijn so overnuftig datse 't horen niet begon
affschieten. Deze lieden hebben eens op een tyd
een hulking op de rivier gevangen / daar zo
seer af verschrikten / niet wetende wat 't voor
een monster was. Doe quam 'er een oude
vrouwe /

vrouwe / en zeide mijn zone is seer bereeft /
hy heeft eens ter meulen / en tweemaal ter
herken geweest. Die vierde voor Raad
ontboden / alwaar hem dit monster vertoont
worde / en zeide hem / wy hebben verstaen
dat gy veel gereeft hebt / so souden wy gee-
ne weten of gy dit monster kendet en hoe het
heet: Hy het wel besciende / zeide so 't geen
Leeu of Wolf of Beer en is / so is 't een
Kringel-duibe; waar ober zo nog hebben
dage geseent werden Botjanter's.

Van een Paap die zyn Gemeente leerde, dat
zy na zyn Woorden, maar niet na zyn
Werken doen zouden.

Daar was een seker Paap dat een groot
speelster en een dwaasheit was; lerende zyn
volk dat zo na zyn woorden / maar niet na
zijn werken souden doen. Zo gebeurde het
op een tyd dat hy 't Sacra ment indreeg / en
ging daar mede door stoft en drek / en 't ge-
mene volk ging daar het schoonste was. De
Paap vraagde waarom dat zo hem nu niet
na gingen? zo zeiden Heer O n gy hebt
ons immers geleert / dat wy souden na u
woorden doen en niet na u werken.

Van een Paus die zyn Kapelaan volle magt
gaf om zyn Biegt te horen.

Het is gebeurt dat seker Paus ziek zijnde /
volle magt gaf aan zyn Capelaan om zyn
Biegt te horen / en hem ook te absolveren / so
wel

De Geest van,
wel van pijn als van schult / dat hy dede; de
Paus quam te sterben en wiert verdoemt /
daar na verscheen hy de Capelaan met treu-
rig gewaat en aangestit. De Capelaan
vraagde hem of hy de Paus was? Hy ant-
woorde van ja / de Capelaan vraagde hem
wederom / hoe hy so jammerlyk verscheent?
De Paus antwoorde / ik ben verdoemt? wel
zei de Capelaan / waarom? Gy hebt dog
volkommen Afsaat verworven / dat is waar
zei de Paus / maar Christus wilde die
Afsaat niet aannemen.

Van een Bakker die onse lieve Vrouw
om Neering bad.

Het is binnen Steenwylt gebeurt dat daar
een Bakker was / genaamt Andries quaad-
penning / deselve quam in de vrouwen Ker-
ke / by onse lieve Vrouwen beeld / die op
een grote stoel sat / met een kindjen op de
schoot / haar biddende dat zy hem dog Ne-
eringe wilde verlenen; de Kostker die agter een
pilaar stont / sprak met een teere stem / balt
zwaarder / hy hielt aan en de Kostker zeide
voeder / balt zwaarder; hy ten laatsten
quaat wordende zeide / zwoegt die schy-
ter / laat dien Moer spreken.

Een ander van Quaad Penning.

Het gebeurde dat desen Andries quaad-
penning een Huishoudt Vrouw soude /
ende staande in de Kerke voor de Pastoor:
Die

Die het Formulier gelesen hebbende / vraag-
de haar de Pastoor of zy begeerde dat haar
dingen mogte geboordert worden? De bruid
zeide: Ik begeere anders niet? Hy dat
dwars nemende zeide; begeert gy anders
niet? wat doe ik dan hier? En liep so de
kerk uit / en liet de bruid daar staan / dog
quam door ander onderzigtige weder in
de kerck en trouwde de Bruid.

Een vermakelyke Comedie.

De Fransche Koning Hendrik de groot /
schiep sonderlinge vermaak in de Toneel-spe-
len / als zijnde een leerzaam tydverdrijf. Nu
was tot Parys een Dichter die veel klugten
van de bypagien der Hobelingen op het To-
neel bragt. Op een sekere tyd de Koning ober-
dese klugjes met den digter discourerende / liet
zijn Majesteit hem ontballen / dat hem niet
onaangenaam zijn soude indien men van zijn
bypagie een klugje speelde / als men daar niet
te ruig mee voort ging. De ander beloofde
sulks ter liefde van zijn Majesteit te sullen
doen: binnen weinig dagen sag men al om
bijjetten op de hoeken van de strate aan ge-
plakt inhoudende / dat de comedianten van
den Koning soude vertonen een Kaar stuk /
't geen noot gepresenteert was: geintituleert
Henry le grand triumphant / in Duits / Hen-
drik de groot triumpheerde. Als de uren en
tyd om te spelen gekomen was / is 'er een
grote

grote meenigte van volk gekomen / zijnde
 pder niens gierig dat spel te beschouwen / de
 Koning selfs verscheen daar en nam zijn
 plaats dicht aan 't Toneel. Voorts hier na
 begint men te spelen / daar quam op het To-
 neel een aansienlijk Personagie / zijnde van
 tronie ende kledinge eben als den Koning /
 ende dese was versescht met een grote
 staat van Raads Heeren / Kongs obersten
 ende hovelingen; dese die de Koning represen-
 teerde / begon te stoffen en sig te beroeme van
 zijne vromme Oorlogs daden / wat steden hy
 verobert / wat Veldslagen hy gewonnen had-
 de / zeggende voorts; dat hy nog hoopte de
 gantse werelt te beheerschen / en sig niet mee-
 ster van de elfs te make / beraatslagt hoorts
 met zijne raadslieden / by wat middel hier best
 toe te raken. Zy stemde eenparig dat men
 van een magtig vorst assistentie soude ver-
 sien / maar van wien en honde zy niet accor-
 dere / eindeijh na veel scribbelingsvanden zy
 raadzaam / dat men een getal van dertig duis-
 sent duibelen soude verfoeken / sulks waert
 geprobeert / en daar werden eenige Am-
 bassadeurs niet de hel geforde / alffe audien-
 tie hadde / ware alle Vorsten by een: Pluto
 presiderende na gedane harangue / de Am-
 bassadeur buiten gaande / quam men tot de
 deliberatie / de meeste hoop waren tot dees
 assistentie besnit / also de werelt hier doo vol
 op

opreer soude geraken / ende also de wind in
 haar zeltje waizen. Als zy nu meest tot
 dees subsidie aan Herdrit te senden / waren
 gesant / so stont 't op een oud rimpilg Duib-
 veltje zijnde bebalt / en hebbende een bzil op
 de neus / dese raden sulks af: Hoe mijne
 Heeren (zeide hy) wilt gy sulh een assisten-
 tie aan den Franscher Koning sei den? my
 dunkt gy zime grootsheit en eersigt weinig
 hent / meent gy dat hy met de werelt sig sal
 vernoegen? Ja zyt by verskert hy sal in
 Hel de komen / en God hem van zijn thoon
 storen. Hem doo de Duibelen een vrees aan-
 gejaagt zijnde / sloegen die affen tie plat of /
 en moesten de Ambassadeuren met overig-
 ter saken vertrekken: Dit behaagde den Ko-
 ning nog al wel / na men aan zijn gesant hon-
 de bespeuren; hier na de Ambassadeuren
 wederomkerende / deden rapport van haer
 Ambassade / en datse niet hadde verkrege.
 Op nieu besloot men een Ambassade na
 de Hemel te senden / om dertig duisent En-
 gelen tot assientie te verfoeken: Zo gezet /
 so gedaan / de Ambassadeur bo derde niet in
 die reis / en klopte niet aan de Hemels poort;
 ende Sinte Pieter liet haar volk niet in /
 om dat het niet geoorloft was eerig Le-
 vendig mensche daar in te komen / niet-
 te-min uit compleisance / ende vermits zy
 Ambassadeurs waren / die veele pzelegien
 hebben /

hebben / is haar de poort niet geopent / liepe
niet de gerugte in de hemel / daar ware niet
Ambassadeurs van het Wardryk gekomen.
Daar geen vergadering der heiligen op ge-
schiede / men vzaagde niet wie de Ambassa-
deurs waren ? en ook niet verstonde van
Hendrik de groot / ook wist men niet wie die
was / ende niemant kende Hendrik de groot
men vzaagde ook niet de Apostelen / nog niet
aan Maria / men ging ook niet tot Oud va-
ders des Oude Testaments / Abraham en
de Isaac ende Jacob immers also weinig /
eindelijk vzaagde men ook St. Job niet /
die hem ook niet bedogt / en ook niet zei / dat
hy hem laastmaal hier of daar hadde zien leg-
gen; by Jaques / nog ook niet tot Trono-
ne / dus ook niet bad hem te wille verlossen.
de Koning dit niet hoende / spoude ook geen
bier en blam / sprong ook niet rasende van de
plaats / nog roepende de duivel heeft u dat ge-
sagt; schopte hem niet de voet dat hy van
toneel afrolde / ende voort maakte hy sulken
heeten alarm / dat een yder sag na een goet
heen komen / waar mede het spel ten einde
liep. Namals en wiste hem niet meer de Co-
medianten van zijn byspogie te laten spelen.

Van een Jonker die zyn Knecht om Die
Suria zond.

Een oud Edelman een jonge Vrouw ge-
trout hebbende / hem vertrouwende haar niet
genog

weg te kunnen doen / sont zyn jonge na een
Apotheker zeggende tegen hem; haal my
voort zes stuivers Dia Satpra / de jonge ging
henen en tot de Apotheker komende / zeide;
meester ik sal hier een seker Dia / Dia halen/
en het is my vergeten: de Apotheker zeide;
wy hebben verscheide Dia / wy hebben Dia
Conoloca / Dia Phaenicum / Dia P. u. num;
Ja zeide de jonge / dat is het / doet my voort
zes stuivers: hy dede hem so veel / ende de
jonge bracht het zyn Jonker / die het selve in
nam / en in plaats van haar vriendschap te
bewyzen / leyde hy haar de schoot vol / en
maakten 'er een vergulde Bruid van.

Van een Mennisten Bisschop, die zyn
Wyfs Pels verwisselde.

Een seker scheven Keere / de snodester
Wederdoper die in de werelt was / en zijnde
een Bisschop van die Secte / een Man van
een stadig wesen / en sag so wisselijck als een
Apostel die de kalvers maakt / dese hadde een
concubyne naast zyn deur woonen / waar dat
niemant quaat vermoeden op hadde / so ge-
beurde 't op een nacht dat hy by zyn Vrouw
op het bedde lag / en hem de grillen wederom
in de kop komende / om by haar te wesen;
zeide tegens zyn Vrouw / Wyf ik kryge
sulken sypdinge in mijn lijf / ik moet eens
na 't Gemak gaan; zy zeide doet so / maar
staet mijn pels om / wy soudet anders ver-
hou

houden / gelijk hy dede. Hy stont op en ging agter uit / en quam tot zijn nabuurinne weder in / en dede daar mede 't geen hem luste / maar spoede hem so kloet als hy konde / en door het haastig wederkeeren nam hy de onrege pels mede / en ging wederom by zijn Vrouw op het bedde / des morgens wilde zijn vrouwe opstaan en schoot de pels over 't hooft / maar konde daar niet in / overmits zy een dikke vrouwe was / ende ander daar tegen een tere vrouwe; doe zei de man / waar komt gy aan dese pels? dit is geen deeg spil. Hy wist niet wat hy seggen sou / zeide dat 't die pels wesen moest die hy mede genomen hadde: en zy quaat agterdenken klygende / en wel merkende dat de Exter de eijeren gestole waren / begonste te rasen dat het de gebreuen hoorde: doen quam het voort in 't licht en ook onder zijn gemeente / die tot hem zeiden; Broeder hoe hebt gy dit so gemaakt? hy wist niet veel te seggen / deloof 't alle man wist: Zy zeide vaders tot hem / gy had dat wel beter mogen maken / want dit sal ons in een quade fame brengen by onse partijen / die alle quaat van ons spreken / zy zeggen van ons dat wy seggen; mijn geest begeert u vlees en de andere sullen seggen / 't zijn maar een deel schynheiligen / boystentasters / Cobbehrupers / drezwagen en Luxuriense

Boeden / Hoereloters / Bordeel-broeken en veel andere lasterlyke namen meer / die zy gewent zijn van ons te spreken: want 't is altyd met haar die Tibbers / die Huiskopers / die Schaamrobers en diergelijke lasterlyke namen meer. Ongetuyffelt sullense ons nu weder met een nieuwe quade naam versien / het welk ook geschiede: want hy wort nog op dese dag Wiffel-pels genaamt / ende zijn gemeente Wiffel-pelssers.

Van een Paap die zyn Boeren drinken leerde.

Op seker Dorp stont een Paap op zijn Predikstoel en Predikte / ende zeide tegens zijne Gemeente / gy Boeren / gy drinkt so onverstendig als gy by malkander in 't gelag komt; so segt gy eerst / 't geld u een kop vol / en daar na segt gy 't geld u een mengelen / en daar na praatje van een kanne / so dat het niet mogelijk en is of gy moet top zwaar worden. Daarom wilt gy wel doen / so drinkt eerst een kanne / en dan een mengelen / en dan daar na drinkt by kroypen vol om / so heeft het fondament daar 't op rust: gy weet immers wel als men een Toorn bout. dat men 't zwaarste onder maakt. Daarom volgt mijn raad / gy sult 't goed bevinden / ik sal te agtermiddag by u come / en zijn u Doozganger / gy sult niet meer so lopen slingeren by den weg / tot spot van andere.

Van de Land-gravinne van Hessen, die
geern een Swabe wilde zien.

De Land-gravinne van Hessen / was eens begerig om een Swabe te sien / also zy die dikwils hadde horen noemen; zeyde tegens een van haar Hobelingen / ik hebbe veel van een Swabe horen seggen / ik wilde wel eens een sien. Dien Hobeling antwoorde / zy komen hier dikwils / ik sal mijn genadige vrouwe dan wel waarschouwen. Zo gebeurde het dat daar een Swabe op 't plein quam wandelen / en den Hobeling hem siende / ging binne ende zeyde: mijn genadige Vrouwe / daar gaat een Swabe op 't plein wandelen: Zy dan uitkomende / vraagde / waar is hy? Hy zeyde daar gaat hy / die in dat gesmette Leer gekleet is / dat is hy. Zy verwondert woefende / zeyde; ik hebbe mijn leven geen ding gezien / dat so wel na een Menschelijkt als een Swabe / dat so een dier spreken kon / men sou het in den Oorlog kunnen gebruiken.

Van een Wockenaar.

En Wockenaar was eens in een Kerke / maar quam daar seer verstoort wederom uit lopen / om dat de Pastoor gesegt hadde / dat de duivel al de Wockenaars in de helle soude dragen / en hem bejegende een goed gesel / hem vraagde hoe hy so toornig was. De Wockenaar antwoorde / over de Minnik die daar

daar staat en preekt dat de duivel alle wockeraars in de Helle soude dragen. De geselle sprac: dat liegt hy / geeft my een stuk gelt / ik sal 't tegen staan booz al het volk / en seggen dat hy qualijk gesegt heeft. De Wockenaar gaf hem een stuk gelt / ende hy ging doe in de Kerke tegē de Predikstoel ober staan / met de Wockenaar by hem / ende seide tegen de Pastoor / gy hebt niet recht de Wockenaars gesproken / te weten; dat de duivel haar in de Helle soude dragen. De Pastoor dit hoende vraagde waarom niet? de geselle antwoorde: om dat de Duivel haar so veel eer niet sal willen aandoen / maar hy salse by de beenen nemen en slepenset in. De Wockenaar liep verstoort de Kerke uit / zijnde zijn gelt nog toe quit / dat hem spotede.

Van een Brief die de Paus aan de Keiser schreef.

En seker Paus schryvende aan de Keiser een brief / hem noemende zijn Zoon / gelijck de Pausse gewent zyn aan Keisers en Koningen te doen. Zo gebeurde 't dat desen brief gelesen worde in 't bywesen van de Parre / die het selve hoorde / dat hy de Keiser zijn Zoon noemde / doe zei de Parre / dat liegt dien olden schelm: mijn Heer is geen Pape of Hoeren Zoon / maar hy is van vrome Ouders geboren.

Wyven van een Hondesteert gemaakt.

En seker Pape zeyde eras op zijn Predikstoel /

stoel / dat de wyphen van een hondesteert ge-
 maakt waren / gebende daar reden van en
 zeide / daar staanse nog op alle hoeken en
 blaffen als de Honden / kief / kief / kief / en
 als de Mans te vier gaan / dan lopen zyse
 straks na / gelijk de honden haar Meesters
 doen / en zy zijn ook met de vloon gequelt / 't
 welk zy van de honden natuur behouden
 hebben. Een oud wyf die dat hoorde zeide :
 Heer-oom gy behoort de Vrouwden niet te
 veragten / want op de Mans valt ook wat
 te seggen / 't is niet haer al mee so klaar niet.
 De Daap zeide waarom niet ? Zy zijn
 immers uit der aarden gemaakt : niet ge-
 heel zeide zy / haer buik is van een Katter-
 rugge gemaakt / geeft daar reden van zeide
 hy. Zy antwoorde / men slet immers wel
 als men een Katterugge streelt so steekt zy
 haer steert op ; so de Mans ook / als men
 haer over den buik streelt / dan begint
 den steert te rufen.

Van een Apothekers Jonge die hem vergifte.

Zeehere Doctoer hebbende eens twee
 Patienten / waarom dan d' eene een oud
 Man was / die een jonge vrouwe getrouwt
 hadde / en begeerde wat tot versterkinge
 van zijn natuur. De ander was een
 Jongman / die en honde geen Stoelgang
 krygen / begeerden een purgatie gemaakt te
 hebben : de Doctoer ging tot een Apotheker /
 en

en ordineerde voor haar beide / en zeide haer
 elk het zijne en ging doe weg. De Apo-
 theker stierde de jonge mede heen / ende jon-
 ge hem vergiffende brenge het verkeerde :
 de oude man 't ingenomen hebbende / ging
 te bedde / en een half uur op 't bed gelegen
 hebbende / kreeg sodanige smyding in zijnen
 buik dat hy uit 't bedde moest / en duurde
 den gehelen nacht / so dat de Vrouw daar
 weinig voordeel van had ende seer te on-
 breed was. Den anderen nam 't zijne
 des morgens ook in / en meenden daar
 stoelgang mede te verkruppen / maar in de
 plaats van dat / kreeg hy heerseruffe /
 so dat hy liever een Venus-dier hadde als
 een kiststoel / de Doctoer ging 's anderen
 daags beide zijn Patienten bezoeken / en
 quam dan voor eerst by den ouden Man /
 die hy nog op het bedde vond lezzen / en
 vraagde hem hoe hy al geboren was / hy
 antwoorde daar op / gy hebt my bedrogen ;
 want in plaats van versterking voor mijn
 natuur / hebt gy een purgatie gemaakt :
 de Doctoer wel haast merkte wat daar
 aan scheelde / lagte in zig selven / en
 ging stilzwigende heen na den anderen
 toe / daar gekomen zijnde / vraagde hem
 hoe 't al vergaan was ? en of hy ook al
 lustig stoelgang gehad hadde ? hy zeide ik
 mocht de duivel op u waf gehad hebben /

De Geest van ,
 zy moogt u wel schamen / ik hadde veel
 beter een Jong Vrou-mensch van doen
 gehad / als een kakstoel. Doe ging den
 Doctoz sonder hem iets te openbaren /
 al lagchende ten huys uit.

De Boeren die Goud aten en Koper kaken.

Het is gebeurt te Eukhuyzen / dat 'er eeni-
 ge Quakzalvers waren / die dapper op streden
 van al hare kuieren die zy gedaan hadden /
 ronende daar vele certificaten en bullen van /
 en also zy gelobe gekregen hebben van St.
 Jacob gelijk in het voorgaande bewesen is /
 so gebeurde 't dat zy groten toeloop kregen
 van boeren / die zy zeiden dat al te samen
 eenerhande Zichte hadden / seggende : Dat
 de boeren haar moesten brengen eenes maan
 hembt / een stuk Kookvlees / en ontrent een
 half loot erf goud / zeggende dat zy aan het
 goud niet souden verliezen / also zy het dooz
 den stoelgang wederom souden lossen / be-
 hoefde slegts de materie maar uit te was-
 schen / de boeren (die dog de Landlopers en
 Quakzalvers meer gelobe als de beste mede-
 cypus) namen dat aan / en bestelden haar het
 geen zy geeft hadden. Bevolen doe de boe-
 ren datse het souden innemen in het eerste
 quartier van de Maan / het welke zy deden.
 De Quakzalvers gingen na een Geelgieter
 en hogten daar vpsel van Koper / ga-
 hen dat de Boeren in plaats van Goud ;
 En

En doe de Boeren dat in het lys hadden /
 ligten mijn Heeren de Quakzalvers de hie-
 len / en vertrokken des nagts stil weg ; De
 Boeren dat zelve wat in het lys gehad heb-
 bende / begon het te werken / en zy op pot-
 ten kakkende / bewaardē elk haar dreh / spoel-
 den dat weer schoon / waarom zy onder in
 de pot 't vpsel vonden / waren seer verblot /
 meende dat zy het gout weder gebonden had-
 den / bryngende het selve tot een goudsmit /
 om weder aan een stuk te laten smelten /
 het welk geschiede. De Goudsmit segt /
 Mannen / blyft hier so lang by / ik sal het
 met haast doen / gelijk hy dede : het zelve
 gesmolten zijnde / zeide hy ; Mannen /
 dit is geen Goud / maar het is Koper ;
 De Boeren siende seer verbaast toe / zei-
 den ; wy hebben Goud gegeten / hoe
 souden wy dan Koper gescheren hebben ?
 Doe sagen zy eerst datse bedrogen waren.

Aardig antwoord van een Bruid aan

haren Bruidegom.

Een seker Bruidegom d' eerste nacht van
 zijn bruiloft by zijn Bruid slapende er na
 zijn vermogen gestreelt hebbende. // zette
 's morgens tegens zijn Bruid : Lieffte ik
 bidde den Hemel / dat van die soetigheit
 die top te nacht samen genoten // blyven het
 jaar een schoone // vrydelijke // wyf en
 wettig Zoon mag konnen / Die vrie-
 t' is

De Geelt van,
 't samen volkomen vergenoeging mag ge-
 ven. Tot steun en stut in onsen Ouder-
 dom. Hartje zeide zo / gy begeert seker
 veel te groote dingen / voor so weini-
 gen arbeit.

Van een Paap die nieuwe spraak opreg-
 te met zyn Dienstmaagt.

Een seker Pastoor huis houdende met
 zijn Mept / dewelke met malkanderen
 een seker Spraaik gepractiseert hadden /
 waar door zo malkanderen konden ver-
 staan: Hy noemt de mept Colingnia / ende
 zijn hond Colbia / en een worst Caldusla /
 en also hy aan de Kerke woonde / ende in
 zijn huis sien konde / sag hy dat de meit
 een worst op de rooster leide / en dat de
 hond quam en nam de worst van de roo-
 ster / en riep van de Predikstoel / Coling-
 nia / staat Colbia al om Caldusla / siet
 hoe stobbert hy daar: De Boeren dit
 hoerende / zeiden / onse Pastoor moet een
 geleert Man wesen / hy kan wel schoon
 Latijn spreken / meenende dat het in
 zijn Predicatie te passe quam.

Van een Paap die dronken in de Kerke quam.

Het is gebeurt dat een seker Paap eens
 op een tyd by de Scholte van het dorp in
 het gelag sat te dynken / en sig dronken en
 vol gesopen hebbeide // 's anderendaags in
 de Kerck komende / om zyn dienst te doen /

g

en nog half dronken zijnde van de abound /
 viel in de slaap / ende als daar gesongen
 was / stiet hem de Hooster aan zeggende;
 Heer-dorm het is uit. Hy ontwakende /
 meende dat hy nog in de herberg was zeide;
 doet 't nog eens vol en geeft 't de Scholte.

So dronken was de Paap, die anderen sou Ieren,
 Wat dunkt u? lykt dat niet om 't Volk af te kerem

Van een Papegaay Verkoper.

Een Courantier van Utrecht / door zyn
 malle grillen kreeg sodanigen toelooft na
 zyn Courant / dat hy by na eben eens
 geertimeert wiert / als de Liedjes Druk-
 keers van Amsterdam / want als hy de
 gemeente sal iets nieuws verhalen / so
 komt hy met bodden en leuren in de Cou-
 rant / onder andere verhaalde hy leest van
 eenen sekeren heerschap die op zyn plaats
 was / en daar door by komende een sub-
 tylen Gast / die meer afgeregt was op
 giteren als op iets anders / komt en looft
 hem een Papegaay / die so moop als zyn
 meester klappen kon. De saak eens zijnde /
 verhalende / dat hy de kunst van Guchel-
 dery kon. Daar hy (te woeren het hem
 klapp) een Liefhebber af was: brangde
 hoe veel dat hy gekon moest hoor teise
 C 6

kerck 2

De Geest van ,
 Konst ? Hoe mijn Heer / zeide de Gast /
 go sult daar niemendal voor geven / ik
 hadde so een koopman niet verwacht als
 gy. Dus leerde hy hem slings en regts
 en dan weer hrom ober de kroon dragen /
 tot dat hy op 't lest daar heel in verwarde.
 Desen doorslepen Gast siende dat dien heer
 vast was / liet Oom-kroon hangen / en is
 met het Geld en Papegaay en wat verder
 te bekomen was weg gezaan : Door groot
 schreeuwen zijn de boeren van 't Dorp op
 de plaats gekomen / en hebben het Heer-
 schap verlost van zijn Konst. Hier op
 staat aardig dit Versjen.

Dees leerde so een Konst , die hy niet had van
 noden ,
 En kocht een Papegaay , die hy maar eens en
 zag :
 Want ziet , den Gast niet slings , die is terfont
 gevloeden ,
 Met Geld en Papegaay , juist op dien zelve
 Dag.

Van een arglisten Boer.

Een seker listigen Boer / komende van
 een Lind Grabe van Heeren / also des
 Gaven Beesten in des Boeren Krom
 geweest waren / hadde lust des Gaven
 hants daar van te hooren / en zeide :

Mijn genadigste Heer ! mijn Beesten
 zijn in mijns Heeren Kroon geweest /
 en hebben 'er seer groote schade in ge-
 daan / ik weet niet hoe ik het best met
 mijn Heer stellen sal. De Grabe zeide :
 Dat moet gy tot een Duit toe betalen.
 Den Boer zeide wederom : Och mijn
 Heer ! ik hebbe my versproken. Ge-
 nadigste Heer zijn Beesten zijn in mijn
 Kroon geweest : Waar op de Grabe
 zeide ; Dat luyt anders / en daar
 moest de Boer mede te vreden zijn.

Eynde des Tweeden Deels.

D E
G E E S T
V A N,
JAN TAMBOER.

O F T E
Uitgeleefene stoffe, voor Klugt-
lievende Jonkheid.

DERDE DEEL.

AMSTERDAM,

By d'Erve vander Putte en B. BOEKHOUT,
Papier-en-Boekverkopers op 't Wa-
ter, in de Loots-man. 1778.

DE GEEST
VAN,
JAN TAMBOER.

Tot nut en dienst voor de Korts-
wylige Geesten by een versamelt.

Aardige klugt van een Moriaan en een Boer.

En selker Moriaan komende in het
Stigt van Munster / quam door een
helske ; alwaar hy niet wel door kon / en
een boer daar ontrent wesende / riep ont
het helske open te doen ; den Boer desers
zwarten Mensch ziende / was verbaart /
en doyst niet hooren / den Moriaan bezort
te schelden / en dreygde hem te slaan.
Den boer seer bedreeft / quam al behende /
en opende het helske : open gedaan zijnde /
vraagde hem de Moriaan waar de weg
na Hoebelt was ? den Boer zijn hoed af-
nemende / zeyde ; mijn genadige Heer
Duivel / dat is de naaste weg / maar
daar staat een kruis onderwegen / ik weet
niet of mijn Heer daar voor by derst /
anders kan mijn Heer de andere weg
nemen / maar dat is wel een half uur
gaans.

gaans om. Doen reed hy voort / en
smyt de Boer een schelling toe / maar
de Boer en doyst 't niet aantasten.

Aardige klugt van een Schilder, de-
welke zyn Makker vergulde.

En zeker Schilder tot Enkhusen /
's avonds by de straat gaande / met nog
een Gesel by hem / die hem gelijk was /
want / gelijk zoekt gelijk : het geen de
duivel eens zeide ; gelijk bindt gelijk doe
sag hy een Kool grabber. Dese twee resol-
veerden om een praatje te gaan / quamen
voor een goed mans deur ; klopten daar
aan meende dat de dagter uitkomen soude /
't geen haar Vader niet wilde byden / en
daar ober quaat wordende / resolveerden
dat men haar een byuid aan 't huis bren-
gen sou : te weten een tomekken met stromt /
om haar dat voor de deur te brengen / 't
geene geschiede : de schilder droeg het eerst
een wyltje / en settent doe op zyn makkers
hoofd / die daar mede heen ging : hy
ondertusschen een wijnverlacers stop mes
by hem hebbende / hield de onderste ho-
pel van dat tomekken / dat de bodem in
schoot / en liet zyn Makker daar also
mede staan / en ging zyn weeg. Zijn
Makker niet wetende hoe het gekomen
was

was riep om hulp tot den Katelwagt /
die hem soo vergult bonden staan / en
hem holpen.

Van een zeker Man die meende dat
hem de Duivel halen woude.

Het is tot Kampen gebeurt dat eenige
drinkebroers by malkander in een herberge
waren te drinken ; en een van haar was
in den hof gegaan om zyn geboeg te doen /
en een ander volgde hem / en in den hof
komende / rees d' eerst uitgegaande ober
einde / en liet de broek op de hielen val-
len / den anderen van hem niet wetende
wiert verbaart / also het duyster was /
meende dat daar Spook stant / en riep
wie daar ? en den ander zwoeg al stille :
hy roept nog eens / wie daar ? en die
ander zwoeg nog al stille / en quam so
na hem toe gaan ; hy nog meer vrees-
krygende trok op de loop / en om de naaste
weg te kieser / sag hy een venster open
staan / dat leeg by de aarde was / om
daar in te klimmen dat hy dede. De
ander een lose schalk zijnde / liep hem na /
en greep hem by de beenen / settede zyn
eene been tegen de muur / en trok hem te
rugge ; de ander riep om hulp. Hy die een
sterk Man was / hielt hem lustig vast /
hy

hy seer beangst zijnde / riep manne broeders
helpt mij / de Duivel wint 't anders ; en
hoe quamense / en holpen hem : Maar
ho den het hem zijn leven niet uit het hooft
praten / hoe wel de Man selfs zeide dat
hy hem by de heenen getrokken hadde / hy
daar en tegen zeide : dat het onmogelij
was dat een menselij sulken kragt hadde.

Klugt van een Man die wat nieuws vraagde.

En seker Offewelder te Dabenter / na
Calshuisen verseide / om mazere Offen te
hopen / so quam daar overdertuffen een
goet gesel tot zijnen Huise / en zoende
hem zijn wijf af / met de dogters en de
Maagt. Hy weder t' huys komende /
ontmoete hem zijn nieuw Zwaizer / die
hem welkom heetende / hem bedankende /
vraagde hem of hy niet wat nieuws uit
Holland bragt ; waar op hy antwoorde
van neen : en hy wederom vragende / is
hier ook iets nieuws gepasseert / terwyl
ik uit geweest ben ? hy antwoorde ook van
neen : maar als gy in Huys komt / zegt
anders niet / als ik weet het : hy in huys
komende / was de meit aan de deur / en
heete hem welkom. Hy zeide / ik weet het
wel. De meit verbaast wordende / van
zullen antwoord / liep na de Vrouw en
zei-

zeide ; O Vrouw ! mijn Heerschap weet
het wel / hoe kan hy 't weten / gy hebt
hem qualyk verstaan ; gaat heen / ende
heet hem nog eens welkom. De maagt
dede also / hy zeide wederom / ik weet
het wel. De Maagt ging weder na de
Vrouw en zeide / voorzeker weet hy 't /
want hy segt dat hy 't wel weet. De
vrouw zeide het is onmogelijk ; daar is
immers niemant vreemts in ons Huys
gewest ; gaat nog eens heen / zegt heer-
schap hoorst gy het niet dat ik u welkom
heet ? datse dede / hy zeide wederom / ik
weet het wel ; de maagt quaat wordende /
weet gy het so weet gy het / hy heeft u
Wijf en Dogter also wel gesoent als
My. Doen hoorde hy immers wat
nieuws / al was het niet veel goeds.

Van een Momboir die zyn Rekening dede.

En seker man / zijnde gestelt tot Cura-
teur of Momboir over eenige Wees-kin-
deren / dewelke 't Wees-goed doorbragt /
en werde daar over vooz de Wees-baders
ontboden om rekenschap te doen ; te weten
van zijn ontfang en uitgave. Hy de Hee-
ren Wees-baders conerde zijn Mond en
zeide ; daar is mijn ontfang geweest / en
hem omkeerende wees haer de Deers /
323

De Geest van,
zeggende : dat is mijn uitgave geweest /
en hy en konde anders geen rekeninge doen
alwaar hy loon voer ontfing / te weten ;
met een hant vol roeden de rug geschuurt :
dat het bloed daar by neer liep / tot dank
van zijn goede Rekening.

Van een Juffrou die de Pot op vreten woude.

Een seker rijke Vrouwe wonende tot
Grottenboek / in de streek binten Enk-
huisen / also zy op een tyd ziek was /
ontbood daar over een medecyne Doctoor /
genaamt Paladanus / begerende van hem
dat hy so veel wilde doen en ordonneren
haar iets / dat haar dienstig mogt wesen /
gelijk hy dede : Ordineerde haar iets / 't
welk in een potje gedaan wiert / zeggende
tegen de Apothekers knecht / brenge dat
potjen tot so een man / en segt dat het
voer zijn vrou is / en dat zy dat te sa-
men innemen moet. De knecht ging hee-
nen en dede gelijk hem bevolen was / des
anderendaags ging den Doctoor henen om
te sien hoe 't met zijn patient was / en of
zy het ingenomen hadde 't geene hy geson-
den had. Zy antwoorde ten deele / maar
de rest is so hart / dat ik het niet byten
kan / de Doctoor verwondert zijnde en
niet wetende wat hy denken sou / zeide :
laat

laat het my eens zien ; kreeg dat potje /
liet 't hem zien en zeide : dat in dit potje
geweest is / was wel om in te nemen /
maar de pot selve en heb ik nog niet meer
van gegeten als Doctoor zien kan. De
Doctoor nog meer verwondert zijnde begon
te lagchen en zeide. Wel Juffrouw /
woud gy de pot mede op eeten ? Zy
antwoorde ja / de knecht heeft my gesegt
dat ik het al te samen op eeten soude :
De Doctoor wederom / zeide Juffrouw ;
de knecht kon 't immers in zijn hoed niet
brenge / en zeide vorders ; Juffrouw ik
moet de Pot met my nemen : doet so
zeide zy. Hy heeft de pot langen tyd be-
waart by zijn rariteiten en menig mensch
gedoant / also daar een groote hoek
uit gegeten is.

Dispuut tusschen een Paap en een Kostker.

Het is eens gebeurt dat een Kostker met
een Paap in dispuut raakten / de Kostker
vraagde de Paap / waarom dat de Papen
geen Egte Vrouwen mogten hebben /
dewelk dog alle Priesters des Ouden
Testaments zijn Getrouwt geweest ? de
Paap tot antwoord gebende / dat dit nu
by 't Nieuwe Testament van zijn Heilig-
heyt verboden was / uit oorsake dat alle
Pries

Priesters de Kerk Gerouwt hadden / mogte daarom geen ander trouwen : de Koster zeide dat hy niet sulke redenen niet geconsenteert was / nademaal hy hem selven / meenende de Paven wel dikwils hadde de Kerke zijn Moeder horen noemen / en so dat waar was / souden alle sodanige Paven in bloed-schande leven / want het is ongeoorloft een Moeder te beslapen / ende so moest de Kerke een hoere wesen / want ik hebbe dikwils gesien dat een Leijen-bekker daar op sat ; so moesten dan alle Paven Hooren-dragers wesen.

Van een Snyder die een Beurs vol Geld met droge lippen verteerde.

Zeker Snyder t' Amsterdam had een buurman, die dagelijks om een pintje ging. De Snyder maakte de rekeninge dat hy alle dagen zes stuivers verteerde / ende zes stuivers op leide / en dat duurden so een Jaar of drie / en doe sag de Snyder eens hoe veel geld hy gespaart hadde : dede dat in een sakjen / ging daar mee voor zijn buurmans deur ; slingerende dat sakjen om het hooft / roepende die heb ik niet sparen gewonnen : slingerende so lang tot dat de snoer ontstak brak en 't Geld in de burg-wal vloog / doe stont die arme Snyder

der en sag jammerlijk toe / en had also al zijn gelt met droge lippen verteert / en wiert nog van ieder begehrt en uit gelagt.

Klugt van een seker Burgemeester te Zurig.

Een seker Burgemeester van Zurig / dat een gierigaart en een woekenaar was / ging dikwils des morgens ter poorte uit : de Poortier hem vragende / waar hy so vroeg heen wil ? Hy antwoorde / ik wil gaan boeren schinden. Zo gebeurde het op een tyd dat daar een Boer quam die een koe afgestorven was / vragde aan de Poortier / waar dat de schinder woonde / ende de Poortier / wees hem aan de Burgemeesters huis. De Boer daar komende / vragde de Burgemeester / of hy so veel wilde doen en billen hem een koe ; de Burg. meester vragde hem wie heeft u hier gesonden ? hy zeide de Poortier : de Burgemeester verstoott wordende / liep na de Poortier toe en vragende of hy de Boer aan zijn huis gesonden hadde / en geëgt dat hy een schinder was ? de Poortier zeide ja / want mijn Heer heeft dikwils zelfs gesegt / dat hy ging uit Boeren schinden / doen dogt my / die niet te goed was om Boeren te schinden / was ook ligt genoeg om een koe te billen.

Van een Boer die Alsem Wyn dronk,
en meende dat het Galle was.

En seker Boer in Zallant / beschuldigt zijnde van zijn Land-heer / dat hy hem zijn eiken houd af hieu / om dyken en dammen daar mede te maken / waar over de Land-heer qualph te vreden was. Zo gebeurden het op een tyd dat dese boorz. Land-Heer op een morgenstont in de Alsem wijn was / ende den Boer die quam daar booz by gaan / de Land-heer hem ziende / riep hem in en zeide : wat booz ik van u ? Gy hout my het Eiken hout af om dyken en dammen te maken / daar doet gy mijn geen vriendschap mede / gy hont intmers wel werkhout nemen dat daar genoeg is / de Boer sullis ontken- nende / dat het nooit geschiet was : Zo zeide de Land-heer dat is mijn lief / so breng ik u dan eens / gedronken hebbende / langde hy den Boer den Komer. De Boer de Komer in de hand kringende en niet wetende wat daar in was zeide / mijn Heer so ik daar schult aan hebbe / so moet dit Galle worden dat ik in 't byf drinke ; den Boer gedronken hebbende en proevende dat het so bitter was / meenende dat het hi Galle verandert was : en zijn schult be-

bekennende / zeyde : och ! God die wreekt al spreekt hy niet.

De eene stoot de andere het Bot uit de neus.

Zeker Jongman na een jonge Dogter vryende / het welke wat lange duurde eer hy by haar in gunst konde geraken / so gebeurde het dat hy op een avond by haar quam / en hielt al sterk aan / quam op 't leste so verre dat hy by haar in huis geraakte / en also zy te Antwerpen groote gebouwen van huizen hebben / daar groote helders onder zijn / die zy mede b. wonen / so quam hy met haar in de helder / ende met haar zoetjes discouerende van zijn liefde die hy haar toedroeg : begon hy so veel van haar te verwerven / dat hy te nacht precies te een uur aan haar deur soude komen kloppen / en de Maagt soude hem in laten / ende hem geleiden op de kamer daar zy sliep / om als van zijn vierige brand te hoelen / en zijn ruste te nemen in zijns Liefs armen. Het welke een Piel of Dagebont die in het heldergat lag hoorde. Dese quam hem verstoten en klopte aan de deur / so als de klokke een uur geslagen hadde ; de Meit het kloppen horende / opende de deur / nam hem by de hand / en geleide hem in donker g. lijk
2 haar

haar bevolen was / op de kamer by de
 boorz. Juffrou. By by haar komende
 zwoeg al stille en trok hem uit / ging by
 haar onder leggen en hoelde zyn want niet
 haar. Zy nog niet wetende of het was
 haar Serviteur die zy bescheiden hadde.
 En also by die nacht in Venus boomgaard
 al by veel geatbeyt hadde / begon by in
 het einde slaperig te worden en sloop tot den
 lichten morgen / wakker wordende / sag zy
 een vzeemt postuur by haar leggen / waar
 van zy verschrikte. By die dit hoorde /
 zeide terstont mijn alderlieffste / indien gy
 het doen wout / gy soude my wel laten
 Schabotteren: Maar wat sou 't wesen
 dan waart gy selver ook geschonden. Dog
 zy een goet gendegen hebbende / vermits
 by zyn boog wel had komen afschieten /
 en sag dat het dog niet goet soude zyn /
 liet hem andere klieveren maken en Trou-
 de hem. Maar de andere klopte ondertus-
 schen / dog en werd niet ingelaten / maar
 het bot was hem uit de reufse g. stoten.

Few aardige Klugt van drie Studenten.

Het is gebeurt dat drie studenten op een
 tyd by eenige Juffrouwen op een Colation
 genodigt waren / alwaar zy lustig vrolyk
 waren: en also het lange duurde dat zy
 by

by mallander zijde / so moest den eene
 een boodschap doen / daar by niemant ont-
 zenden kon / en de maniere van sbedinge
 was dat de broek en 't wambais aan mal-
 hander vast sat / so konden desen zyn
 broek so gau niet los krygen / trok zyn
 wambais wt en scheidt door haastigheyt in
 de mure van het wambais: by die doe
 verlegen was / en niet wetende hoe by het
 best salve sou / sneed de voeringe uit de
 mure / alwaar de stont in sat / trok het
 wambais doe wederom aan: En by die
 een lose Schalk was / kreeg den blaas-
 balk en brak die los / stak daar de boorz.
 voeringe die verbult was in / en sloeg
 doen deselve weer toe / ging wederom by 't
 geselschap; daar nog een tyd lang vrolyk
 ge veeft hebbende / scheiden zy allengskens:
 ende also zy goede companjons waren /
 die mallander wel verstaan kunde / en veel
 kluzjes uitregten so stieven zy all: drie in
 een kamer / twee op het bedde / en een in
 een slaaphank / die aan de zyde van de
 bedstee stont: zy gingen te bedde / by mede
 in de slaaphank / nam de blaasbalk niet /
 waar mede by blies als volgt: Dese twee
 op 't bedde leggende / bezosten te slapen /
 doe nam by die blaasbalk en stak die onder
 haar deeken en laten / en blies daar lustig
 onder / daar op zy zeiden; soey hoe stinkt

gy / den ander zeide ; gy doet het / hy die al stille lag / lagte in zijn vuist : zy wederom in den slaap kromende / begonst hy weder te blasen : en zy den stank wederom in de Neus krygende / begonst de eene te bloeken / en zeide ; wat Duibels stinken is dat ? den ander begon ook also wyt te baren / op 't lest kregen zy malkander by 't hooft / en sloegen d' een den ander. Hy die daar zijn vermaak in had / blies het meeste van de nagt / waar over de andere tot driemaal toe malkander wat op 't lpf gaben.

Van een Bruidegom die zyn Bruid afgezoent wierd.

Het is eens op een tyd gebeurt (in 't vermaarde blek 't Heerenbeen genaamt / gelegen in Driesland) dat seker Jongman byde na een jonge Dogter / en na een lang aarhouden / beloofde hem te trouwen / waar door hy verblyd was ; en also de jeugt wat haastig valt in 't byslapen versogt hy aan haar / om zijn couragie eens te moege tonen 't geen zy affloeg / en zeide ; het geest hier nu geen pas / dog komt t' avond te negen uren op de hoopberg die by ons huis staat dat hy beloofde om te doen / 't welk een lose boef hoorde / waar zy niet op en dogten ; de bruidegom ver-

verblyd zijnde / nam zijn afscheyt van zijn liefste / denkende by hem selven / hier mag een baantje op staan / en ging in een herberg en dronk eens lustig en also de tyd verlopen was / ging zy op den hoopberg / en verwagten haren bruidegom / die nog in de herberg sat / en niet gehoozt had dat de klok negen geslagen had. Dese boozzeide boebe hier op lettende dat de bruidegom niet en quam te gestemder tyd so klom hy op den hoopberg / en zoende haar eens met een gantwicheyt / en ging doen weg van haar ; quam de boozze deselve herberge / en vond daer gehoozende bruidegom daar nog zitten / maar stont boozt op en ging allaggende ten huis uit / en komende ter plaats als gestelt was / en haar niet ziende / klom op den hoopberg / seggende ; zyt gy mijn liefste ? dog geen beschept horende / liep hy geheel verstoort weg.

Aardige klugt van een Soldaat.

Een seker sluytge Soldaat / leggende in guarnisoen te Mappel : In een herberg komende / en niet wel by gelt wesende / sag dat de Waardinne rode buiksool gekookt had / en dat zy het water wilde weg gieten / zeide doe tegens haar / giet dat niet weg / maar geest het my / gelijk zy geerne dede : hy ging by een Kruidenier / kocht aldaar eenige glaasjes / en bulde die daar mede / ging daar

De Geest van ,
mee doen op de markt staan / en verkogt 't
aan de boeren / voor kostelijc oog water / ende
maakten daar nog wel ober de D'f gulden
aan gelt van: en weder in de herberg gela-
men zijnde / riep hy de Waardinne / en zei-
de tegen haar: ziet dit gelt heb ik daar van
ge maakt / is dat niet beter als of gy het had
weg gegoten; Laat nu de boeren by haar
ogen wasschen / datse bet worden; Dier-
gelijks heb ik nog eens gedaan / verkopen
de haar Turf-mat voor Dloje-kruit.

Miffive geschreven aan H. M. I. P.

H. M. I. P. Myn goeden Vriend, na alle
gebiedenisse, is myn vriendelyk Requitrei aan
U E. met den Collateraal, dat U E. met en an-
deren so veel gelieven te doen ende disponeren
my nu het Salaris, aangaande de Kinderen van
vergangen Winter, also dat nu wel t'eenemaal
soude te passe komen, om eenen die my vatte-
diose valt so is myn minnelyk suppliceren om 't
selve te laten in zommere, also myn intentie is,
indien my God onse Hemelschen Vader gelieft te
bewaren voor delibiteit, om den selve weg met
aggregatie te wandelen, ende dat dit selven mog-
ten conquesteren, ofte verkryge kan 't V. L. my
met eene doen situeren ofte ordonneren, sal
my grote Graviteyt geschieden, wil dan met
con-

contemplatie ofte belieste hier van Communique-
ren, ende niet te allalieneren, Diffinityf ofte
eindelyk beveele ik U. Liede, met U. Huys-
vrouwe, de gantsche Familie, ja alle goede
bekenden in de protectie des Allerhoogsten,
den welken kan ik bidde V. L. te gesparen in
voorspoed en zalig lang Leven.

Van een perfecte Kakker te Harderwyk.

Het is gebeurt te Harderwyk / dat twee
Studenten met malhander wedden om een
vane Biers / dat hy hem tusschen neus en
mont soude hakken / zo klein als een speide-
hoofst of op 't grootste als een eeret; de an-
der contrarie / dat hy sulc niet soude kon-
nen doen / ging doen op de rugge leggen:
Den anderen streeft zijn vooft of / begon te
hakken en bescheet hem zijn gantse aangezicht
ober / en op springende riep / ik hebbe 't ge-
wonnen / waar op den anderen begon te
laggen / en zende; ik bekenne het ver-
loopen te hebben.

Walgigheyt van een seer Hovaardig en
Laatdunkent Snyder gesel.

Een zeker Boer te Mastelbode //
hebbende een Zoon // die seer ier-
nelyk was: de Weppelen rief men
dag // dat is de Weppelen rief men
12 55

heyt / by de geleerden genoeent Dignitia / de
 Vader sag / dat hy sulken zwaren gebrek
 daar van had / en dat de werkhader gekrom-
 pen was / dagt by hem selven / mijn kint
 is onbeguaamt om boere werk te doen / ik sal
 hem aan een ambagt bestellen / gelijk hy
 dede / bragt hem by een Land-snyder / die
 by de boeren ging naaien / dewelke men
 Caldunstokers noemt / daar een Jaar of
 twee geweest zijnde / quam wederom eens
 te huis / weesende so hobeerdig / gelijk
 men segt voor een spreekwoord : als een
 Snyder op een gehuurt Paart / het ho-
 baardigste schepsel op aarden is. t' Huis
 komende / sprak hy so goed hollands dat
 men hem qualijk verstant / hy mogt wel
 upt een sloot gedronken hebben daar een
 Hollander in gescheten hadde : hy vraagde
 wat een kanne voor een ding was ? Item /
 Melk-eimmer / Melk-baten / enz. hy sag
 zijn Vader t' huis komen met een Vier
 hoep / en vraagde hem waar dat van
 ge. naakt worde ? of zy die van Krosijn-kor-
 ven maakten. De Vader de malligheyt
 horende / zeide ; gy sult met my gaan in
 t' land / daar sult gy het sien ? hy voer
 heen / in t' land komende sag een herke
 leggen // nu so hy zijn Vader vragen wilde
 hoe dit heete / trad hy op de tanden van
 de herke / en zeide ; hoe heet dit ding ? en
 eer

eer hy het woort uit brengen konde / hoe
 dat ding heete / sloeg hem de herke voor
 zijn tanden / dat hem de neus en mont
 bloede / doe riep hy / de Dupbel haalt de
 herke. De Vader dat horende / worde
 quaat en nam de herke / sloeg hem dicht
 op t' lof / en zeide ; ik sal dy schelm leeren
 wat een herke is ? hy zeide ; O Vader
 vergeeft het my ! ik dede t' om kortskaf ;
 ik ook zeide de Vader / daar mede leerde
 hy alle dingen wederom kennen / ende was
 wer. nedrig als te voren.

Ongehoorsaamheyt der Vrouwen-personen.

Het is gebeurt dat een seker Koopman
 hier wel by de zeben Jaren ober een Korf
 woogt / en deselve ree zijnde / zeide hy
 tegens zijn vrouwe dat zy zeggen soude /
 de Heere zy gedankt / de Korf is ree ; zy
 zeide / dat zy dat niet zeggen wilde : de
 Man zeide / zy soude het doen ? zy niet
 willende / so begon hy haar te slaan / en
 ondertwyle quam 'er een Edelman voor by
 gaan / en zeg : waarom slaat gy u vrou-
 we ? hy zeide : mijn Heer ik hebbe zeben
 jaar ober een Korf gewoogt en is nu ree /
 en ik bebele haar zy sal seggen / de Heere
 zy gedankt de Korf is ree / en zy is sta-
 korts' waer dat meer zeggere wil // de

Edelman zeide: is de hoerz stymis / sta-
 dan ter dezen / voort gaande quam hy in
 zijn huis en verhaalde het tezen zijn vrou-
 we / daar op zo antwoorde / dat hadde ik
 ook niet gedaan / al hadde hy my dood
 geslagen. De Edelman zeide; woud gy
 ook so stymis wesen? en sloeg de Vrouwe
 een tyd lang byaaf op de hant: De knecht
 dat ziende / vertelde het tegens de Meit?
 die aldus zeide; ik hadde het ook niet ge-
 zeit / al hadde hy mijn dood geslagen: de
 knecht zeide; wil stu hoer ook stymis we-
 sen? so sult stu baren als de Vrouw / en
 graf haar lustig wat om de lenden: Aldus
 wiert de ongehoorsaam'heyt van dese drie
 Vrouwen-persoonen gestraft.

Van eenen seer perfecten Twentschen Boer.

Gen seker Twentsche boer te gast gema-
 digt wesende van een goet vriend / dewel-
 ke meer goede vrienden ten eeten hadde /
 en aan de tafel sittende / so quam 'er Za-
 lade op de tafel / daar zo alle van begon-
 den te eeten / behilpen den Twentenaar /
 en zeiden tegen hem / hoe sit gy so? Est
 mee Zalad. My lust geen Soldaat / de
 andere begosten te laggen / en zeiden lange
 hem wat op het tafelboort / dat zo deden;
 hy nam zijn mes en sneed de Zalad aan
 stukken

stukken / stakse aan de punt van het mes /
 ende atse also op. De andere haer we-
 derom van laggen niet komende onthou-
 den ober dese perfectheyt van desen Twen-
 teaar; waar ober hy tosmig wiert / en
 zeide / wat duivel wies ich van Soldaat
 toe wetsen / wan ich gras wol wetsen so
 wol ich by de keime gaan in der waide / en
 wetsen daar den balg diake / was bruyt
 wiench dese hase-koppen toe gumenken en te
 schatteren.

Van twee Huishoudende Luiden.

Gen seker Daar volst aan malkander
 getrouit zijnde / dewelke beide geern eens
 dronken / en gingen veeltids te samen in
 de Herberge / ende dronken haer sad.
 Zo gebeurde het eens op een tyd dat de
 man eerst heen gegaan was / en had wel
 een mengelen of twee op eer zo quam /
 dog betaalde het Belag van te voren / en
 hielt nog een han te goede: Die te samen
 uitgedronken hebbende / zeide zo: man
 geeft Geld voor het Bier: waar op hy
 antwoorde / ende zeide: de man is wel en
 't Wif ook / zo zeggen beide van geen
 geld / gingen doen voorts na huis. En
 also zo arme luiden waren / en niet veel
 credit hadden: Waren nogtans seer:

genegen tot het drinken / so gebeurde het des anderendaags dat de Man de waag had / en also zy alleen in huis was / niet wetende hoe zy 't best klaren sou om Bier te krygen / bedagt zy ten lesten een bond / dede haar hembt uit en bragt dat selver in de Lombaart / en haalde daar een schelling op / ging doen met een groote kanne na de Herberge en kocht doe twee kanne Bier voor 't geld. Daar mee na huis gegaan zijnde / sette zy de kanne in het bedde / en spaarde het tot 'er tyd toe dat haar Man quam. De Man des avonds te huis komende / at wat ging te bedde by zijn Wyf / en een weintgen Leyde / kreeg hy groten dorst en zeide tegens haar : Och Wyf ! ik hebbe sulken magtigen dorst / en versmagte schier aan deseibe. Doen quam zy met de kanne vol bier voor den dag / en zeide ; Man het sal u eens gelieken / hy 't selve ontfangen hebbende / deed een goede teug daar uit / en zeide doe ; wel Wyf / hoe hout gy hier aan ? Dat is goed bier : doen zeide zy ik hebbe mijn hembt uitgetogen en dat na de Lombaart gebragt / en hebbe daar zes stuivers op gehaakt / waar voor ik het Bier gekocht hebbe. Doe begon hy hem nog seer te verbliven en pries haar grote voorzigtigheit seggende : Och vrouwe ! wat bent gy een zwinige huyswoner.

De

De opregtigheyt van een zeker Ruiter ;
getoont aan zyn Paard.

Een zeker Ruiter / zijnde een liefhebber van paarden / dog principaal hielt hy veel van 't geen hem selfs toe quam / gelijk hy sulks vele voorvallen betoonde / want als 't eens gebeurde dat de betaling wat slegt liep / en zijn geld haast ten einde was / wilde hy egter zijn Paard niet verongelyken / riep derhalven zijn Cameraat / en zeide ; Hans Jurge / ziet hier mijn laatste geld / en ik zie in lange nog geen betalinge te ontmoet / derhalve moet ik tegen mijn Ruin spelen / wie het alles sal hebben / licht dan toe / wie de meeste oogen werpt zal 't winnen / daar op kreeg hy een paar dobbelstenen uit zijn sak / en zeide ; dat is voor mijn / werpende zeven ogen : voozt wierp hy weder / en zeide ; dat is voor mijn Ruin / werpende negen ogen / als nu 't Paard dit gewonnen hadde / nam hy het geld en kocht daar haber voor / en also der in de hoop een halve stuiver over schoot / liet hy 'er so veel meel by doen / en leed selfs honger.

Een aardige Pots.

Het is tot Amsterdam gebeurt / dat twee
koffe

lose hoeben eens met malkander opstendden
om in een Hoorhuis te gaan / het welk ge-
schiede. Daar zijnde so saten zy een tyd lang
samen en dronken / en overleiden met een hoe
zy best die Madam / welke seer schoon was
voor een tyd lang haar klederen souden af-
handig maken ; dog besloten dat den eenen
dien nacht by haar soude blyven / en gaan
in de hoorkamer by haar te bedde / het geen
geschiede. Dese bedstede was dicht by 't ven-
ster / alwaar een Tafel voor stond / daar
zy beide haar klederen op leiden / hy de zijne
en zy de hare / gingen doen by malkander
op 't bedde : En als zy dan in slaap waren /
soude de andere komen en neme de klederen /
door het venster dat al los gemaaht was / 't
welke geschiede. Zy die samen den wolven-
dans spelen / met de steert tusschen de beenen /
lagen so lang op het bedde tot het licht dag
was : doen soude dese twee lieffens opstaan
en de kleren ware weg / waar over hy begon
te roepen en zeide : Hoe duivel is 't hier ge-
legen / zijn hier dieven in huis ? Ik wil mijn
kleren weer hebben / of daar sal wat anders
sin gaan. De waart en de waardinne zwe-
ren by eede dat zy 'er niet van wisten ; doe be-
gon hy wederom in stilstant te komen / ende
zeide tegens darran / gaat eens in de straat /
ende in dat huis / en segt dat zy u val kleren
weg wylangen / het geen geschiede / en zy

bragte hem / en hy ging doe zijns weegs.
De Madame was haar klederen quit en het
gelt toe / dat zy des tyd verdient hadde. Hy
lagte al vast in zijn selve / en ging heen na
zijn Confrater / die zijn en haar klederen
getreogen had / gingen doe te samen weder
in een ander huis / daar die Peering ge-
daan wiert / waar een schoon jong Venus
diertje was / trokken haar de klederen van
de voorszede Madamme wederom aan / en
reken doen te same op een wagen na haarlent
om een Speelreisjen ; zy daar lang genoeg
geweest hebbende / trokken doen weer na
Amsterdam. En also zy dit werk moede
waren / geleide zy haar in dat huis daar de
Madamme woonde / die de klederen toe
gunt / dewelke doen begoff uit te varen
ende zeide ; Gy diefagtige Hoer / hebt gy
mijn klederen gestolen / trektse terstond
wederom uit / dat zy doen moest of zy wou
of niet / en daar op telven zy haar nog een
goet dozijn vuist slagen toe. Zo dat zy na
een wyl tyds hand gemeen geweest te zijn /
met een blauwe ogen ten deuren uit moest.

Doe quam het zelfde Kleed , weer aan
de regte Maagt ,
Die neffens dit verlies , haar Maagdom
had gewaagt.

Aardig Discours van eenige Passagiers
in Braband.

Onlangs gebeurde dat eenige passagiers / in Braband in een Deerschuit voeren / welke al te samen Papisten waren / en onder allen een Gereformeerde / dese papisten zijde onder malkanderen / dat zy seer verwondert waren dat de Geusen so hartneklig bleven / dat zy niet wilden gelooven aan 't Rooms Catholijks geloof / daar zy so vele miraculen van sagen als dat haer priesters honderd duivelen uit dzyben / en meer andere miraculen / die haer Sancten deden: Dese gereformeerde de reden aanhoorende zeide: Ik sal ook eens van een miracul vertellen dat geschiet is luistert toe. Het is eens gebeurt dat eenige passagiers na de helle reisden en voor de helle komende / klopten aan / dog en vonden daar niemant t' huis / als een kleine Jongen / die haer vragde wat zy hebben wilde. Zy zeiden; wy wille in de helle wesen: de jonge zeide / hy liet niemant in / zijn volk was uit: zy vragden waar zynse na toe? hy gaf haer tot antwoord / datse na Kommen waren / de Paus was dood / en dat zy daar als bloet vrienden in den Kouw waren versogt. De Papisten zeiden; dat is een leugen / 't is waar zeide hy;

hy; maar gy lieden liegt ook / want gy onnosfelen Apen getooft alle leugenen.

Snyders gemaakt van Menschen drek.

Twee Drink-broeders by malkanderen zittende te drinken / kregen dispuut waar dat de Snyders van gemaakt waren: den eenen zeide / het was een Koe-front; den anderen ter contrary / zeide dat het een Menschen-front geweest was / geest daar reden van zeide den eenen? dat kan ik wel doen / en zeide; het is gebeurt dat St. Pieter uit wandelen ging / vout een Menschen-drek / sloeg daar met zijn staf op / en zeide / Fiat. Terstont quam daar een Snyder wy springen. Ende dat zulks waar is / dat het een Menschen-drek geweest is / ende geen Koe-front blykt daar uit / dat zy nimmermeer op de aarde sitten om te naaien / of de deuren moeten toe zijn: maar op de venster of op een Tafel / bresende altyd nog dat haer de Verkens breeten sullen. Den eenen zeide doe / ik ben geconsenteert / die reden zijn goed.

Monniken gemaakt van een Koe-front.

Also wy in het vorige verhaalt hebben van

De Geest van,
 van de afkomst der *Snyders* / so moet ik
 u nu ook eens verhalen van de afkomst
 der *Muniken*: de *Dubbel* sulks gezien
 hebbe / dat *St. Pieter* *Snyders* gemast
 hadde / wilde dat selve na bootsen / en
 say een kiestront leggen / stiet daar met de
 boot aan / en zeide *Puit* / in plaats van
Plat; en drie quam een *Munich* boor
 der dag. De *Dubbel* say breekt toe dat
 hem dat misrijt schepsel so gelijc was /
 en say 't met verwonderinge aan / dat
 wat sal ik nu met hem beginnen / en zei-
 de ik mag daar een bedelaar af maken /
 gelijk hy dede. En al hoe wel het bedelen
 een schandeleus ding is / ik sal 't nogtans
 met 'er tyd ook wel tot een goed einde
 maken / 't welc ook geschiede. Waer
 de *Lieden* wist dat het een heilig werk
 was / en dat hy een heilig *Person* was /
 en dat hy ook die geene was / die haar uit
 het *Dageuur* helpe konde / door *Mahnis-*
sen die zy hem toe bragten / waar door hy
 van de slechte *Lieden* veel gelds vergader-
 den / kreeg doen nog seer veel *spijsoeders*
 die hem reijck waren / en vernemigbuldig-
 den gelijk de *Duitsen* in een verrotte kaas.
 Dog eindelijk kosen zy de *Paus* van
Rome tot haren *Generaal* / die zy nog
 getrou zijn als de *Bijen* haren *Koning*.
 Daar na wierden zy verdeelt in verscheide

Colonijschappen / als nameijck onder
Franciscus / *Augustinus* / en meer andere
Orden; dat al te lang veit te verhalen /
 zijn op 't lest so ker gekomen dat zy ge-
 hee'e *Landschappen* tot haar besit hebben
 gekregen / en aldaar grote *Gebruken*
 gemaakt / niet alleen boor haar / maar
 ook boor haar *Voeren*. Dese *Kerten*
 zijn by afgeslagen / door de komste van
Lutherus en *Calvinus* / heetwel zy in
 veel *Plaatsen* nog groot gesag hebben /
 als byt in *Brabant* ende meer *Plaats-*
sen / daar haar *Kaan Konink* is.

Van een Paap die uit de Biegte klapte.

't Is gebeurt in de *Grietenie* van
Welbega / dat daar een seker *voeren* jorge
 zijn *Biegte* deed aan zijn *Paap* / die hem
 heel seker ynderbragde / bekem ende alle
 zijne *Misdaden* die hem bekrift waren;
 zeide dat hy nog wat heimelijc wiste:
 naar hy doest het de *Paap* niet zeggen;
 de *Paap* meerende een seer secrete saak
 te horen / hiet al sterck aan / en zeide
 tegens de jonge / gy moet niet verbergen /
 of gy en kont geen *Absolutie* krygen.
 De *Jonge* door 't hart aankoudende:
 ik weet een *Dogkessien* / en het heeft nog
 een *Jonge* / maar gy moet het niet zeg-
 gen:

De Geest van,
 gen : De Paap worde quaat / meenende
 dat het de Jonge uit schalkheyt dede / en
 dat het hem was ingestoken / en zeide
 tegens de Gemeente / datse haar kinderen
 so opboededen / datse in plaats van sonden
 te beelden / spreken van Vogelnesjes /
 spottende also met de Prieester. De Jonge
 die mede in de vergaderinge was / riep /
 ha / ha / ha / dagt ik 't niet wel / dat
 den Schelm niet zwoegen kon / ik sal
 datelyk gaan ende halen het uit : Liep uit
 de Vergaderinge ende haalden 't daar uit /
 quam doe weder in ende zeide / hier heb
 ik het al / nu sult gy het my altoos
 niet ontnemen.

Van een Koster die de Paap het Ver-
 ken afgestolen hadde.

Het is gebetert dat een sekere gierige
 Paap een Verken gemest hadde / ende
 also 't daar een gebruik was / dat men
 de beulingen by de Boeren ombragt / 't
 welk hy niet gerne doen wilde / vraagde
 om raad aan zijn Koster / hoe hy het best
 maken soude / dat hy de beulingen behou-
 den mogte : de Koster niet slegt zijnde /
 gaf hem raad / dat hy het Verken by
 nacht soude slagten / ende zeggen dan dat
 hem het Verken ontstolen was / 't geen
 hy

Tot een Besluit.

Den Leeser gelieve dit vooz Lief aan te nemen : Wy sullen het hier na beter maken / want het vreedst is nog agter zeyde het Wyf / doe soude z' een Pan hebben / en de steel quar eerst. Hier op staat het behende Spreekwoord ; Het Eynde goed.

F I N I S.

cpbt f

